

X. СРЕДСТВА ЗА СПАСАВАЊЕ

10.1 ОПШТИ ЗАХТЕВИ

10.1.1 ПРИМЕНА

1. Захтеви овог дела Техничких правила за статутарну сертификацију поморских бродова примењују за нове бродове. О примени захтева овог дела Техничких правила на постојеће бродове, ако није изричито другачије прописано, призната организација разматра и одлучује у сваком поједином случају посебно.

2. За бродове изграђене пре 1. јула 1998. године, призната организација ће захтевати да, ако се средства за спасавање или уређаји на тим бродовима замењују или се на тим бродовима врше веће поправке, измене или реконструкције које захтевају замену или додатак њиховим постојећим средствима за спасавање или уређајима, та средства за спасавање или уређаји, колико је то разумно и практично изводљиво, удовољавају захтевима овог дела Техничких правила. Међутим, ако се пловило за преживљавање, осим самонадувавајућег сплава за спасавање, замењује а да није замењен његов уређај за спуштање, или обрнуто, пловило за преживљавање или уређај за спуштање могу да буду истог типа као што је и замењени.

3. Захтеви овог дела Техничких правила примењују се у целости на све путничке бродове у међународној пловидби без обзира на величину и теретне бродове бруто тонаже 500 и више у међународној пловидби, ако није другачије прописано. Ако сматра да су природна заштићеност и услови путовања такви да је примена неких захтева овог дела Техничких правила неоправдана и непотребна, призната организација може да изузме од тих захтева поједине бродове или категорије бродова, који се током путовања не удаљавају више од 20 наутичких миља од најближег копна.

4. О примени захтева овог дела Техничких правила на теретне бродове бруто тонаже мање од 500 и бродове који имају главни погон на једра, у међународној пловидби, ако другде није другачије прописано, призната организација разматра и одлучује у сваком поједином случају посебно.

5. О примени захтева овог дела Техничких правила на теретне бродове ограниченог подручја пловидбе, ако није изричито другачије прописано, призната организација разматра и одлучује у сваком поједином случају посебно.

10.1.2 ОБЈАШЊЕЊА ИЗРАЗА И ПОЈМОВА

1. Објашњења израза и појмова која се односе на опште дефиниције наведена су у Техничким правилима, Део I – Уводни део. За остале дефиниције и објашњења видети одговарајуће делове Техничких правила.

2. У овом делу Техничких правила примењују се следећи изрази и појмови:

1) *Време враћања у почетни положај чамца за прикупљање* је време потребно да се чамац подигне до места на којем се лица из чамца могу искрцати на палубу брода. Време враћања у почетни положај чамца укључује време које је потребно за припреме дизања чамца за прикупљање, укључујући повлачење и привезивање везалке која веже чамац за прикупљање са уређајем за подизање и време за подизање чамца за прикупљање. Време враћања чамца за прикупљање не укључује време потребно за спуштање уређаја на место са којег се подиже чамац за прикупљање.

2) *Дужина* је 96% укупне дужине на воденој линији, која пролази на висини 85% најмање теоретске висине брода, мерене од горњег руба кобилице или дужина од предњег руба прамчане статве до осовине кормила на истој воденој линији (ако је ова дужина већа). На бродовима са тримом водена линија треба да буде паралелна са конструкцијском воденом линијом.

3) *Дужина стазе за спуштање* је удаљеност између крме чамца за спасавање и доњег краја стазе за спуштање.

4) *Избављање* је сигурно проналажење и спасавање преживелих.

5) *Израњање* је начин отпуштања пловила за преживљавање када се пловило аутоматски отпушта са тонућег брода и спремно је за коришћење.

6) *Конвенција* је Међународна конвенција о заштити људског живота на мору 1974, са изменама и допунама (SOLAS 74).

7) *Кратко међународно путовање* је међународно путовање у току којег се брод не удаљава више од 200 наутичких миља од луке и места где се путници и посада могу сигурно да се склоне. Удаљеност између последње луке пристајања у земљи у којој је путовање започело и последње луке одредишта, и дужина пута у повратку не сме да износи више од 600 наутичких миља. Последња одредишна лука - последња лука пристајања у немераваном путовању, из које започиње повратак у земљу у којој је започето путовање.

8) *Лестве за укрцавање* су лестве предвиђене на станицама за укрцавање у пловило за преживљавање, које омогућавају безбедан приступ у пловило за преживљавање после спуштања.

9) *Међународни правилник средстава за спасавање (LSA правилник)* је Међународни правилник средстава за спасавање усвојен на Комитету за поморску сигурност Резолуцијом MSC.48(66), са изменама.

10) *Надувавајућа направа* је направа са гасом испуњеним коморама за узгон, која се држи надувана и стално спремна за коришћење.

11) *Овлашћено лице* је лице која поседује сведочанство о способности за руковање са пловилом за преживљавање коју је издала овлашћена организација или коју је Управа прихватила као ваљану у складу са захтевима Међународне конвенције о стандардима за обуку, овлашћењима и држању бродске страже поморац, 1978 (International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers), који су на снази, или лице које има сведочанство које је издала или одобрила Управа државе која није чланица те конвенције у исту сврху као и сведочанство Конвенције.

12) *Одело за заштиту од временских непогода* је заштитно одело намењено посади на чамцу за прикупљање и системима за напуштање брода.

13) *Одобрена висина слободног пада* је највећа висина спуштања за коју је чамац за спасавање одобрен, мерена од мирне површине мора до најниже тачке на чамцу за спасавање када је чамац спреман за спуштање.

14) *Откривање* је одређивање положаја преживелих лице или пловила за преживљавање.

15) *Пловило за преживљавање* је пловило које може да одржи животе лица у опасности од времена напуштања брода до момента спасавања (чамца за спасавање и сплава за спасавање).

16) *Позитивни стабилитет* је способност пловила за преживљавање да се врати у свој почетни положај после престанка деловања момента нагиба.

17) *Ретрорефлектирајући материјал* је материјал који одбија у супротном смеру светлосне зраке усмерене у њега.

18) *Ro-ro путнички брод* је путнички брод који има ro-ro просторе за терет или просторе посебне категорије како је наведено у Техничким правилима Део IX - Противпожарна заштита, тачка 9.1.5.

19) *Самонадувавајућа направа* је направа са меканим, гасом испуњеним коморама за узгон, која се обично држи ненадувана док није спремна за коришћење.

20) *Сигурно од брода* је способност чамца за спасавање који се спушта слободним падом да се удаљи од брода после спуштања слободним падом, без употребе мотора.

21) *Систем за напуштање брода* је средство за брзи пренос лица са палубе за укрцавање у пловила за преживљавање.

22) *Спуштање слободним падом* је начин спуштања пловила за преживљавање, када се пловило са пуним бројем лица и опреме на броду отпушта и пада у море без икаквог уређаја за задржавање.

23) *Средства и уређаји за спасавање новог типа* су средства и уређаји за спасавање са новим својствима, која нису обухваћена захтевима овог дела Техничких правила, али за која се предвиђа исти или виши ниво сигурности.

24) *Средство за заштиту од губитка топлоте* је врећа или одело од непромочивог материјала са малом проводљивошћу топлоте.

25) *Стање најмањег газа* је стање крцања кад је брод на равној кобилици без терета, са 10% залиха и преосталог горива, а код путничког брода са 10% залиха и преосталог горива и са пуним бројем путника и посаде са њиховим пртљагом.

26) *Теоретска висина бока је:*

(1) вертикална удаљеност између горњег руба кобилице и горњег руба споне палубе надвођа на боку. На дрвеним бродовима и бродовима мешовите градње тај размак се мери од доњег руба кобиличног воја. Ако дно брода у пресеку главног ребра има удубљени облик, тај се размак мери од тачке пресека продуженог равног дела дна и бочне површине кобилице,

(2) на бродовима са заобљеним завршним војем теоретска висина бока мери се до тачке пресека теоретске линије палубе и линије спољне оплате, које треба продужити као да завршни вој има угаони облик,

(3) ако палуба надвођа има степеницу, а уздигнути део палубе иде иза тачке у којој треба мерити теоретску висину бока, висина бока се мери до замишљене линије која иде од доњег дела палубе, паралелно са уздигнутим делом.

27) *Убрзање при слободном паду* је убрзање којем су изложена лица на чамцу за спасавање који се спушта слободним падом.

28) *Угао стазе за спуштање* је угао између водоравне равни и стазе за спуштање чамца за спасавање кад је чамац у положају за спуштање а брод на равној кобилици.

29) *Угао уласка у воду* је угао између водоравне равни и кобилице чамца који се спушта слободним падом у тренутку додира са површином воде после спуштања.

30) *Уређај за спуштање* је средство за сигурно пребацивање пловила за преживљавање или чамца за прикупљање са њиховог положаја на броду у воду.

31) *Хидро-термо одело* је заштитно одело које смањује телесни губитак топлоте лица, које га носи у хладној води.

32) *Чамац за прикупљање* је чамац намењен спасавању лица у опасности и сакупљању сплавова за спасавање.

10.1.3 ОБИМ НАДЗОРА

1. Пре одобрења средстава и уређаја за спасавање, признатој организацији се доставља документација да су та средства и уређаји за спасавање:

1) Испитани у складу са ИМО Резолуцијом MSC.81(70) са изменама.

2) Успешно прошла, у складу са захтевима признате организације, испитивања еквивалентна препорукама наведеним у ИМО Резолуцији MSC.81(70) са изменама.

3) Бродови који су пре 1. јула 1998. године опремљени средствима и уређајима за спасавање испитаним према ИМО Резолуцији А.521(13) задржавају ту опрему и средства до замене.

2. Пре него што одобри нова средства или уређаје за спасавање, призната организација се мора уверити да:

1) средства осигуравају степен сигурности најмање једнак захтевима овог дела Техничких правила, и да су испитани и оцењени у складу са ИМО Резолуцијом А.520(13).

2) су уређаји прошли стручну анализу, прегледе и одобрења.

10.2 ЗАХТЕВИ ЗА СВЕ ТИПОВЕ БРОДОВА

10.2.1 СРЕДСТВА ВЕЗЕ

10.2.1.1 Радио уређаји средстава за спасавање

1. VHF примопредајници:

1) Путнички бродови и теретни бродови бруто тонаже 500 и више треба да имају три VHF примопредајника. Теретни бродови бруто тонаже 300 и више али мање од 500 треба да имају два VHF примопредајника.

2. Радар транспондер:

1) Путнички бродови и теретни бродови бруто тонаже 500 и више треба да имају на сваком боку брода најмање један радар транспондер. Теретни бродови бруто тонаже 300 и више, али мање од 500 треба да имају најмање један радар транспондер.

10.2.1.2 Унутрашње везе и системи узбуне на броду

1. Брод треба да има средства везе за случај нужде, која могу да буду уграђена или преносива или једна и друга и треба да осигурају двосмерну везу управљачких станица за случај нужде, зборних места, места за укрцавање и осталих стратешких места.

2. Општи систем узбуне за случај нужде у складу са тачком 10.6.22, треба да омогући прикупљање путника и посаде на зборним местима и почетак акције обухваћене распоредом за узбуну. Систем треба да се допуни системом јавног разгласа или другим прикладним средством. Систем јавног разгласа се мора аутоматски искључити када се укључи систем узбуне за случај нужде.

3. Општи систем узбуне за случај нужде треба да се чује у свим стамбеним просторијама и сталним радним местима. На путничким бродовима, систем треба да се чује на свим откривеним палубама.

4. На бродовима који имају систем за напуштање брода, треба да се обезбеди веза између станице за укрцавање и платформе или пловила за преживљавање.

10.2.1.3 Системи јавног разгласа на путничким бродовима

1. Сви путнички бродови треба да буду опремљени системом јавног разгласа.

2. Систем јавног разгласа треба јасно да се чује изнад буке околине у свим просторијама наведеним у тачки 10.6.23. став 1. и треба да има могућност премошћавања са једног места на заповедничком мосту и на свим оним местима на броду које призната организација оцени потребним, тако да се све поруке за случај нужде могу емитовати ако је било који звучник у просторијама искључен, звучност смањена или ако се систем јавног разгласа користи у друге сврхе.

3. На путничким бродовима који су грађени 1. јула 1997. године или после тог датума:

1) Систем јавног разгласа треба да има најмање два струјна круга који треба да буду довољно раздвојени по читавој својој дужини протезања и треба да имају два одвојена и независна појачала, и

2) Систем јавног разгласа и његова конструкција треба да буде у складу са ИМО Резолуцијом А.830(19) и треба да је одобри призната организација.

4. Систем јавног разгласа треба да буде прикључен на извор електричне енергије у складу са захтевима правила признате организације (видети део који се односи на електричну опрему).

5. Бродови грађени пре 1. јула 1997. године који су већ опремљени системом јавног разгласа одобреним од признате организације, а који стварно одговарају системима који се захтевају у ст. 2. и 4. и тачки 10.6.23. став 1, не морају да мењају свој систем.

10.2.1.4 Пиротехничка сигнална средства

1. Бродови у међународној пловидби треба да имају 12 ракета са падобраном (црвених).

10. 2.2 ЛИЧНА СРЕДСТВА ЗА СПАСАВАЊЕ

10.2.2.1 Колутови за спасавање

1. Колутови за спасавање, у складу са тачком 10.6.2.1, треба да буду:

- 1) Тако распоређени да буду лако доступни на оба бока брода и, ако је изводљиво, на свим изложеним палубама које се протежу до бока брода. Најмање један колут треба да буде смештен у близини крме,

- 2) Тако смештени да могу брзо да се избаце и не смеју да буду ни на који начин трајно причвршћени.

2. На сваком боку брода најмање један колут за спасавање треба да има плутајуће уже за спасавање, у складу са тачком 10.6.2.4, дужине не мање од двоструке висине смештања изнад водене линије код стања најмањег газа брода, или 30 m, у зависности од тога шта је веће.

3. Најмање половина од укупног броја колутова за спасавање треба да се опреми самоупаљивим светлима, у складу са тачком 10.6.2.2, истовремено, најмање два од ових колута треба да имају самоактивирајуће димне сигнале, у складу са тачком 10.6.2.3, који имају могућност брзог отпуштања са заповедничког моста. Колутови за спасавање са самоупаљивим светлима и колутови за спасавање са самоупаљивим светлима и самоактивирајућим димним сигнаlima треба да буду равномерно распоређени на оба бока брода, и не смеју да буду колутови за спасавање са плутајућим ужадима за спасавање у складу са ставом 2.

4. На сваком колуту за спасавање треба да буде означено великим словима, име и лука припадности брода којем колут припада.

10.2.2.2 Прслуци за спасавање

1. Прслук за спасавање у складу са тач. 10.6.3.1 или 10.6.3.2 треба да се предвиди за свако лице на броду, и уз то:

- 1) Треба да се предвиди довољан број прслука за спасавање погодних за децу, и то најмање 10% од броја путника на броду или за свако дете на броду по један прслук за спасавање (у зависности од тога шта је веће).

- 2) Треба да се предвиди довољан број прслука за спасавање за посаду на стражи, као и за примену на удаљеним станицама пловила за преживљавање. Прслуци за спасавање за посаду на стражи треба да се држе на мосту, у средишњем управљачком месту машинског простора и на осталим управљачким местима са сталном стражом.

2. Смештај прслука за спасавање треба да буде јасно означен, а прслуци за спасавање треба да буду лако доступни. Ако, због посебног размештаја на броду, прслуци за спасавање предвиђени у ставу 1, у одређеним околностима могу бити недоступни, треба да се у договору са признатом организацијом осигура замена.

3. Прслуци за спасавање који се користе у потпуно затвореним чамацма за спасавање, осим чамаца за спасавање који се спуштају слободним падом, не смеју да ометају улазак у чамац за спасавање или приступ местима за седење, укључујући руковање сигурносним појасима.

4. Прслуци за спасавање који су одабрани за чамце за спасавање који се спуштају слободним падом, и начин на који се они носе, не смеју да ометају улазак у чамац, сигурност лица или руковање чамцем.

10.2.2.3 Хидро-термо одела и одела за заштиту од временских непогода

1. Хидро-термо одело одговарајуће величине у складу са тачком 10.6.4. или одело за заштиту од временских непогода одговарајуће величине у складу са тачком 10.6.5, треба да буде предвиђено за свако лице одређено за посаду чамца за прикупљање или за особље система за напуштање брода. Ако брод стално плови у подручју топле климе, призната организација може да ослободи брод ових захтева.

10.2.3 РАСПОРЕД ЗА УЗБУНУ И УПУТСТВА ЗА СЛУЧАЈ НУЖДЕ

1. Ови захтеви се односе на све бродове.
2. За свако лице на броду треба да постоје јасна упутства, којих се треба придржавати за случај нужде. На путничким бродовима, ова упутства треба да буду на српском и енглеском језику.
3. Распоред за узбуну у складу са тачком 10.7.3. треба да се изложи на истакнутим местима по целом броду, укључујући заповеднички мост, машински простор и стамбене просторије за посаду.
4. Сликони прикази и упутства на српском и енглеском језику треба да буду изложени у путничким кабинама и треба се видљиво изложити на зборним и другим местима, ради обавештавања путника о:
 - 1) Њиховом зборном месту,
 - 2) Радњама које морају предузети за случај нужде, и
 - 3) Начину облачења прслука за спасавање.

10.2.4 УПУТСТВА ЗА РУКОВАЊЕ

1. Ови захтеви се односе на све бродове.
2. Плакати и натписи о упутствима за руковање треба да се поставе на или у близини пловила за преживљавање и у близини уређаја за управљање њиховим спуштањем, и треба да:
 - 1) Описују намену уређаја за управљање и поступке за руковање уређајем, и да дају потребна упутства или упозорења,
 - 2) Буду лако видљиви у условима осветљења у нужди, и
 - 3) Користити ознаке у складу са ИМО Резолуцијама А.760(18) и МSС.82(70).

10.2.5 УПРАВЉАЊЕ ПЛОВИЛИМА ЗА ПРЕЖИВЉАВАЊЕ И НАДЗОР

1. Ови захтеви се односе на све бродове.
 - 1) На броду треба да постоји довољан број обучених лица за довођење на место за прикупљање и помагање неувежбаним лицима.
 - 2) На броду треба да постоји довољан број чланова посаде, који могу да буду официри палубе или друга овлашћена лица, за управљање пловилом за преживљавање и уређајима за спуштање који се захтевају за напуштање укупног броја лица на броду.
 - 3) За свако пловило за преживљавање треба да буде одређен један официр или овлашћено лице. Међутим, узевши у обзир природу путовања, број лица на броду и својства брода, призната организација, може да дозволи да и лица која су оспособљена за руковање и управљање сплавовима за спасавање, буду одређена за сплавове за спасавање уместо официра палубе. Такође, одређује се заменик овлашћеног лица чамца за спасавање.
 - 4) Лице које је овлашћено за пловило за преживљавање треба да има попис посаде пловила за преживљавање и треба да пази да је посада под његовим заповедништвом упозната са својим дужностима. На чамцу за спасавање заменик овлашћеног лица по дужности, такође, треба да има попис посаде чамца за спасавање.
 - 5) Свако моторно пловило за преживљавање треба да има лице која је способно да рукује мотором и да обавља мања подешавања.

б) Заповедник брода треба да обезбеди распоред лица на пловилима за преживљавање, према захтевима наведеним у ст. 1.1.-1.3.

10.2.6 РАЗМЕШТАЈ МЕСТА ЗА ПРИКУПЉАЊЕ И МЕСТА ЗА УКРЦАВАЊЕ У ПЛОВИЛА ЗА ПРЕЖИВЉАВАЊЕ

1. Чамци за спасавање и сплавови за спасавање за које се захтевају одобрена средства за спуштање, треба да буду што је могуће ближе стамбеним просторијама и службеним просторијама.

2. Места за прикупљање треба да буду близу станице за укрцај. Свако место за прикупљање треба да има довољно слободног простора за смештај укупног броја лица одређених за прикупљање на том месту, али не мање од 0,35 m² по лицу.

3. Места за прикупљање и места за укрцавање треба да буду лако приступачна из стамбених и службених просторија.

4. Места за прикупљање и места за укрцавање треба да буду прикладно осветљена, расветом која се напаја из извора електричне енергије за случај нужде.

5. Ходници, степеништа и излази за приступ на места за прикупљање и места за укрцавање треба да буду осветљена. Та расвета треба да има могућност напајања из извора електричне енергије за случај нужде у складу са правилима признате организације (видети део који се односи на електричну опрему). Додатно и као део напомена које се захтевају у Техничким правилима, Део IX. - Противпожарна заштита, тачка 10.2.2.7, путеви према зборним местима треба да буду означени ознаком за место за прикупљање у складу са ИМО Резолуцијом А.760(18).

6. Места за прикупљање и места за укрцавање у пловила за преживљавање која се спуштају помоћу соха и слободним падом, треба да омогуће укрцавање болничких носила у пловило за преживљавање.

7. Неопходно је предвидети лестве за укрцавање у складу са тачком 10.6.20.6, које сежу од места смештаја до водене линије при стању најмањег газа, уз неповољне услове трима до 10° и са нагибом до 20° на било коју страну брода, на сваком месту за укрцај, или на свака два суседна места за укрцај. Призната организација може да одобри замену тих лестава неким другим одобреним средством које омогућава приступ у пловилу за преживљавање док је на води, ако постоје бар једне лестве за укрцавање на сваком боку брода. За укрцавање у сплавове за спасавање наведене у тачки 10.4.1.1. став 4, могу се користити и друга одобрена средства за укрцавање (уже са чворовима, као „друго одобрено средство за укрцај”, призната организација не прихвата). Призната организација може да ослободи брод овог захтева само ако су трим и нагиб брода у свим неоштећеним и прописаним оштећеним стањима такви да надвође између предвиђеног места за укрцавање и водене линије не износи више од 1,5 метар.

8. Ако је то неопходно, треба предвидети средства за довођење пловила за преживљавање које се спушта сохом уз бок брода и његово придржавање уз бок, тако да се лица могу безбедно укрцати.

9. Положај станица за спуштање треба да омогући безбедно спуштање у воду пловила за преживљавање, имајући нарочито у виду да буду слободни од бродског пропелера и закривљених делова крме, тако да се колико је то могуће, пловило за преживљавање, осим пловила за преживљавање које се спушта слободним падом, може спустити низ равни бок брода. Ако су станице за спуштање смештене на прамцу, треба да буду на заштићеном месту иза сударне преграде, и тада призната организација посебно разматра чврстоћу уређаја за спуштање.

10.2.7 СМЕШТАЈ ПЛОВИЛА ЗА ПРЕЖИВЉАВАЊЕ

1. Свако пловило за преживљавање треба да буде:

1) Смештено тако да његов смештај не омета рад било којег другог пловила за преживљавање, или чамца за прикупљање на било којој станици за спуштање,

2) Смештено толико близу површине воде колико је безбедно и изводљиво, и код пловила за преживљавање, осим сплавова за спасавање који се спуштају бацањем, на таквом положају да је пловило за преживљавање на месту укрцаја најмање 2 метра изнад водене линије при стању потпуно накрцаног брода уз неповољне услове трима до 10° и нагиба до 20° на било коју страну брода, или до угла при којем руб изложене палубе брода урања у воду, у зависности од тога шта је мање,

3) Стално спремно, тако да два члана посаде могу да обаве припреме за укрцавање и спуштање за мање од 5 минута,

4) Потпуно опремљено у складу са захтевима овог дела Техничких правила, и

5) Колико је то изводљиво, на безбедном и ограђеном месту, и заштићено од оштећења услед ватре или експлозије. Пловила за преживљавање на танкерима, осим сплавова за спасавање наведених у тачки 10.4.1.1. став 4, не смеју да се сместе на или изнад танкова терета, таложних танкова или других танкова који садрже експлозивне или опасне течности.

2. Чамци за спасавање који се спуштају преко бока брода треба сместити што даље од бродског пропелера. На теретним бродовима дужине 80 до 120 метара, сваки чамцац за спасавање треба да буде тако смештен да се његов задњи крај налази најмање за дужину чамца испред бродског вијка. На теретним бродовима дужине 120 метара и више и на путничким бродовима дужине 80 метара и више, сваки чамцац за спасавање треба да буде тако смештен да задњи крај чамца за спасавање није испред бродског вијка мање од 1,5 пута своје дужине. Где је то погодно, брод треба да буде тако опремљен да чамци за спасавање на месту где су смештени, буду заштићени од оштећења због невремена.

3. Чамци за спасавање треба да буду смештени већ причвршћени на уређаје за спуштање.

4. Сваки сплав за спасавање треба да буде тако смештен да уже за везивање сплава стално причвршћен за брод. Сваки сплав за спасавање или група сплавова за спасавање треба да буде смештена заједно са уређајем за слободно испливање у складу са тачком 10.6.8.6, тако да сваки самостално исплива и ако је самонадувавајући, да се надува ако брод тоне. Сплавови за спасавање треба да буду смештени да се омогући ручно ослобађање уређаја за причвршћење појединих сплавова или spremника. Наведени захтеви у ставу 4 се не односе на сплавове за спасавање који се захтевају у тачки 10.4.1.1. став 4.

5. Сплавови за спасавање који се спуштају сохом треба да се сместе у дохвату кука за подизање, ако нису предвиђена средства за премештање, која се могу користити при нагибу и триму, наведенима у ставу 1.2, или при ваљању брода, или прекиду довода енергије.

6. Сплавови за спасавање који се спуштају бацањем треба да буду тако смештени да буду у положају који омогућава лако пребацивање са бока на бок, осим ако су сплавови за спасавање смештени на сваком боку брода укупног капацитета наведеног у тачки 10.4.1.1.

10.2.8 СМЕШТАЈ ЧАМАЦА ЗА ПРИКУПЉАЊЕ

1. Чамци за прикупљање треба да буду:

1) У стању сталне спремности за спуштање у року од 5 минута, и ако су надувавајућег типа, треба да буду надувани све време,

2) На месту погодном за спуштање и подизање,

3) Смештени да ни чамцац за прикупљање ни његов смештај не омета припрему било којег пловила за преживљавање на било ком месту за спуштање, и

4) Ако је чамцац за прикупљање уједно и чамцац за спасавање, у складу са захтевима наведеним у тачки 10.2.7.

10.2.9 СМЕШТАЈ СИСТЕМА ЗА НАПУШТАЊЕ БРОДА

1. На боковима брода не смеју да се налазе никакви отвори између станице за укрцавање у систем за напуштање брода и водене линије брода при најмањем газу брода осим прозора и окана неотворивог типа у складу са захтевима Техничких правила, део IX - Противпожарна заштита тачка 9.2.2.2. став 15, и треба да се предвиде средства за заштиту система од било којих избочина.

2. Системи за напуштање брода треба да буду на таквом месту које омогућава безбедно отпуштање, имајући посебно у виду удаљеност од бродског пропелера и закривљених места на трупу тако да се, колико је то практично могуће, систем отпушта низ равни бок брода.

3. Сваки систем за напуштање брода треба да се смести тако да пролаз, платформа или њихов смештај као и уређаји за управљање не ометају рад било ког другог средства за спасавање на било којој станици за спуштање.

4. Где је то примењиво, смештај система на броду треба да осигура заштиту од оштећења од великог мора.

10.2.10 УРЕЂАЈИ ЗА СПУШТАЊЕ И ДИЗАЊЕ ПЛОВИЛА ЗА ПРЕЖИВЉАВАЊЕ

1. Осим ако није изричито другачије прописано, уређаји за спуштање и укрцавање који су у складу са захтевима тачке 10.6.20 треба да се предвиде за сва пловила за преживљавање осим за:

1) Пловила за преживљавање у која се укрцава са места на палуби које је мање од 4,5 метра изнад водене линије при најмањем газу брода и која имају масу до 185 kg, или

2) Пловила за преживљавање у која се укрцава са места на палуби које је мање од 4,5 метра изнад водене линије при најмањем газу брода и која су смештена за спуштање директно са места смештаја уз неповољне услове трима до 10° и нагиба до 20° на било коју страну брода, или

3) Пловила за преживљавање које брод има као вишак изнад 200% од укупног броја лица на броду са масом до 185 kg, или

4) Пловила за преживљавање које брод има као вишак изнад 200% од укупног броја лица на броду и која су смештена за спуштање директно са места смештаја уз неповољне услове трима до 10° и нагиба до 20° на било коју страну брода, или 5 пловила за преживљавање која се користе заједно са системом за напуштање брода у складу са тачком 10.6.20.7 и која су смештена за спуштање директно са места смештаја уз неповољне услове трима до 10° и нагиба до 20° на било коју страну брода.

2. Свака чамац за спасавање треба да има уређаје за спуштање и подизање. Додатно, треба да постоји могућност качења чамца за спасавање како би се ослободио уређај за отпуштање због одржавања.

3. Уређаји за спуштање и подизање треба да омогуће руковаоцу тим уређајима осматрање пловила за преживљавање за време спуштања, а чамца за спасавање и за време подизања.

4. За слична пловила за преживљавање која се налазе на броду сме да се користи само један тип уређаја за отпуштање.

5. Припрема и руковање пловилима за преживљавање на било којој станици за спуштање не сме да омета припрему и руковање осталим пловилима за преживљавање, или чамцем за прикупљање на било којој другој станици.

6. Ако се користи ужад за качење, иста треба да буде довољно дуга да пловило за преживљавање од места смештаја дохвати воду при стању најмањег газа брода, уз неповољне услове трима до 10° и нагиба до 20° на било коју страну.

7. За време припремања или спуштања пловила за преживљавање, његов уређај за спуштање и површина воде где ће оно бити спуштено, треба да буду одговарајуће осветљени, из извора електричне енергије за случај нужде, захтеваног у правилима признате организације (видети правила део који се односи на електричну опрему). Места за укрцавање захтевана у тачки 10.4.1.1. став 4. треба да имају прикладну расвету за случај нужде, фиксну или преносиву, која осигурава осветљавање места смештаја сплавова за спасавање као и површину

воде где сплав може бити спуштен. Ако се користи преносива расвета, на сваком боку брода треба да се предвиде средства за њено причвршћење.

8. Неопходно је предвидети средства за спречавање било каквог изливања воде у пловило за преживљавање за време спуштања.

9. Ако постоји опасност да пловило за преживљавање буде оштећено од крила бродског стабилизатора, неопходно је предвидети средства погоњена извором енергије за случај нужде, да се увуку крила стабилизатора, а показивачи положаја крила погоњени извором енергије за случај нужде треба да се налазе на заповедничком мосту.

10. Ако брод има делимично затворене чамце за спасавање у складу са тачком 10.6.14, неопходно је предвидети да је соха опремљена са најмање два конопца за придржавање, довољне дужине да дохвате површину воде при стању најмањег газа, уз неповољне услове трима до 10° и нагиба до 20° на било коју страну брода.

10.2.11 УРЕЂАЈИ ЗА УКРЦАЈ, СПУШТАЊЕ И ДИЗАЊЕ ЧАМЦА ЗА ПРИКУПЉАЊЕ

1. Уређаји за укрцавање и спуштање чамца за прикупљање треба да омогуће да укрцавање и спуштање чамца за прикупљање може да се обави у најкраће могуће време.

2. Ако је чамац за прикупљање једно од пловила за преживљавање, уређаји за укрцавање и станица за спуштање треба да буду у складу са захтевима наведеним у тачки 10.2.6.

3. Уређаји за спуштање треба да буду у складу са захтевима наведеним у тачки 10.2.10. Међутим, сви чамци за прикупљање треба да се спуштају и, где је потребно коришћењем ужета, код вожње брода напред уз брзину до 5 чворова у мирној води.

4. Време подизања чамца за прикупљање не сме да буде дуже од 5 минута у умереним стањима мора, кад је чамац оптерећен укупним бројем лице и опремом. Ако је чамац за прикупљање истовремено и чамац за спасавање, ово време подизања треба да се постигне кад је чамац оптерећен опремом чамца за спасавање и одобреним бројем од најмање шест особа.

5. Уређаји за укрцавање и подизање чамца за прикупљање треба да омогуће безбедно и успешно руковање носилком. Ако колотурници уређаја за спуштање представљају опасност у лошим временским условима, треба да се за њих предвиде сигурносни задржачи.

10.2.12 СПРАВА ЗА ДОБАЦИВАЊЕ УЖЕТА

Справу за добацивање ужета у складу са тачком 10.6.21 треба да имају сви бродови.

10.2.13 ВЕЖБЕ И ОБУКА ЗА ПОСТУПКЕ ЗА СЛУЧАЈ НУЖДЕ

1. Ови захтеви се односе на све бродове.

10.2.13.2 Познавање сигурносних уређаја и примена распореда за узбуну

1. Сваки члан посаде којем су додељене дужности за случај нужде, треба да буде упознат са овим дужностима пре почетка путовања.

2. На броду који обавља путовање где су, према распореду, путници на броду 24 сата и више, неопходно је вежбе са путницима одржати током 24 сата после њиховог укрцаја. Путници треба да буду обавештени о начину облачења прслука за спасавање као и са радњама које треба предузети за случај нужде.

3. Кад год се укрцавају нови путници упутства за безбедност путника треба да се објаве непосредно пре или после испловљавања. Кратка обука треба да укључи упутства која се захтевају у тачки 10.2.3. ст. 2. и 4. и треба да буде објављена на једном или више језика за које се претпоставља да ће их путници разумети. Објављивање треба да буде дато преко система јавног разгласа или других прикладних средстава за која се претпоставља да ће их моћи чути, најмање, путници који их још нису чули за време путовања. Кратка обука може да укључи

вежбу која се захтева у ставу 2, ако се вежба одржава пре поласка. Писана упутства и плакати као и видео програми који се приказују на бродским видео екранима могу да се користе као додатак обуци, али не могу да замене објављивање.

10.2.13.3 Вежбе

1. Вежбе се, што је практично више могуће, одржавају као у случају стварне нужде.

2. Сваки члан посаде треба да учествује, најмање, у једној вежби напуштања брода и једној противпожарној вежби сваког месеца. Вежбе за посаду треба да се одржавају у року од 24 сата после испловљавања брода из луке, ако више од 25% чланова посаде није учествовало у вежбама напуштања брода и вежбама противпожарне заштите на том броду у месецу који је претходио. Кад је брод у експлоатацији први пут после реконструкције већег значаја или ако је на броду нова посада, ове вежбе треба да се одрже пре испловљавања. Призната организација може да прихвати и другачије распореде који су једнаки барем онима који важе за бродове тих класа за које наведени начин није практичан.

10.2.13.4. Вежбе напуштања брода

1. Свака вежба напуштања брода треба да укључи:

1) прикупљање путника и посаде на места за прикупљање узбуњивањем захтеваним у тачки 10.2.1.2. став 2, следећа обавештења о вежби преко јавног разгласа или другог система везе који омогућава да се сви упознају са наредбом о напуштању брода,

2) јављање на места за прикупљање и припремање за дужности како је описано у распореду за узбуну,

3) проверу да ли су сви путници и посада прикладно одевени,

4) проверу да ли су прслуци за спасавање исправно обучени,

5) спуштање најмање једног чамца за спасавање после свих радњи које претходе спуштању,

6) стављање у погон и руковање мотором чамца за спасавање,

7) руковање сохама којима се спуштају сплавови за спасавање,

8) симулирање трагања и спасавања путника који су остали затворени у својим кабинама,

и

9) упутства за коришћење радиоопреме средстава за спасавање.

2. Различити чамци за спасавање, колико је то практично изводљиво, треба да се спуштају у складу са ставом 1.5 у узастопним вежбама.

3. Осим како је наведено у ст. 4. и 5, свака чамац за спасавање треба да се спушта у воду и маневрише у води са својом одређеном овлашћеном посадом, најмање једном у 3 месеца за време вежби напуштања брода.

4. У чамац за спасавање који се спушта слободним падом, најмање једном у 3 месеца за време извођења редовних вежби посада треба да се укрца у чамац, правилно се веже на својим седиштима и започне процедуру отпуштања чамца све до, али не и укључујући, стварног отпуштања чамца (тј. отпуштање се не обавља). После тога чамац се отпушта само са овлашћеном посадом у истом или се чамац спушта у воду помоћним уређајем за спуштање, са или без овлашћене посаде у истом. У оба случаја овлашћена посада треба неко време да маневрише са чамцем у води. У размацима од највише 6 месеци, чамац се треба отпустити заједно са овлашћеном посадом или симулирати отпуштање у складу са смерницама ИМО MSC.1/Circ. 1206.

5. Призната организација може да допусти да бродови који обављају кратка међународна путовања не спуштају чамце за спасавање на једној страни, ако њихов вез у луци и њихов начин пловидбе не допуштају спуштање чамца на једној страни. Међутим, сви такви чамци за спасавање се спуштају бар једном свака 3 месеца, а спуштају се у воду једном годишње.

6. Колико је то оправдано и изводљиво, чамци за прикупљање осим чамца за спасавање који су истовремено и чамци за прикупљање, треба да се спуштају сваког месеца са њиховом одређеном овлашћеном посадом и да маневришу у води. У свим случајевима неопходно је да се овај захтев испуни најмање једном у 3 месеца.

7. Ако се на броду који плови напред обављају вежбе спуштања чамца за спасавање и чамца за прикупљање, те се вежбе, због могуће опасности морају обављати само у заштићеним водама и под надзором официра који је искусан у тим вежбама.

8. Ако брод има систем за напуштање брода, вежбе треба да укључују радње које се захтевају за отпуштање таквог система све до тачке која непосредно претходи стварном отпуштању система. Овај начин вежби треба да се допуни основним упутствима коришћењем помагала на броду која се захтевају у тачки 10.7.1.4. Поред тога, сваки члан групе за отпуштање система, колико је то практично изводљиво, треба да учествује у отпуштању сличног система у води, на броду или на копну, у размацима од највише 2 године али ни у ком случају не дужим од 3 године. Ова вежба може да се повеже уз отпуштања која се захтевају у тачки 10.2.14.8. став 3.

9. Расвета за случај нужде која се користи на зборним местима и местима за напуштање брода се проверава приликом сваке вежбе напуштања брода.

10.2.13.5 Противпожарне вежбе

1. Противпожарне вежбе треба да буду планиране тако да се обухвате различите опасности које се могу појавити, зависно од врсте брода и терета.

2. Свака противпожарна вежба укључује:

1) Јављање на место за прикупљање и припремање за дужности описане у распореду за узбуну који се захтева у тачки 10.2.3,

2) Укључивање противпожарне пумпе коришћењем најмање два прописана млаза воде, да се покаже да ли систем ради правилно,

3) Проверу опреме за ватрогасца и остале личне опреме за спасавање,

4) Проверу одговарајуће опреме за упозорење,

5) Проверу исправности рада водонепропусних врата, противпожарних врата, противпожарних заклопки, улаза и излаза вентилационих система у подручју на којем се одржава вежба, и

6) Проверу потребног распореда за поступно напуштање брода.

3. Опрема коришћена за време вежби треба да се одмах доведе у стање пуне употребне могућности и сваки недостатак који је примећен за време вежби треба што пре да се отклони.

10.2.13.6 Вежбе и упутства на броду

1. Вежбе о начину употребе средстава за спасавање укључујући и опреме пловила за преживљавање, као и вежбе о начину употребе опреме за гашење пожара, треба да се обављају што је могуће пре, али не касније од 2 недеље после укрцаја члана посаде на брод. Међутим ако је члан посаде укрцан према редовном распореду, такве се вежбе обављају најкасније 2 недеље после његовог првог укрцаја на брод. Упутства о начину примене средстава противпожарне заштите, средстава за спасавање и упутстава за преживљавање на мору, треба да се дају у истим размацима као и вежбе. Поједина упутства могу да обухвате различите делове средстава за спасавање и противпожарне заштите, али сва бродска опрема за спасавање и уређаји за противпожарну заштиту треба да буду обухваћени у року од 2 месеца.

2. Сваки члан посаде треба да добије упутства која треба да обухватају али не и да се ограничавају на:

1) Руковање и коришћење самонадувавајућих сплавова за спасавање,

2) Проблеме хипотермије, поступак пружања прве помоћи за случај хипотермије и друге одговарајуће поступке пружања прве помоћи,

3) Посебне упутства за коришћење средстава за спасавање у неповољним временским условима и у лошим условима мора, и

4) Руковање и коришћење уређаја противпожарне заштите.

3. Вежба о начину употребе сплавова за спасавање који се спуштају сохом, обавља се у временским размацима који не прелазе 4 месеца на сваком броду који има такве уређаје. Где је то изводљиво, треба укључити надувавање и спуштање сплавова за спасавање. Овај сплав за спасавање може да буде посебан сплав за спасавање намењен само за обуку који није део бродске опреме за спасавање, такав сплав за спасавање треба да буде јасно означен.

10.2.13.7 Уписи

1. Датум кад су одржане смотре, подаци о вежбама напуштања брода и противпожарним вежбама, вежбама са другим средствима за спасавање и о обуци на броду, уписују се у бродски дневник који одреди Министарство. Ако се није одржала потпуна смотра, вежба или обука у предвиђено време, у дневнику се наводе околности и уписује опсег одржане смотре, вежбе или обуке.

10.2.14 СПРЕМНОСТ ЗА КОРИШЋЕЊЕ, ОДРЖАВАЊЕ И ПРЕГЛЕДИ

1. Ови захтеви се односе на све бродове. Бродови грађени пре 1. јула 1986. године треба да буду у складу са захтевима наведеним у тачки 10.2.14.3. ст. 2. и 3. и тачки 10.2.14.6. став 1.2, колико је то практично изводљиво.

10.2.14.2 Спремност за коришћење

1. Пре него што брод исплови и за све време пловидбе, сва средства за спасавање треба да буду исправна и одмах спремна за коришћење.

10.2.14.3 Одржавање

1. Одржавање, испитивања и прегледи средстава за спасавање се обављају у складу са смерницама MSC.1/Circ.1206 са циљем да се осигура поузданост тих средстава.

2. На броду треба да постоје упутства за одржавање средстава за спасавање, у складу са тачком 10.7.2, и неопходно је придржавати се тих упутстава.

3. Призната организација може да прихвати, уместо упутстава из става 2, планирани програм одржавања који обухвата захтеве наведене у тачки 10.7.2.

10.2.14.4 Одржавање ужади за качење

1. Ужад за качење која се користи за спуштање, периодично се прегледа, посебно површине које пролазе кроз колотурнике, и мења се ако је то због истрошености потребно, или се мења у размацима не дужим од 5 година, према томе шта је краће.

10.2.14.5 Резервни делови и опрема за поправку

1. Резервни делови и опрема за поправку треба да се предвиде за средства за спасавање и њихове делове који су подложни трошењу и треба редовно да се мењају.

10.2.14.6 Недељни преглед

1. Следећа испитивања и прегледи се обављају једном недељно, а извештај о извршеним прегледима се уноси у Бродски дневник:

1) Сва пловила за преживљавање, чамци за прикупљање и уређаји за спуштање треба визуелно да се прегледају, да се утврди да ли су спремни за коришћење. Прегледом се утврђује, у каквом су стању куке, њихово причвршћење за чамац за спасавање и да ли је уређај за отпуштање исправно и у потпуности ресетован,

2) Сви мотори у чамцима за спасавање и чамцима за прикупљање треба да се укључе и раде најмање 3 минута ако је околна температура виша од најниже температуре потребне за укључивање и рад мотора. За то време треба да се покаже да копча исправно ради. Ако посебне карактеристике ванбродског мотора на чамцу за прикупљање не допуштају рад мотора на други начин осим ако је погонски пропелер уроњен 3 минута, неопходно је предвидети одговарајуће снабдевање водом. У посебним случајевима призната организација може да одбаци овај захтев за бродове грађене пре 1. јула 1986. године,

3) Ако временски услови и стање мора то омогућава, чамци за спасавање, осим чамаца за спасавање који се спуштају слободним падом, на теретним бродовима треба да се помере из положаја морског веза, без особа у њима, да се покаже да уређај за спуштање исправно ради, и

4) Мора се испитати општи систем узбуне за случај нужде.

10.2.14.7 Месечни прегледи

1. Ако временски услови и стање мора то омогућава, чамци за спасавање, осим чамаца за спасавање који се спуштају слободним падом, треба да се помере из положаја морског веза, без особа у њима.

2. Преглед средстава за спасавање, укључујући опрему чамаца за спасавање, треба да се обави једном месечно, употребом контролног пописа наведеног у тачки 10.7.3. став 1, да се утврди јесу ли она потпуна и у добром стању. Извештај о прегледу се уписује у Бродски дневник.

10.2.14.8 Преглед самонадувавајућих сплавова за спасавање, прслука за спасавање на надувавање, система за напуштање брода и одржавање и поправку чамаца за прикупљање на надувавање.

1. Сваки самонадувавајући сплав за спасавање, прслук на надувавање за спасавање и систем за напуштање брода треба да се прегледа:

1) У временским размацима који не прелазе 12 месеци, ако је то у неким случајевима непрактично, призната организација може да продужи рок прегледа који не прелази 17 месеци,

2) У одобреној услужној компанији оспособљеној да их прегледа, одржава исправно средства за прегледе и користи одговарајуће оспособљено особље у складу са препорукама ИМО Резолуције А.761(18).

2. Кружна измена отпуштања система за напуштање брода - Уз захтеве наведене у ставу 1. који се односе на временске размаке прегледа система за напуштање брода, сваки систем за напуштање брода треба да се отпусти са брода на основу кружне измене у размацима које је одобрила призната организација, уз услов да се сваки систем отпусти најмање једном у шест година.

3. Када одобрава нове и посебне самонадувавајуће сплавове за спасавање у складу са захтевима наведеним у тачки 10.1.3. став 3, призната организација може да одобри продужене размаке прегледа под условом да:

1) Нови и посебни самонадувавајући сплавови за спасавање задрже исти стандард, као и онај који се прописује код прегледа, у продуженим размацима за преглед,

2) Систем самонадувавајућих сплавова за спасавање прегледа на броду овлашћено лице у складу са ставом 1.1, и

3) Преглед у временским размацима до 5 година, обављаће се у складу са препорукама ИМО Резолуције А.761(18).

4. Осим како је наведено у тачки 10.2.14.6, чамци на надувавање за прикупљање се прегледају у временским размацама до 12 месеци, а ако је то у неким случајевима непрактично, призната организација може да продужи рок прегледа који не прелазе 17 месеци. Преглед обавља овлашћено лице. Поправке и одржавање чамаца на надувавање за прикупљање обављају се у складу са упутствима произвођача. Неопходне поправке могу да се обављају на броду, а поправке већег обима треба да се обављају у одобреној услужној компанији.

10.2.14.9 Периодично одржавање хидростатичких уређаја за отпуштање

1. Хидростатички уређаји за отпуштање, осим оних којима је трајност ограничена, треба да се прегледају.

1) У временским размацама који не прелазе 12 месеци, а ако је то неизводиво призната организација може да продужи рок прегледа који не прелази 17 месеци, и

2) У одобреној услужној компанији која је овлашћена да их прегледа, да одржава исправним уређаје за прегледе и има одговарајуће обучено особље.

10.2.14.10 Означавање места за чување опреме

1. Складишта, полице, сандуци и друга слична места за чување опреме за спасавање треба да се означе симболима у складу са ИМО Резолуцијом А.760(18), уз означавање средстава која се чувају на тим местима. Ако је на том месту сложено више од једног средства за спасавање, број средстава се такође треба означити.

10.2.14.11 Периодични преглед уређаја за спуштање и уређаја за отпуштање под оптерећењем

1. Уређаји за спуштање:

1) Одржавају се у складу са упутствима за одржавање на броду који се захтевају у тачки 10.7.3,

2) Неопходно је темељно прегледају за време годишњег прегледа у складу са захтевима Техничких правила, Део II – Прегледи постојећих бродова, и

3) После извршеног прегледа према ставу 2, подвргавају се динамичком испитивању кочнице витла при максималној брзини спуштања. Оптерећење треба да буде једнако маси пловила за преживљавање или чамца за прикупљање лица у њему, осим у временским размацама који не прелазе 5 година, када испитивање треба да се изврши испитним оптерећењем једнаким 1,1 масе пловила за преживљавање или чамца за прикупљање увећане за масу припадајуће опреме и масу дозвољеног броја особа.

2. Уређај за отпуштање чамца за спасавање или чамца за прикупљање, укључујући систем за отпуштање чамца за спасавање која се спушта слободним падом, се:

1) Одржава у складу са упутствима за одржавање на броду који се захтевају у тачки 10.7.3,

2) Подвргава темељном прегледу и испитивању за време прегледа у складу са захтевима Техничких правила, Део II – Прегледи постојећих бродова, и обавља га одговарајуће обучено особље које познаје уређај и

3) Испитује, под оптерећењем 1,1 пута укупне масе чамца оптерећеног укупним бројем лица и опреме, увек пошто је уређај за отпуштање растављен и детаљно прегледан. Овакво растављање, детаљан преглед и испитивање треба да се обавља најмање једном у 5 година.

3. Уређаји за отпуштање сплавова за спасавање који се спуштају сохом се:

1) Одржавају у складу са упутствима за одржавање на броду који се захтевају у тачки 10.7.3,

2) Подвргавају темељном прегледу и испитивању за време прегледа у складу са захтевима Техничких правила, Део II – Прегледи постојећих бродова, и обавља га одговарајуће обучено особље које познаје уређај и

3) Испитују, под оптерећењем 1,1 пута укупне масе сплавова оптерећених укупним бројем лица и опреме, увек пошто је уређај за отпуштање растављен и детаљно прегледан. Овакво растављање, детаљан преглед и испитивање се обавља најмање једном у 5 година.

10.3 ЗАХТЕВИ ЗА ПУТНИЧКЕ БРОДОВЕ

10.3.1 ПЛОВИЛА ЗА ПРЕЖИВЉАВАЊЕ И ЧАМЦИ ЗА ПРИКУПЉАЊЕ

10.3.1.1 Пловила за преживљавање

1. Путнички бродови који обављају међународна путовања, треба да имају:

1) Чамце за спасавање у складу са тач. 10.6.14 или 10.6.15, на сваком боку брода, укупног капацитета довољног за смештај најмање 50% укупног броја лица на броду. Призната организација може да дозволи да се чамци за спасавање замене сплавовима за спасавање истог укупног капацитета, тако да преостали број чамаца за спасавање на сваком боку брода може да прими 37,5% укупног броја лица на броду. Сплавови за спасавање треба да буду у складу са захтевима наведеним у тач. 10.6.9 или 10.6.10 и треба да их опслужују уређаји за спуштање распоређени равномерно на оба бока брода, и.

2) Поред наведеног, сплавови за спасавање у складу са тач. 10.6.9 или 10.6.10 укупног капацитета довољног да се у њих смести најмање 25% укупног броја лица на броду. Ове сплавове за спасавање треба да опслужује најмање један уређај за спуштање на сваком боку брода, који може да буде уређај наведен у ставу 1.1 или неки други еквивалентни одобрени уређај који се може користити на оба бока брода. Смештај ових сплавова за спасавање не мора да буде у складу са захтевима наведеним у тачки 10.2.7. став 5.

2. Путнички бродови који обављају кратка међународна путовања и који су у складу са посебним захтевима за преграђивање, треба да имају:

1) Чамце за спасавање у складу са тач. 10.6.14 или 10.6.15, равномерно распоређене, колико је то изводљиво, на сваком боку брода и укупног капацитета довољног за смештај најмање 30% укупног броја лица на броду, и сплавове за спасавање у складу са тачком 10.6.9 или 10.6.10, укупног капацитета довољног да се, заједно са капацитетом чамца за спасавање, у пловила за преживљавање могу сместити сва лица на броду. Сплавове за спасавање треба да опслужују уређаји за спуштање равномерно распоређени на сваком боку брода, и

2) Поред наведеног, сплавове за спасавање у складу са тач. 10.6.9 или 10.6.10, укупног капацитета за смештај најмање 25% укупног броја лица на броду. Ове сплавове за спасавање треба да опслужује најмање један уређај за спуштање на сваком боку брода, који може да буде у складу са ставом 2.1 или неки други еквивалентни одобрени уређај који се може користити на оба бока брода. Смештај ових сплавова за спасавање не мора да буде у складу са захтевима наведеним у тачки 10.2.7. став 5.

3. Сва пловила за преживљавање предвиђена за прихват укупног броја лица на броду, треба да имају могућност да се спусте са укупним бројем лица и опремом у року од 30 минута после давања сигнала за напуштање брода пошто су сва лица окупљена са прслуцима за спасавање.

4. Уместо испуњења захтева наведених у ст. 1 или 2, путнички бродови бруто тонаже мање од 500 на којима се налази мање од 200 лица, смеју, најмање, да испуњавају следеће захтеве:

1) Треба да имају на сваком боку брода сплавове за спасавање у складу са тач. 10.6.9 или 10.6.10, укупног капацитета довољног за смештај укупног броја лица на броду,

2) Ако сплавове за спасавање наведене у ставу 5.1 није могуће лако пребацити са бока на бок брода на нивоу једне откривене палубе, треба да се предвиде додатни сплавови за

спасивање, тако да укупни капацитет на сваком боку брода буде довољан за смештај 150% од укупног броја лица на броду,

3) Ако је чамац за прикупљање наведен у тачки 10.3.1.2. став 2. истовремено и чамац за спасивање који испуњава захтеве наведене у тач. 10.6.14 или 10.6.15, он се може укључити у укупни капацитет наведен у ставу 5.1, ако је укупни капацитет на сваком боку брода најмање 150% од укупног броја лица на броду, и

4) Ако се једно од пловила за преживљавање изгуби или постане неупотребљиво, треба да остане довољно пловила за преживљавање спремних за коришћење на сваком боку брода, за смештај укупног броја лица на броду.

5) Системи за напуштање брода у складу са тачком 10.6.20.8 могу да буду замена за одговарајући капацитет сплавова за спасивање и уређаја за спуштање у складу са ст. 1.1 или 2.1.

10.3.1.2 Чамци за прикупљање

1. Путнички бродови бруто тонаже 500 и више треба да имају најмање један чамац за прикупљање, у складу са тачком 10.6.19, на сваком боку брода.

2. Путнички бродови бруто тонаже мање од 500 треба да имају најмање једну чамац за прикупљање, у складу са тачком 10.6.19.

3. Чамац за спасивање може да се прихвати као чамац за прикупљање, ако исти заједно са уређајем за спуштање удовољава и захтевима за чамце за прикупљање.

10.3.1.3 Прикупљање сплавова за спасивање

1. Број чамаца за спасивање и чамац за прикупљање на путничким бродовима који обављају међународна путовања која нису кратка треба да буде довољан да осигура, кад брод напушта укупни број лица која је брод овлашћен да превози, сваки од њих прикупи највише 6 сплавова за спасивање.

2. Број чамаца за спасивање и чамаца за прикупљање на путничким бродовима који обављају кратка међународна путовања треба да буде довољан да осигура да, кад брод напушта укупни број лица на броду, сваки од њих прикупи највише 9 сплавова за спасивање.

10.3.2 ЛИЧНА СРЕДСТВА ЗА СПАСИВАЊЕ

10.3.2.1 Колутови за спасивање

1. Путнички бродови треба да имају колутове за спасивање у складу са тачком 10.2.2.1 и према табели 10.1.

Табела 10.1

Дужина брода у метрима	Број колута за спасивање
до 60	8
60 и мање од 120	12
120 и мање од 180	18
180 и мање од 240	24
240 и више	30

10.3.2.2 Прслуци за спасивање

1. Уз прслуке за спасивање који се захтевају у тачки 10.2.2.2, сваки путнички брод треба, такође да има 5% прслука за спасивање од укупног броја лица која је брод овлашћен да

превози. Ови прслуци за спасавање треба да буду смештени на лако доступним местима на палуби, или на зборним местима.

2. Ако су прслуци за спасавање путника смештени у просторима њиховог боравка који су удаљени од главних путева између заједничких простора и зборних места, додатни прслуци за спасавање путника који се захтевају у тачки 10.2.2.2. став 2, треба да се држе у заједничким просторима, зборним местима или на путевима који их повезују. Прслуци за спасавање треба тако да се сместе да њихова расподела и облачење не ометају нормално кретање према зборним местима и станицама за укрцавање у пловила за преживљавање.

10.3.2.3 Светла прслука за спасавање

1. На свим путничким бродовима прслуци за спасавање треба да имају светло, у складу са тачком 10.6.3. став 3.

10.3.2.4 Хидро-термо одела и лична средства за заштиту од губитка топлоте

1. Путнички бродови треба да имају за сваки чамац за спасавање на броду најмање три хидро-термо одела у складу са тачком 10.6.4, и поред тога лична средства за заштиту од губитка топлоте, у складу са тачком 10.6.6, за свако лице које је чамац за спасавање овлашћен да превози, а није опремљено хидро-термо оделом. Хидро-термо одела и лична средства за заштиту од губитка топлоте не морају да имају:

1) Лица које се налазе у потпуно или делимично затвореним чамцима за спасавање, или
2) Ако брод стално пливи у подручјима са топлим климом, где по мишљењу признате организације, иста нису потребна.

2. Захтеви наведени у ставу 1. примењују се и на потпуно или делимично затворене чамце за спасавање који нису у складу са тач. 10.6.14 или 10.6.15, ако се налазе на бродовима грађеним пре 1. јула 1986. године.

10.3.3 СМЕШТАЈ ПЛОВИЛА ЗА ПРЕЖИВЉАВАЊЕ И ЧАМАЦА ЗА ПРИКУПЉАЊЕ

1. На путничким бродовима свако пловило за преживљавање треба да буде смештено тако да:

1) Омогући укрцавање у чамца за спасавање и њихово спуштање директно са места смештаја чамца или са палубе за укрцавање, али не са оба,

2) Омогући укрцавање у сплавове за спасавање који се спуштају сохом са места непосредно близу места смештаја сплавова или са места где се сплав пребацује пре спуштања, у складу са тачком 10.2.7. став 5.

2. Смештај чамца за прикупљање треба да омогући укрцавање и спуштање чамца за прикупљање директно са места смештаја са предвиђеним бројем чланова посаде чамац за прикупљање. Упркос захтевима става 1.1, ако је чамац за прикупљање уједно и чамац за спасавање, а у друге чамца за спасавање се укрцава и спушта са палубе за укрцавање, смештај треба да омогући да у чамац за прикупљање такође може да се укрца и спусти са палубе за укрцавање.

3. Смештај пловила за преживљавање - На путничким бродовима код одређивања висине на коју ће се поставити пловила за преживљавање потребно је узети у обзир захтеве тачке 9.2.7.1. став 2, тачке 9.2.2.7. став 10. и тачке 9.2.2.5. став 2. (део IX. - Противпожарна заштита) и очекиване временске прилике у намераваном подручју пловидбе. За пловило за преживљавање које се спушта сохом, удаљеност од главе сохе када је пловило за преживљавање у положају за укрцавање, до водене линије за стање најмањег газа брода, колико је то практично могуће, не сме да буде већа од 15 метара.

4. Места за прикупљање - Сваки путнички брод, уз захтеве наведене у тачки 10.2.6, треба да има места за прикупљање за путнике која треба да:

- 1) Буду предвиђена близу станице за укрцавање и треба да буду лако приступачна, осим ако су места за прикупљање и станице за укрцавање на истом месту,
- 2) Имају довољно слободног простора за припрему и упућивање путника, али не мање од 0,35 m² слободне површине палубе по путнику.

10.3.4 ДОДАТНИ ЗАХТЕВИ ЗА RO-RO ПУТНИЧКЕ БРОДОВЕ

1. Ови захтеви се односе на све го-го путничке бродове.

10.3.4.2 Сплавови за спасавање

1. За сплавове за спасавање на го-го путничким бродовима треба да се предвиде системи за напуштање брода у складу са тачком 10.6.20.7, или уређаји за спуштање у складу са тачком 10.6.20.5, равномерно распоређени на сваком боку брода.
2. Сваки сплав за спасавање на го-го путничким бродовима треба да има уређаје за слободно израњање, у складу са тачком 10.6.8.6.
3. Сваки сплав за спасавање на го-го путничким бродовима треба да има платформу за укрцавање у складу са тачком 10.6.9.4. став 1. или тачком 10.6.10.4. став 1, у зависности од тога шта је примењиво.
4. Сваки сплав за спасавање на го-го путничким бродовима треба да буде самоуправљив или двостран са шатором и треба да буде стабилан на води и погодан за безбедно коришћење без обзира на којој страни плута. Алтернативно, брод може имати самоуправљиве сплавове за спасавање или двостране сплавове за спасавање са шатором, додатно свом нормалном капацитету, укупног капацитета довољног за смештај најмање 50% лица за која није предвиђен смештај у чамцима за спасавање. Овај додатни капацитет сплавова за спасавање треба да се одреди на основу разлике између укупног броја лица на броду и броја лица која имају смештај у чамцима за спасавање.
5. Сплавови за спасавање на го-го путничким бродовима треба да имају радар транспондер у односу један радар транспондер на четири сплава за спасавање. Радар транспондер се поставља унутар сплавова за спасавање тако да је његова антена најмање 1 метар изнад нивоа воде када је сплав за спасавање отпуштен, изузев за двостране сплавове за спасавање са шатором, где преживели могу лако да га дохвате и подигну. Конструкција радар транспондера треба да омогући лако подизање када се сплав за спасавање отпусти. На спремноку треба да буде јасна ознака да је сплав за спасавање опремљен радар транспондером.

10.3.4.3 Брзи чамци за прикупљање

1. На го-го путничком броду најмање један чамац за прикупљање треба да буде брз чамац за прикупљање одобрен од признате организације, у складу са тачком 10.6.19.3. ст. 12. и 13.
2. За сваки брзи чамац за прикупљање треба да се предвиди одговарајући уређај за спуштање који је одобрила призната организација у складу са тачком 10.6.16.3. став 13, имајући у виду да је брз чамац за прикупљање намењен спуштању/подизању, у врло лошим временским условима.
3. Најмање две посаде сваког брзог чамца за прикупљање треба редовно да се обучавају и увежбавају у складу са Правилником о стандардима за обуку, издавање уверења и вршење бродске страже помораца ("Seafarers Training, Certification and Watchkeeping (STCW) Code") као и са препорукама ИМО Резолуције А.771(18), узимајући у обзир све видове прикупљања, руковања, маневрисања и рада ових пловила у различитим условима као и њихово управљање после превртања.
4. Ако је распоред или величина го-го путничког брода, који је грађен пре 1. јула 1997. године такав да онемогућава смештање брзог чамца за прикупљање који се захтева у ставу 1, брзи чамац за прикупљање може да се смести на место постојећег чамца за спасавање који је

прихваћен као чамац за прикупљање, или, ако је брод грађен пре 1. јула 1986. године, чамца за случај нужде, ако:

1) Брзи чамац за прикупљање опслужује уређај за спуштање који испуњава захтеве из тачке 10.3.4.3. став 2,

2) Је капацитет пловила за преживљавање који је изгубљен горњом заменом надокнађен постављањем сплавова за спасавање у које се може сместити број лица једнак најмање броју лица капацитета чамца за спасавање којим је замењена,

3) Сплавова за спасавање опслужују постојећи уређаји за спуштање или бродски системи за напуштање брода.

10.3.4.4 Средства за прикупљање

1. Сваки го-го путнички брод треба да буде опремљен поузданим средствима за брзо извлачење преживелих из воде и њихово пребацивање из пловила за прикупљање или пловила за преживљавање на брод.

2. Средство за пребацивање преживелих на брод може бити део система за напуштање брода или део система посебно предвиђеног у сврхе прикупљања.

3. Ако клизна стаза система за напуштање брода служи и као средство за пребацивање преживелих на палубу брода, она треба да буде опремљена руковатима или лествама за помоћ при успињању.

10.3.4.5 Прслуци за спасавање

1. Без обзира на захтеве у тачком 10.2.2.2. став 1. и тачком 10.3.2.2, треба се предвидети довољан број прслука за спасавање који треба да буду смештени у близини зборних места тако да путници не морају да се враћају у своје кабине по своје прслуке за спасавање.

2. На го-го путничким бродовима, сваки прслук за спасавање треба да буде опремљен светлом које удовољава захтевима наведеним у тачки 10.6.3.3.

10.3.5 ПОДАЦИ О ПУТНИЦИМА

1. На свим путничким бродовима пре испловљења треба да се утврди број путника.

2. Подаци о лицима која захтевају посебну пажњу или помоћ за случај нужде треба да се запишу и о томе се мора обавестити заповедник пре испловљења брода.

3. Осим тога, у сврху трагања и спасавања, треба се навести имена и пол свих лица на броду, разликујући одрасле, децу и одојчад.

4. Подаци захтевани у тач. 10.3.5.1.-10.3.5.3, треба да се чувају на копну и да буду увек доступни у сврхе трагања и спасавања.

5. Управа може у целини да ослободи путничке бродове од захтева наведених у тачки 10.3.5, ако је због учесталости путовања и подручја пловидбе таквих бродова, припрема ових података непрактична.

10.3.6 ПОВРШИНЕ ЗА СПУШТАЊЕ И ПРИХВАТАЊЕ ХЕЛИКОПТЕРОМ

1. Сви го-го путнички бродови треба да имају површину за прихватање хеликоптером у складу са ИМО Резолуцијом А.229(VII) са изменама (MERSAR), коју је одобрила призната организација.

2. Ро-го путнички бродови дужине 130 m и више, треба да имају површине за спуштање хеликоптера које треба да буду одобрене од признате организације.

10.3.7 СИСТЕМ ПОДРШКЕ ЗА ОДЛУКЕ ЗАПОВЕДНИКА ПУТНИЧКОГ БРОДА

1. Ови захтеви се односе на све путничке бродове.
2. Сви путнички бродови треба да имају систем подршке за одлуке за поступање за случај нужде који се налази на заповедничком мосту.
3. Систем се, најмање, састоји од, писаног плана или планова. У плану или плановима за случај нужде треба да буду назначена сва предвидљива догађања за случај нужде, укључујући, али не ограничавајући се на, следеће:
 - 1) Пожар,
 - 2) Оштећење брода,
 - 3) Загађење,
 - 4) Незаконите радње које угрожавају безбедност брода, путника и посаде,
 - 5) Незгоде особља,
 - 6) Незгоде у вези са теретом, и
 - 7) Помоћ за случај нужде другим бродовима.
4. Поступци за случај нужде предвиђени планом или плановима, треба да обезбеде подршку за одлуке заповеднику за поступање у било којој комбинацији догађања за случај нужде.
5. План или планови за случај нужде треба да имају уједначен садржај и да буду једноставни за коришћење. Где је то примењиво, треба се користити стварно стање крцања како је то наведено у прорачуну стабилитета путничког брода за сврхе управљања у вези са оштећењем брода.
6. Осим писаног плана или планова за случај нужде, призната организација може такође да одобри коришћење система подршке за одлуке на рачунару на заповедничком мосту, који даје сва обавештења садржана у плану или плановима за случај нужде, поступке, листе за проверу, итд. и који може да да попис препоручених поступака који се морају обавити у предвидивим догађајима за случај нужде.

10.3.8 ВЕЖБЕ

1. Ови захтеви се односе на све путничке бродове.
2. Вежба напуштања брода и вежба противпожарне заштите треба да се одржава сваке недеље. Цела посада не мора да учествује у свакој вежби, али сваки члан посаде мора да учествује у вежби напуштања брода и вежби противпожарне заштите свакога месеца, у складу са тачком 10.2.13. Путници треба да се снажно подстичу да присуствују овим вежбама.

10.4 ЗАХТЕВИ ЗА ТЕРЕТНЕ БРОДОВЕ

10.4.1 ПЛОВИЛА ЗА ПРЕЖИВЉАВАЊЕ И ЧАМЦИ ЗА ПРИКУПЉАЊЕ

10.4.1.1 Пловила за преживљавање

1. Теретни бродови треба да имају:
 - 1) На сваком боку брода, један или више потпуно затворених чамаца за спасавање у складу са тачком 10.6.15, укупног капацитета довољног за смештај укупног броја лица на броду,
 - 2) Додатно, сплав или сплавови за спасавање, у складу са тач. 10.6.9 или 10.6.10, масе мање од 185 kg и смештени тако да се могу лако пребацити са бока на бок брода на нивоу једне откривене палубе, укупног капацитета довољног за смештај укупног броја лица на броду. Ако сплав или сплавови за спасавање нису масе мање од 185 kg и ако су смештени тако да се не могу лако пребацити са бока на бок брода на нивоу једне откривене палубе, укупни капацитет сплавова за спасавање на сваком боку брода треба да буде довољан за смештај укупног броја лица на броду.
2. Уместо испуњавања захтева наведених у ставу 1, теретни бродови могу да имају:

1) Један или више чамаца за спасавање, у складу са тачком 10.6.16, које се спуштају слободним падом са крме брода, укупног капацитета довољног за смештај укупног броја лица на броду,

2) Поред тога, сплав или сплавове за спасавање у складу са тач. 10.6.9 или 10.6.10, на сваком боку брода, укупног капацитета довољног за смештај укупног броја лица на броду. Најмање на једном боку брода сплавови за спасавање се морају спуштати уређајем за спуштање.

3. Уместо удовољавања захтева наведених у ст. 1 или 2, теретни бродови краћи од 85 метара, осим танкера, танкера за хемикалије и бродова за утечњене гасове, могу да испуњавају следеће захтеве:

1) На сваком боку брода треба да имају једну или више сплавова за спасавање у складу са тач. 10.6.9 или 10.6.10, укупног капацитета довољног за смештај укупног броја лица на броду,

2) Осим ако су сплавови за спасавање, наведени у ставу 3.1, масе мање од 185 kg и смештени тако да се могу лако пребацити са бока на бок брода на нивоу једне откривене палубе, треба предвидети додатни број сплавова за спасавање, тако да укупни капацитет сплавова за спасавање на сваком боку брода буде довољан за смештај 150% од укупног броја лица на броду,

3) Ако је чамац за прикупљање, наведен у тачки 10.4.1.2, уједно и потпуно затворен чамац за спасавање који испуњава захтеве наведене у тачки 10.6.15, он се може урачунати у укупни капацитет наведен у ставу 3.1, ако укупни капацитет на сваком боку брода износи најмање 150% од укупног броја лица на броду, и

4) Ако се неко пловило за преживљавање изгуби или оштети, на сваком боку брода треба да остане довољан број пловила за преживљавање, укључујући свако масе мање од 185 kg и смештено тако да се може лако пребацити са бока на бок брода на нивоу једне откривене палубе, укупног капацитета довољног за смештај укупног броја лица на броду.

4. Теретни бродови на којима је хоризонтална удаљеност од крајње тачке прамца или крме до најближег пловила за преживљавање удаљена више од 100 метара, уз сплавове за спасавање наведене у ст. 1.2 и 2.2, треба да имају и сплав или сплавове за спасавање смештене што даље према прамцу или према крми, или један према прамцу а један према крми, колико је то разумно и практично. Овај сплав или сплавови за спасавање се морају тако причврстити, да се осигура ручно отпуштање и не морају да се спуштају уређајем за спуштање.

5. Осим пловила за преживљавање која су наведена у тачки 10.2.10.1. став 1, сва пловила за преживљавање предвиђена за укрцавање укупног броја лица на броду, треба да имају могућност спуштања са укупним бројем лица и опреме у року од 10 минута после давања сигнала за напуштање брода.

6. Танкери за хемикалије и бродови за утечњене гасове, којима терети испуштају отровне паре или гасове, уместо потпуно затворених чамаца за спасавање у складу са тачком 10.6.15, треба да имају чамце са властитим системом снабдевања ваздухом у складу са тачком 10.6.17.

7. Танкери, танкери за хемикалије и бродови за утечњене гасове који превозе терете са тачком паљења пара до, укључујући, 60° C, (испитивање у затвореној посуди), уместо потпуно затворених чамаца за спасавање у складу са тачком 10.6.15, треба да имају ватроотпорне чамце у складу са тачком 10.6.18.

8. Без обзира на захтеве наведене у ставу 1, бродови за расуте терете у складу са SOLAS 1974, са изменама, IX/1.6, треба да буду опремљени у складу са ставу 2.

10.4.1.2 Чамци за прикупљање

1. Теретни бродови треба да имају најмање један чамац за прикупљање у складу са тачком 10.6.19. Чамац за спасавање може да се прихвати као чамац за прикупљање, ако исти заједно са припадајућим уређајем за спуштање испуњава и захтеве за чамац за прикупљање.

2. Теретни бродови бруто тонаже мање од 500 могу се ослободити захтева из става 1, ако њихове димензије и маневарске способности, као и подручје пловидбе не захтевају опремање чамцем за прикупљање. Одлуку доноси призната организација.

10.4.2 ЛИЧНА СРЕДСТВА ЗА СПАСАВАЊЕ

10.4.2.1 Колутови за спасавање

1. Теретни бродови треба да имају колуте за спасавање у складу са тачком 10.2.2.1, према табели 10.2.

Табела 10.2

Дужина брода	Број колута за спасавање
мање од 100	8
100 и мање од 150	10
150 и мање од 200	12
200 и више	14

10.4.2.2 Прслуци за спасавање

Теретни бродови наведени у тачки 10.4.1.1. став 4, поред сплорова за спасавање треба да имају најмање 6 прслука за спасавање.

10.4.2.3 Светла за прслуке за спасавање

1. Ови захтеви се односе на све бродове.
2. На теретним бродовима сваки прслук за спасавање треба да буде опремљен светлом у складу са тачком 10.6.3.3.

10.4.2.4 Хидро-термо одела

1. Ови захтеви се односе на све теретне бродове.
2. Једно хидро-термо одело у складу са тачком 10.6.4 треба да се предвиди за свако лице на броду. Међутим на бродовима, осим бродова за расути терет у складу са SOLAS 1974, са изменама, IX/I, хидро-термо одела се не захтевају ако стално плове у подручју топле климе, где, по мишљењу признате организације хидротермо одела нису потребна.
3. Ако брод има место за дужност или рад који су удаљени од места где су хидро-термо одела уобичајено смештена, укључујући пловила за преживљавање захтевана тачке 10.4.1.1. става 4, треба да се предвиде додатна хидро-термо одела одговарајуће величине за све лица на дужности или на раду на тим местима у било које време (не мање од 2 комада).
4. Хидро-термо одела се чувају на лако доступним местима, а њихов положај треба да буде јасно означен.
5. Хидро-термо одела могу да се користе као хидро-термо одела захтевана у тачки 10.2.2.3.

10.4.3 МЕСТА ЗА УКРЦАВАЊЕ И СПУШТАЊЕ ПЛОВИЛА ЗА ПРЕЖИВЉАВАЊЕ

1. На теретним бродовима место за укрцавање у пловила за преживљавање треба да омогућава директно укрцавање у чамце за спасавање и њихово спуштање са места смештаја и да се у сплорове за спасавање који се спуштају сохом може укрцати и да се могу спуштати са

места непосредно уз место смештаја или са места на које се премешта сплав за спасавање пре спуштања, у складу са захтевима наведеним у тачки 10.2.7. став 5.

2. На теретним бродовима бруто тонаже 20000 и више, чамци за спасавање треба да имају могићност спуштања и, ако је потребно помоћу ужади, док брод плови напред при брзини до 5 чворова у мирној води.

10.5 ЗАХТЕВИ ЗА ДРУГЕ ТИПОВЕ БРОДОВА

10.5.1 БРОДОВИ ПОСЕБНЕ НАМЕНЕ

1. Бродови посебне намене на којима се налази више од 50 чланова посебног особља треба да буду опремљени у складу са захтевима за путничке бродове који обављају међународна путовања која нису кратка међународна путовања.

2. Бродови посебне намене на којима се налази до, укључујући 50 чланова посебног особља треба да буду опремљени у складу са захтевима за теретне бродове.

3. Школски бродови на једра, на којима је укрцано 50 и више чланова посебног особља (полазника обуке), морају да се опреме у складу са тачком 5.3.1.1. став 5. и поред тога, хидро-термо оделима за сва лица на броду.

10.5.2 БРОДОВИ ЗА ТЕХНИЧКЕ НАМЕНЕ

1. Спасилачки, противпожарни и пилотски бродови, као и тегљачи треба да буду опремљени као теретни бродови, а ледоломци као бродови посебне намене.

2. Бродови за сакупљање уља треба да буду опремљени средствима за спасавање у складу са захтевима за танкере.

3. За пловне дизалице, у зависности од подручју пловидбе, призната организација у поједином случају одређује потребну опрему за спасавање.

10.5.3 БРЗА ПЛОВИЛА

10.5.3.1 Брза HSC пловила

1. Брза HSC пловила треба да имају опрему за спасавање у складу са захтевима HSC Правилника (видети MSC. 97(73)).

10.5.3.2 Динамички подржавана пловила (DSC)

1. Брза пловила израђена у складу са захтевима DSC Правилника (ИМО Резолуција А.373(Х), са изменама) треба, најмање, да имају:

- 1) Сплавова за спасавање, укупног капацитета за смештај свих лица на броду,
- 2) Чамац за прикупљање (постојећи брод ако га има, треба да га задржи, ако је нема не захтева се),
- 3) Колутови за спасавање:
 - (1) колут за спасавање са самоупаљивим светлом и самоупаљивим димним сигналом,
 - (2) колут за спасавање са самоупаљивим светлом,
 - (3) два колута за спасавање с плутајућим ужетом.
- 4) Прслуци за спасавање, 105% од укупног броја лица на броду. Поред тога, прслуци за спасавање погодни за децу, 10% од укупног броја лица на броду. Прслуци за спасавање треба да буду опремљени светлом,
- 5) Шест ракета са падобраном (црвених),
- 6) Справа за добацивање конопа са најмање две ракете и два ужета,
- 7) VHF примопредајник, и

8) Радар транспондер.

10.5.3.3 Упутства

1. Ови захтеви се односе на сва брза пловила (видети Техничка правила, Део I – Уводни део, тачка 1.1. став 1.4). Наведени бродови треба да имају Упутства у складу са захтевима НСC Правилника, поглавље 18.2 (у обиму колико је примењиво):

- 1) Упутство за руковање пловилом,
- 2) Упутство за коришћење пловила на одређеним рутама,
- 3) Упутство за одржавање и сервисирање опреме и уређаја, и
- 4) Упутство за обуку.

10.6 СРЕДСТВА ЗА СПАСАВАЊЕ

10.6.1 ОПШТИ ЗАХТЕВИ

1. Ако није изричито другачије речено или ако, по мишљењу признате организације, с обзиром на путовања која брод стално обавља, други захтеви нису потребни, сва средства за спасавање треба да буду:

- 1) Добро грађена и од добрих материјала,
- 2) Не смеју да се оштете на месту смештаја при температури од -30°C до $+65^{\circ}\text{C}$,
- 3) Ако треба да се уроне у морску воду за време коришћења, треба да имају могућност да се користе при температури воде од -1°C до $+30^{\circ}\text{C}$,
- 4) Где је примењиво, отпорна на труљење, отпорна на корозију и не смеју да им штете морска вода, уља или гљивице,
- 5) Ако су изложена сунчевој светлости, треба да буду отпорна на утицај светлости,
- 6) Врло уочљиве боје на свим деловима где то помаже откривању,
- 7) Опремљена ретрорефлектирајућим материјалом, у складу са ИМО Резолуцијом А.658(16),
- 8) Ако се користе у мору, треба да имају могућност да се на задовољавајући начин користе у тој околини,
- 9) Јасно означена са подацима о одобрењу, укључујући признату организацију која их је одобрила и наведеним ограничењима уколико их има,
- 10) Према потреби, треба да има заштиту од кратког споја ради спречавања оштећења или повреде.

2. Призната организација ће одредити период за који се могу прихватити средства за спасавање која временом подлежу истрошености. Таква средства за спасавање треба да имају ознаку која одређује њихову старост или има назначен датум до којег се она требају одредити. Трајна ознака са датумом престанка важења је пожељнији начин за утврђивање рока важења. Батерије које немају означен рок престанка важења могу да се употребе ако се мењају сваке године или у случају акумулатора ако се стање електролита може брзо проверити. Пиротехничка сигнална средства треба да имају неизбрисиво утиснут датум престанка важења од произвођача.

3. Материјали од којих се израђују средства за спасавање и уређаји морају да испуњавају захтеве правила признате организације (видети део правила који се односи на металне материјале). Заварене конструкције треба да се изводе у складу са правилима признате организације (видети део правила који се односи на заваривање).

4. Ланци и ужад (челични, од природних влакана и од синтетичких материјала) треба да испуњавају захтеве правила признате организације (видети правила за класификацију бродова), а колотурници, шкoпци, рукавци, стезалице и друга скидљива опрема Техничким правилима, Део XI - Уређаји за руковање теретом.

10.6.2 КОЛУТИ ЗА СПАСАВАЊЕ

10.6.2.1 Опис колута за спасавање

1. Колут за спасавање треба да:

- 1) Има спољни пречник не већи од 800 mm и унутрашњи пречник не мањи од 400 mm,
- 2) Буде израђен од плутајућег материјала, узгон се не сме постизати рогозом, струготином плута, или зрнастом плутом, другим расутим зрнастим материјалом или било каквим ваздушним коморама код којих узгон зависи од надувавања,
- 3) У слаткој води држи 24 сата гвоздени терет масе најмање од 14,5 kg,
- 4) Има масу најмање 2,5 kg,
- 5) Не сме подржавати горење или наставити се растапати после што је био потпуно захваћен пламеном у трајању од 2 секунде,
- 6) Издржи бацање у воду са висине једнаке размаку између места смештања и водене линије при најмањем газу, или 30 метара (шта је веће), и да се притом не смање његова употребна својства, као ни својства његових делова,
- 7) Ако је предвиђен за укључивање самоактивирајућег димног сигнала и самоупаљивог светла, његова маса треба да буде довољна за покретање тих уређаја,
- 8) Има уже за придржавање, најмање 9,5 mm пречника и дужине не мање четвороструком спољном пречнику колута за спасавање. Уже за придржавање треба да се причврсти по ободу у четири једнако удаљене тачке, тако да формира четири једнаке петље.

10.6.2.2 Самоупаљива светла колута за спасавање

1. Самоупаљива светла наведена у тачки 10.2.2.1. став 3, треба да:

- 1) Буду тако изведена да вода не може да их угаси,
- 2) Буду у стању или да стално горе са јачином светлости не мање од 2 cd у свим смеровима горње полулопте или бљескају не мање од 50 и не више од 70 бљескова у минути са најмање одговарајућом корисном јачином светлости:
- 3) Имају извор енергије у складу са ставом 12, током, не мање од, 2 сата, и
- 4) Издрже испитивање бацањем у складу са тачком 10.6.2.1. став 1.6.

10.6.2.3 Самоактивирајући димни сигнали колута за спасавање

1. Самоактивирајући димни сигнали наведени у тачки 10.2.2.1. став 3, треба да:

- 1) Испуштају равномерно дим врло уочљиве боје током најмање 15 минута када плутају на мирној води,
- 2) Не смеју да се експлозивно пале нити да дају пламен за време испуштања дима,
- 3) Не смеју да се гасе на узбурканом мору,
- 4) Наставе да испуштају дим док је потпуно уроњен у воду најмање 10 секунди, и
- 5) Издрже испитивање бацањем у складу са тачком 10.6.2.1. став 1.6.

10.6.2.4 Плуताјућа ужад за спасавање

1. Плуताјућа ужад за спасавање наведена у тачки 10.2.2.1. став 2, треба да имају прекидну чврстоћу не мању од 5 kN, пречник најмање 8 mm и не смеју да се одмотавају нити мрсе.

10.6.3 ПРСЛУЦИ ЗА СПАСАВАЊЕ

10.6.3.1 Општи захтеви

1. Прслук за спасавање не сме да подржава горење или да настави да се растапа пошто је био потпуно захваћен пламеном у трајању од најмање 2 секунде.

2. Прслуци за спасавање треба да буду у три величине у складу с табелом 10.3. Ако прслук за спасавање у потпуности испуњава захтеве за две суседне величине, може се означити са обе величине, али наведене величине не смеју да се деле. На прслуцима за спасавање се треба означити маса или висина или и маса и висина, у складу са табелом 10.3.

Табела 10.3

Обележавање прслука за спасавање	Одојче	Дете	Одрасла особа
Корисникова величина			
Маса [kg]	мање од 15	15 или већа али мање од 43	43 или већа
Висина [cm]	мање од 100	100 или већа али мање од 155	155 или већа

3. Ако прслук за спасавање за одрасле није предвиђен за лица масе до 140 kg и обима грудног коша 1750 mm, треба да се предвиди додатно средство за причвршћење за таква лица.

4. Карактеристике прслука за спасавање у води се евидентирају због упоређивања са стандардом за одговарајућу величину прслука за спасавање, тј. у складу са препорукама резолуције MSC.81(70) са изменама.

5. Прслук за спасавање за одрасле треба да буде тако изведен да:

1) Најмање 75% лица која нису упозната са коришћењем прслука за спасавање могу правилно да обуку прслук за један минут без помоћи, упутстава или претходног приказа облачења,

2) После приказа облачења, сва лица могу да обуку прслук у року од једног минута, без ичије помоћи,

3) Је потпуно јасно да се прслук за спасавање може обући само на један начин или неправилно и ако је навучен неправилно не сме да угрози лице које га носи,

4) Начин причвршћења прслука за спасавање треба да буде једноставан и брз и не сме да се заснива на везивању чворова,

5) Је удобан за ношење, и

6) Омогући скакање у воду са висине не мање од 4,5 метара држећи се за прслук, и са висине не мање од 1 метар држећи руке изнад главе, без телесних повреда и без спадања или оштећења прслука за спасавање и припадајуће опреме.

6. После испитивања у складу са препорукама резолуције MSC.81(70) са изменама на 12 особа, прслуци за спасавање за одрасле треба да имају довољан узгон и стабилитет у мирној слаткој води да:

1) Могу подићи уста исцрпљеног или онесвешћеног лица на висину која не сме да буде мања од висине одређене RTD (Reference Test Device),

2) Окрене тело онесвешћеног лица са лицем у води у положај са устима изнад воде у времену које не прелази време одређено RTD, а број лица која се нису окренула не сме да прелази број одређен RTD,

3) Нагне тело уназад у односу на његов вертикални положај под углом не мањим од одређеног RTD минус 5°,

4) Подигне главу изнад хоризонтале тако да угао симетрале главе није мањи од предвиђеног RTD минус 5°, и

5) Врати лице у стабилну позицију са лицем горе пошто је дестабилизовано док је плутало у згрченом положају.

7. Прслук за спасавање за одрасле треба да омогући особи са навученим прслуком да преплива малу раздаљину и да се укрца у пловило за преживљавање.

8. Прслук за спасавање за одојчад или децу треба да буде изведен и коришћен на исти начин као и за одрасле и да:

- 1) Допушта помоћ при облачењу код мале деце и одојчади,
- 2) Се користи одговарајући RTD за децу или одојчад уместо RTD за одрасле, и
- 3) Се може пружити помоћ при укрцавању на пловило за преживљавање, а да се значајно не умањи покретност лица које носи прслук за било који већи обим од одговарајућег RTD.

9. Осим пловности и самоокретања, захтеви за прслуке за спасавање за одојчад могу да се ублаже, ако је потребно, тако да:

- 1) Се омогући спасавање одојчета од стране надзорника,
- 2) Се осигура могућност причвршћења одојчета за надзорника и задржавање одојчета уз надзорника,
- 3) Се одојче задржи суво, са слободним дисајним путевима,
- 4) Се за време напуштања брода одојче заштити од удараца и вибрација, и
- 5) Се омогући надзорнику да надзире и контролише губитак телесне температуре одојчета.

10. Поред ознака у тачки 10.6.1. став 1.9. прслук за спасавање за дете и одојче треба да се означи:

- 1) Распоном величине у складу са ставом 2,
- 2) Ознаком „одојче” или „дете” како је прикладно на ознаци „прслук за спасавање за одојче” и ознаци „дечји прслук за спасавање” у складу са ИМО Резолуцијом А.760(18) са изменама.

11. Узгон прслука за спасавање после урањања у слатку воду и стајања у њој 24 сата не сме да се смањи за више од 5%.

12. Узгон прслука за спасавање не сме да зависи о губитка употребљеног зрнастог материјала.

13. За сваки прслук за спасавање треба да се предвиди средство за причвршћење светла у складу са тачком 10.6.3.3 и положај треба да буде у складу тачком 10.6.3.3. став 1.3 и

14. Сваки прслук за спасавање треба да има пиштаљку, добро причвршћену конопцем.

15. Светла прслука за спасавање и пиштаљке треба да буду тако постављени на прслуку за спасавање да њихов положај не умањује њихове карактеристике.

16. Прслук за спасавање треба да има плутајуће уже које се лако отпушта или неко друго слично средство, да се у води омогући причвршћење за други прслук за спасавање који носи друга особа.

17. Прслук за спасавање треба да има одговарајуће средство које омогућава спасиоцу да извуће лице из воде у пловило за преживљавање или чамац за прикупљање.

10.6.3.2 Самонадувавајући прслуци за спасавање

1. Прслук за спасавање, којем се узгон постиже надувавањем, треба да има најмање две посебне коморе и да буде у складу са захтевима наведеним у тачки 10.6.3.1, и треба:

- 1) Аутоматски да се надува при урањању у воду и да има уређај за надувавање једним покретом руке и свака комора да има могућност да се надува устима,
- 2) Да испуњава захтеве наведене у тач. 10.6.3.1.5.-10.6.3.1.7, ако изгуби узгон било које коморе,
- 3) Да испуњава захтеве наведене у тачки 10.6.3.1. став 11. после аутоматског надувавања.

10.6.3.3 Светла прслука за спасавање

1. Свако светло прслука за спасавање треба да:

- 1) Има јачину светлости од најмање 0,75 cd у свим смеровима горње хемисфере,
- 2) Има извор енергије који може да обезбеди јачину светлости од 0,75 cd у трајању, не мање од 8 сати,

- 3) Буде видљиво на што већем делу горње хемисфере, колико је то изводљиво, док је причвршћено за прслук за спасавање, и
- 4) Буде беле боје.
2. Ако је светло, наведено у ставу 1, бљескајуће, оно треба да:
 - 1) Има ручни прекидач,
 - 2) Бљеска не мање од 50 и не више 70 пута у минути, уз корисну јачину светлости од најмање 0,75 cd.

10.6.4 ХИДРО-ТЕРМО ОДЕЛА

10.6.4.1 Општи захтеви за хидро-термо одела

1. Хидро-термо одело треба да буде израђено од водонепропусног материјала и испуњава следће захтеве:

1) Може се у року од 2 минута извући из торбе и навући, заједно са припадајућом одећом и прслуком за спасавање, ако се носи заједно са њим и надувати надувавајуће коморе, ако их има,

2) Не подржава горење или наставља да се растапа пошто је било потпуно захваћено пламеном у трајању од најмање 2 секунде,

3) Може да покрије цело тело осим лица, с тим да се за шаке могу предвидети посебне рукавице које треба да буду стално причвршћене за одело,

4) Има средства која се свode на најмању могућу меру или смањују приступ слободног ваздуха до ногу лица у оделу,

5) После скока у воду са висине од најмање 4,5 m не продре вода у заштитно одело.

2. Хидро-термо одело само или ако се носи заједно са прслуком за спасавање, треба да има довољан узгон и стабилитет у мирној води тако да:

1) Може да подигне уста исцрпљене или онесвешћене особе на висину која не сме бити мања од 120 mm, и

2) Окрене тело, лица које га носи, са лицем у води у положај са устима изнад воде у времену које није дуже од 5 секунди.

3. Хидро-термо одело само или ако се носи заједно са прслуком за спасавање, треба да омогући особи која га носи да:

1) Се попне и спусти уз вертикалне лестве дужине не мање од 5 m,

2) Обавља потребне радње за време напуштања брода,

3) Скочи у воду са висине не мање од 4,5 m, без оштећења или спадања одела или делова опреме, односно телесне повреде, и

4) Преплива кратку раздаљину и укрца се у пловило за преживљавање.

4. Хидро-термо одело које има узгон и израђено је да се носи без прслука за спасавање, треба да има светло у складу са тачком 10.6.3.3 и пиштаљку у складу са тачком 10.6.3.1. став 14.

5. Хидро-термо одело које има узгон и израђено је да се носи без прслука за спасавање, треба да има плутајуће уже које се лако отпушта или неко друго слично средство, да се у води омогући причвршћење за друго хидро-термо одело које носи друга особа.

6. Хидро-термо одело које има узгон и израђено је да се носи без прслука за спасавање, треба да има одговарајуће средство које омогућава спасиоцу да извуче лице из воде у пловило за преживљавање или чамац за прикупљање.

7. Ако се хидро-термо одело носи заједно са прслуком за спасавање, прслук се треба носити преко заштитног одела. лице која носи такво заштитно одело треба да обуче прслук за спасавање без ичије помоћи. Хидро-термо одело треба да носи ознаку да се мора носити заједно са одговарајућим прслуком за спасавање.

8. Хидро-термо одело треба да има узгон који се не сме смањити за више од 5% после урањања у слатку воду и стајања у њој 24 сата и који не сме да зависи од губитка употребљеног зрнастог материјала.

10.6.4.2 Захтеви за термичку израду за хидротермо одело

1. Хидро-термо одело израђено без термоизолационог материјала треба да буде:

1) Означено да се мора носити заједно са топлом одећом,

2) Тако израђено да кад се носи са топлом одећом и са прслуком за спасавање, ако се са њим носи, одело треба да пружи довољну топлотну заштиту након што лице које га носи скочи у воду са висине од 4,5 метра, да осигура кад се оно носи 1 сат у мирној води, температуре 5° С, да се температура тела лица које га носи не смањи за више од 2° С.

2. Хидро-термо одело са термоизолационим материјалом (ако се носи само), или са прслуком за спасавање (ако морају да се носе заједно) треба да пружи особи која га носи довољну топлотну заштиту да након што је скочила у воду са висине од 4,5 метра температура тела лица која га носи се не смањи за више од 2° С, пошто је била уроњена 6 сати у мирној води температуре између 0° С и 2° С.

3. Лице које у слаткој води носи хидро-термо одело које је у складу са захтевима наведеним у тачком 10.6.3, или носи хидро-термо одело са прслуком за спасавање, треба да буде у стању да се за 5 секунди окрене из положаја лицем према води у положај лицем изнад воде.

10.6.5 ОДЕЛА ЗА ЗАШТИТУ ОД ВРЕМЕНСКИХ НЕПОГОДА

10.6.5.1 Општи захтеви за одела за заштиту од временских непогода

1. Одело за заштиту од временских непогода треба да буде израђено од водонепропусног материјала који:

1) Има властити узгон не мањи од 70 N,

2) Смањује опасност од топлотног удара за време операције прикупљања и напуштања,

3) Покрива цело тело осим где то призната организација допусти, ноге, покривање шака и главе може да буде са посебним рукавицама и капуљачом, које треба да буду стално причвршћене за одело,

4) Може да се распакује и обуче без помоћи у року од 2 минута,

5) Не подржава горење нити наставља да се растапа пошто је било потпуно захваћено пламеном у трајању од 2 секунде,

6) Има цеп за преносиви VHF телефон, и

7) Има бочно поље видљивости најмање 120°.

2. Одело за заштиту од временских непогода треба да омогући особи која га носи:

1) Пењање уз вертикалне лестве дужине најмање 5 метара,

2) Скакање у воду са висине не мање од 4,5 метра са стопалима напред, без оштећења или спадања одела или делова опреме, односно телесне повреде,

3) Пливање у води најмање 25 метара и укрцавање у пловило за преживљавање,

4) Облачење прслука за спасавање без ичије помоћи, и

5) Обављање свих дужности везаних за напуштање брода, помагање другима и управљање чамцем за прикупљање.

3. Одело за заштиту од временских непогода треба да има светло у складу са тачком 10.6.3.3. тако да испуни захтеве тачке 10.6.3.3. став 1.3 и тачке 10.6.1. став 1.2 и пиштаљку наведену у тачки 10.6.3.1. став 14.

10.6.5.2 Захтеви за топлотну израду за одела за заштиту од временских непогода

1. Одело за заштиту од временских непогода:

1) Ако је израђено од материјала који нема властиту изолацију, треба да буде означено да се мора носити заједно са топлом одећом, и

2) Треба да буде тако израђено да пружа довољну топлотну заштиту и пошто лице које га носи како је наведено, скочи у воду која га у потпуности прекрије и да осигура кад се носи у мирној води температуре 5°C , да се температура тела лица које га носи не смањи сразмерно више од $1,5^{\circ}\text{C}$ на сат после првих 0,5 сати.

10.6.5.3 Захтеви за стабилност

1. Лице која носи одело за заштиту од временских непогода у слаткој води, треба да буде у стању да се у року од 5 секунди окрене из положаја лицем према води у положај лицем изнад воде. Одело не сме да омогући превртање лица лицем према води код умереног стања мора.

10.6.6 СРЕДСТВА ЗА ЗАШТИТУ ОД ГУБИТКА ТОПЛОТЕ

1. Средство за заштиту од губитка топлоте треба да буде израђено од водонепропусног материјала са топлотном проводљивошћу не већом од $7800\text{ W/m}^2\text{K}$ и тако изведено да особи која га носи смањује губитак телесне топлоте услед преноса топлоте и губитак топлоте услед испаравања.

2. Средство за заштиту од губитка топлоте треба да:

1) Покрива читаво тело особа свих величина које носе прслук за спасавање, осим лица. Руке се треба такође да буду покривене, осим ако су предвиђене причвршћене рукавице,

2) Буде такво да га лице може само распаковати и лако обући без ичије помоћи у пловилу за преживљавање или у чамцу за прикупљање, и

3) Омогући особи која га носи да га скине у води за највише 2 минута. ако оно умањује способност пливања.

3. Средство за заштиту од губитка топлоте треба да омогући исправно коришћење при температури ваздуха од -30°C до $+20^{\circ}\text{C}$.

10.6.7 СВЕТЛОСНИ СИГНАЛИ

10.6.7.1 Ракете са падобраном

1. Ракета са падобраном треба да:

1) Се налазити у водоотпорном кућишту,

2) Има кратка упутства или слике утиснуте на кућишту, које јасно означавају начин коришћења ракете,

3) Има средство за активирање, као саставни део ракете, и

4) Буде тако изведена да не изазива неудобност особи која држи кућиште приликом коришћења, у складу са упутствима произвођача.

2. Кад се испали вертикално, ракета треба да досегне висину од најмање 300 метара. На врху, или близу врха своје путање ракета треба да избаци ракету са падобраном, која треба да:

1) Гори јарко црвеним светлом,

2) Равномерно гори уз просечну јачину светлости од најмање 30000 cd,

3) Гори не мање од 40 секунди,

4) Има брзину спуштања не већу од 5 m/s , и

5) Не сме да оштетити падобран док гори.

10.6.7.2 Ручна буктиња

1. Ручна буктиња треба да:

- 1) Буде смештена у водоотпорном кућишту,
 - 2) Има кратка упутства или слике утиснуте на кућишту, које јасно означавају начин коришћења ручних буктиња,
 - 3) Има посебна средства за паљење, и
 - 4) Буде тако изведена да не изазива неудобност особи која држи кућиште и да не угрожава пловило за преживљавање остацима горења или жарења кад се користи у складу са упутствима произвођача.
2. Ручна буктиња треба да:
 - 1) Гори јарко црвеним светлом,
 - 2) Гори равномерно уз просечну јачину светлости не мању од 15000 cd,
 - 3) Гори не мање од 1 минута, и
 - 4) Пошто се урони 100 mm испод површине воде, настави да гори 10 секунди.

10.6.7.3 Плутајући димни сигнали

1. Плутајући димни сигнал треба да:
 - 1) Се налази у водоотпорном кућишту,
 - 2) Не пали се експлозивно кад се користи у складу са упутствима произвођача, и
 - 3) Има кратка упутства или слике утиснуте на кућишту, које јасно означавају начин коришћења.
2. Плутајући димни сигнал:
 - 1) Треба да равномерно да испушта дим врло уочљиве боје не мање од 3 минута док плута у мирној води,
 - 2) Не сме да испушта пламен за време испуштања дима,
 - 3) Не сме да се гаси на узбурканом мору,
 - 4) Треба, пошто се урони 100 mm испод површине воде, да настави да испушта дим у трајању од 10 секунди.

10.6.8 СПЛАВОВИ ЗА СПАСАВАЊЕ

10.6.8.1 Конструкција сплавова за спасавање

1. Сплав за спасавање треба да буде тако изведен да издржи 30 дана, изложен свим условима који могу да владају на мору.
2. Сплав за спасавање треба да буде тако изведен да после пада у воду са висине од 18 метара, сплав и опрема задрже своју употребљивост. Ако се сплав за спасавање смешта на висини већој од 18 метара изнад водене линије при стању најмањег газа брода, он треба да буде таквог типа, који је са позитивним резултатима издржао испитивање бацањем са висине најмање једнаке висини на којој ће бити смештен.
3. Сплав за спасавање кад плута треба да издржи више узастопних скокова на њу са висине не мање од 4,5 метра, рачунајући од његовог пода, са подигнутим шатором или без њега.
4. Сплав за спасавање и његова опрема треба да буду тако изведени да може да се тегли брзином од 3 чвора по мирном мору, оптерећен дозвољеним бројем лица и целокупном опремом и са једним сидром спуштеним у воду.
5. Сплав за спасавање треба да има шатор ради заштите лица од утицаја околине, који се аутоматски подигне кад се сплав отпусти. Шатор треба да буде у складу са следећим захтевима:
 - 1) Унутрашњи простор штити од врућине и хладноће помоћу два слоја материјала одвојена ваздушним јастуком или помоћу неког другог еквивалентног средства. Треба предузети мере да се спречи сакупљање воде у ваздушном јастуку,
 - 2) Унутрашња страна шатора треба да буде боје која делује смирујуће на лица у сплаву,

3) Сваки улаз треба да буде јасно означен и треба да се лако и брзо отвара са унутрашње и са спољне стране сплава, тако да омогући вентилацију и да спречава продор морске воде, ветра и хладноће. На сплаву за спасавање предвиђеном за више од 8 лица треба да постоје најмање два улаза, и то на супротним странама сплава,

4) Треба осигурати стални довод довољне количине ваздуха за људе, чак и кад су улази затворени,

5) Треба да постоји најмање једно окно за осматрање,

6) Сплав треба да има уређај за сакупљање кишнице,

7) Сплав треба да има довољну висину да се у било којем делу шатора могу сместити лица у седећем положају, и

8) Треба осигурати могућност постављања радар транспондера на висини не мањој од 1 метар изнад морске површине.

10.6.8.2 Капацитет и маса сплавова за спасавање

1. Не сме се одобрити сплав за спасавање којем је капацитет мањи од шест лица, израчунат у складу са захтевима наведеним у тач. 10.6.9.3 или 10.6.10.3, у зависности од тога шта је примењиво.

2. Осим ако се сплав за спасавање спушта уређајем за спуштање у складу са тачком 10.6.20.5, и ако не мора да буде преносив, укупна маса сплава за спасавање, његовог контејнера и опреме не сме бити већа од 185 kg.

10.6.8.3 Уграђена опрема у сплавовима за спасавање

1. Конопци за придржавање треба да буду причвршћени по ободу, са унутрашње и спољне стране сплавова за спасавање.

2. Сплав за спасавање треба да има сигурну уже које је најмање 10 метара дужа од размака између места смештања сплавова и водене линије при стању најмањег газа брода или 15 метара, у зависности од тога шта је веће. Прекидна чврстоћа ужета, укључујући средства за причвршћење на сплав за спасавање, осим слабе карице која се захтева у тачки 10.6.7.6, не сме бити мања од 15,0 kN за сплавове за спасавање који су одобрени за смештај више од 25 особа, не мања од 10,0 kN за сплавове за спасавање коју су одобрени за смештај 9 до 25 особа, и не мањи од 7,5 kN за друге сплавове за спасавање.

3. Ручно управљива лампа треба да се постави на највиши врх шатора или структуре сплавова за спасавање. Светло треба да буде беле боје и да светли непрекидно не мање од 12 сати јачином светлости не мање од 4,3 cd у свим смеровима горње полулопте. Међутим, ако је светло бљескајуће, тада треба да бљеска не мање од 50 и не више 70 пута у минути за време 12 сати рада уз једнаку јачину светлости. Лампа треба аутоматски да засветли кад је шатор подигнут. Батерије треба да буду отпорне на влагу.

4. Ручно упаљива лампа треба да се постави унутар сплавова за спасавање уз могућност непрекидног рада најмање 12 сати. Неопходно је да засветли аутоматски кад се шатор подигне и да буде довољне јачине осветљености не мање од 0,5 cd када се мери изнад унутрашње сфере и да омогући читање упутстава за преживљавање. Батерије треба да буду отпорне на влагу и воду која се може појавити унутар резервоара.

10.6.8.4 Сплавови за спасавање које се спуштају сохом

1. Уз напред наведене захтеве, сплавови за спасавање које се спуштају уређајем за спуштање треба да:

1) Издрже удар о бок брода са укупним бројем лица и опреме при брзини сплавова за спасавање у смеру вертикалном на бок брода не мањој од 3,5 m/s, као и бацање у воду са висине од најмање 3 m без оштећења које може да утиче на његову употребљивост,

2) Има средства за причвршћивање сплавова уз бок брода на палуби за укрцавање и за безбедно причвршћење током укрцавања.

2. Конструкција сплавова за спасавање која се спушта сохом на путничком броду, треба да омогући брзо укрцавање укупног броја лица за који је одобрена.

3. Конструкција сплавова за спасавање која се спушта сохом на теретном броду, треба да омогући брзо укрцавање укупног броја лица у не више од 3 минута, рачунајући од тренутка давања наредбе за укрцавање.

10.6.8.5 Опрема

1. Сплав за спасавање треба да има:

1) Плутајући колут за спасавање, причвршћен за плутајуће уже дужине не мање од 30 метара,

2) Несклопиви нож са ручицом од плутајућег материјала, који може да плута на води, причвршћен конопчићем и смештен у цепу са спољне стране шатора близу места причвршћења ужета за сплав за спасавање. Поред тога, сплавови за спасавање у којима се може сместити 13 и више лица треба да имају други нож који може да буде на расклапање,

3) Плутајући испалац за сплав у коју се може сместити до 12 лица, два испалца за сплав у коју се може сместити 13 и више лица,

4) Два сунђера,

5) Два завлачна сидра, свако са ужетом које може да издржи трзаје и ужетом за повраћај сидра, од којих је једно резервно, а друго причвршћено за сплав за спасавање, тако да при надувавању сплава, после његовог спуштања у воду одржава сплав за спуштање стабилним на ветру. Чврстоћа сваког завлачног сидра, сидреног ужета и ужета за повраћај, ако постоји, треба да одговара свим условима на мору. Завлачна сидра треба да имају средства за спречавање увијања ужета и треба да буду конструкције која осигурава да се не заплићу између својих припона. На сплавовима за спасавање који се спуштају сохом као и на сплавовима за спасавање на путничким бродовима, завлачна сидра треба да буду такве конструкције да се само ручно отпуштају. Сви други сплавови за спасавање треба да имају завлачно сидро које се аутоматски отпушта када се сплав надува.

6) Два плутајућа весла,

7) Три отварача за лименке и маказе. У ту сврху могу да се користе ножеви сигурносне конструкције са посебним отварачима за лименке,

8) Прибор за прву помоћ у водонепропусној кутији која после коришћења може поново да се водонепропусно затвори,

9) Пиштаљку или неко друго еквивалентно средство за звучну сигнализацију,

10) Четири ракете са падобраном, које испуњавају захтеве наведене у тачки 10.6.7.1,

11) Шест ручних буктиња, које удовољавају захтевима наведеним у тачки 10.6.7.2,

12) Два плутајућа димна сигнала, који удовољавају захтевима наведеним у тачки 10.6.7.3,

13) Водонепропусну електричну лампу погодну за давање сигнала Морзеовим знацима, заједно са једним комплетом резервних батерија и резервном сијалицом у водонепропусној посуди,

14) Поуздан радарски рефлектор (осим ако је радар транспондер за средства за спасавање смештен у сплаву),

15) Једно сигнално огледало са упутством за давање сигнала бродовима и авионима,

16) Примерак табеле сигнала за спасавање у водонепропусном омоту или смештене у водонепропусну кутију,

17) Један комплет прибора за риболов,

18) Не мање од 10000 kJ хране за сваку лице колико је дозвољено да се сместе у сплав за спасавање. Храна треба да буде укусна и јестива за све време препорученог рока трајања, у амбалажи која може брзо да се отвори и раздели узимајући у обзир рукавице хидро-термо одела. Храна треба да буде запакована у забртвљеним металним кутијама или вакумирана у

еластичном материјалу са незнатном пропустљивошћу пара ($0,1\text{g}/\text{m}^2$ на час при $23^\circ\text{C}/85\%$ релативне влажности) када је испитана према стандардима прихватљивим за признату организацију (преорука ISO 18813:2003). Еластични материјал треба да буде заштићен спољном заштитом ако је потребно, да се спречи физичко оштећење оброка хране и друге опреме о оштре ивице. На пакетима треба да буду јасне ознаке датума паковања и датума истека рока, фабрички број, садржај пакета и начин употребе. Оброци хране припремљени у складу са захтевима неког међународног стандарда прихватљивог за признате организације (преорука ISO 18813:2006) треба да испуњавају ове захтеве,

19) 1,5 литар воде за пиће по особи, колико је дозвољено да се сместе у сплав за спасавање, од којих 0,5 литара по особи може бити замењено апаратом за претварање морске воде у воду за пиће, који може да обезбеди исту количину питке воде у два дана, или се 1 литар за свако лице може надокнадити десалинатором на ручни погон који ради на принципу осмозе, како је описано у тачки 10.6.13.7. став 5, који може да произведе исту количину воде за пиће у два дана. Вода треба да испуњава међународне стандарде у погледу хемијског и микробиолошког садржаја и треба да буде запакована у забртвљеним водонепропусним резервоарима који треба да буду од материјала отпорног на корозију или одговарајуће обрађеног да постане отпоран на корозију. Еластични материјали, ако се користе, треба да имају незнатну пропустљивост пара ($0,1\text{g}/\text{m}^2$ на час при $23^\circ\text{C}/85\%$ релативне влажности) када су испитани према стандардима прихватљивим за признату организацију (преорука ISO 18813:2003), осим појединачно запакованих оброка воде у већем резервоару када се наведена пропусност не захтева. Сваки резервоар за воду треба да има могућност поновног затварања осим појединачних оброка мањих од 125 ml. Сваки spremник треба да има јасне ознаке датума паковања и датума истека рока, фабрички број, количину воде и начин употребе. Резервоари треба да имају могућност лаког отварања узимајући у обзир рукавице хидро-термо одела. Вода за пиће у случају нужде припремљена у складу са захтевима неког међународног стандарда прихватљивог за признату организацију (преорука ISO 18813:2003) треба да испуњава ове захтеве,

20) Нерђајућу градуисану посуду за пијаћу воду,

21) Таблете против морске болести за најмање 48 сати и једну хигијенску кесу, за свако лице која може да се смести у сплав за спасавање,

22) Упутства за преживљавање у складу са ИМО Резолуцијом А.657(16),

23) Упутства за пружање прве помоћи, и

24) Лична средства за заштиту од губитка топлоте у складу са тачком 10.6.6, за не мање од 10% лица која се могу сместити у сплав за спасавање, или два, у зависности од тога шта је веће.

2. Означавање које се захтева у тачки 10.6.9.6. став 3.5. и тачке 10.6.10.6. став 7. на сплавовима за спасавање опремљеним према ставу 1. треба да садржи натпис „SOLAS А ОПРЕМА”, написан великим штампаним словима.

3. За путничке бродове који плове на кратким међународним путовањима и ако су путовања такве природе и трајања, да по мишљењу признате организације, није неопходно да имају све делове опреме у складу са ставом 1, призната организација може да дозволи да сплавови за спасавање на тим бродовима буду опремљени деловима наведеним у ст. 1.1.-1.6, 1.8, 1.9, 1.13.- 1.16 и 1.21.-1.24, као и половину броја делова наведених у ст. 1.10.-1.12. На тим сплавима означавање у складу са тач. 10.6.9.7 и 10.6.10.7 треба да садржи натпис „SOLAS Б ОПРЕМА”, написан великим штампаним словима.

4. Где је то прикладно, опрема треба да се држи у резервоару у који, ако није саставни део сплавова или стално причвршћен за њега, треба да буде смештен и причвршћен унутар сплавова за спасавање, и треба да буде у стању да плута на води најмање 30 минута без оштећења његова садржаја.

10.6.8.6 Уређаји за слободно израњање сплавова за спасавање

1. Систем везаљки

1) Систем везаљки сплавова за спасавање треба да обезбеди везу између брода и сплавова за спасавање и да буде тако изведен да брод који тоне не повуче сплав после одвајања од брода и надувавања, ако је самонадувавајући.

2. Слаба карика

1) Ако се слаба карика користи као део уређаја који обезбеђује слободно израћање, она:

(1) не сме да пукне при деловању силе потребне за извлачење везаљке из контејнера сплавова за спасавање,

(2) ако је примењиво, треба да буде довољно чврста да се обезбеди надувавање сплавова за спасавање, и

(3) треба да пукне при деловању силе од $2,2 \pm 0,4$ kN.

3. Хидростатички уређаји за отпуштање

1) Ако се хидростатички уређај за отпуштање користи као део уређаја који осигурава слободно израћање, он треба да:

(1) буде израђен од одговарајућих материјала, да се искључи могућност неправилног рада. Поцинчавање или други начин металне заштите делова хидростатичког уређаја се не дозвољава,

(2) аутоматски отпусти сплав за спасавање од брода на дубини не већој од 4 m,

(3) има одводе да се спречи сакупљање воде у хидростатичкој комори када је направа у нормалном положају,

(4) буде такве конструкције да се онемогући отпуштање сплавова за спасавање када таласи запљускују направу,

(5) са спољне стране има ознаку типа и серијски број,

(6) на самом уређају или плочици причвршћеној на уређај, има трајну ознаку датума израде, типа и серијског броја,

(7) буде тако чврст да сваки припадајући део који је повезан са везаљком и њеним системом има чврстоћу не мању од прописане чврстоће везаљке, и

(8) ако је могуће, уместо захтева у ставу 3.1.6. потребно је на одговарајући начин означити датум рока употребе.

10.6.9 САМОНАДУВАВАЈУЋЕ СПЛАВОВИ ЗА СПАСАВАЊЕ

1. Самонадувавајући сплавови за спасавање треба да испуњавају захтеве наведене у тач. 10.6.8 и 10.6.9.

10.6.9.2 Конструкција сплавова за спасавање

1. Главна узгонска комора треба да буде подељена у не мање од две посебне преграде, од којих се свака пуни кроз свој неповратни вентил. Узгонске коморе треба да буду тако изведене да у случају оштећења било које преграде или ако било која преграда није надувана, неоштећене преграде могу да се одржавају на води, са позитивним надвођем по читавом ободу сплава, број лица која се могу сместити у сплав за спасавање у седећем положају, просечне масе 75 kg.

2. Под сплавова за спасавање треба да буде водонепропусан и да пружа довољну изолацију од хладноће:

1) Помоћу једног или више преграда која лица у сплавовима могу да надувају или која се надувавају аутоматски, а могу да их издувају и поново надувају лица у сплаву, или

2) Помоћу других еквивалентних средстава, која не зависе од надувавања.

3. Сплав за спасавање треба да се надува неотровним гасом. Систем надувавања, укључујући вентиле који се захтевају у ставу 4, треба да буде у складу са међународним стандардом прихватљивим за признату организацију. Надувавање треба да буде завршено за 1 минут, при околној температури од 18°C до 20°C и за 3 минута при околној температури од

30°C. После надувавања сплав за спасавање оптерећен пуним бројем лица и опреме треба да сачува свој облик.

4. Свака преграда сплавова за спасавање треба да издржи притисак три пута већи од радног и не сме да буде изложен притиску већем од двоструког радног притиска, што се постиже сигурносним вентилима или ограничавањем доведене количине гасома. Да би се у преградама одржао радни притисак, треба предвидети могућност њиховог надувавања пумпом или мехом, у складу са тачком 10.6.9.9. став 1.2.

10.6.9.3 Капацитет самонадувавајућих сплавова за спасавање

1. Број лица која могу да се сместе на сплав за спасавање треба да буде једнак најмањем од следећа три износа:

1) Највећем целом броју добијеном дељењем запремине главних узгонских комора у надуваном стању, у m^3 , (у коју се у ту сврху не укључују ни лукови, ни попречне клупе ако постоје), са 0,096, или

2) Највећем целом броју добијеном дељењем унутрашње водоравне површине пресека сплавова за спасавање, у m^2 (у коју се у ту сврху могу укључити клупа или клупе, ако постоје) мерено до унутрашње ивице узгонских комора, са 0,372, или

3) Број лица просечне масе 75 kg, која имају хидро-термо одела и прслуке за спасавање или, у случају сплавова за спасавање који се спуштају помоћу сохе, прслуке за спасавање, који могу удобно да седе имајући довољно простора изнад главе, не ометајући коришћење опреме на сплавовима за спасавање.

10.6.9.4 Приступ на самонадувавајуће сплавове за спасавање

1. Најмање на једном улазу треба да постоји рампа за укрцај, која може да издржи лице тежине 100 kg које седи или клечи и не придржава се за било који део сплавова и која омогућава лицима пењање из воде на сплав за спасавање. Рампа треба да буде тако изведена да спречи значајније отицање гасова из сплавова за спасавање у случају његовог оштећења. Ако сплав за спасавање који се спушта сохом, има два или више улаза, рампа за укрцавање мора да се налази код улаза насупрот конопцима за причвршћење и места за укрцај.

2. Улази који немају рампу за укрцавање треба да имају лестве за укрцај, чија најнижа пречка мора да се налазити најмање 0,4 m испод водене линије празног сплава за спасавање.

3. Унутар сплавова за спасавање треба да се предвиде средства која лицима на лествама за укрцавање олакшавају пењање на сплав за спасавање.

10.6.9.5 Стабилитет самонадувавајућих сплавова за спасавање

1. Самонадувавајући сплав за спасавање треба да буде стабилан на таласима када је надуван и са подигнутим шатором.

2. Стабилитет преврнутог сплава за спасавање треба да буде такав да на узбурканом и на мирном мору може да га усправи једно лице.

3. Стабилитет сплавова за спасавање кад је оптерећен укупним бројем лица и опремом треба да буде такав да се може теглити брзином до 3 чвора на мирном мору.

4. Сплав за спасавање треба да има водене стабилизаторе који удовољавају овим захтевима:

1) Стабилизатори треба да буду лако уочљиве боје,

2) Стабилизатори треба да буду тако изведени да се пуне до најмање 60% свог капацитета у року од 25 секунди од отпуштања,

3) Стабилизатори треба да имају укупни капацитет не мање од 220 l за сплавове за спасавање до 10 особа,

- 4) Стабилизатори сплавова за спасавање који су одобрени за смештај више од 10 лица треба да имају укупни капацитет не мање од $20 \cdot N$ l (N = број лица за које је сплав одобрен), и
- 5) Стабилизатори треба да буду постављени симетрично по ободу сплавова за спасавање. Неопходно је предвидети средства која омогућавају брзо испуштање ваздуха испод сплавова за спасавање.

10.6.9.6 Контејнери за самонадувавајуће сплавове за спасавање

1. Сплав за спасавање треба да се чува у контејнеру, који треба да:
 - 1) Буде тако изведен да издржи све услове коришћења на мору,
 - 2) Има властити узгон, заједно са похрањеним сплавом и припадајућом опремом, довољан за повлачење везалке и укључивање у рад система за надувавање сплава када брод тоне, и
 - 3) Колико је то практично могуће, буде водонепропустан, изузев изливних отвора на дну контејнера.
2. Сплав за спасавање треба да буде смештен у контејнеру тако да се после пада у воду и ослобађања од контејнера надува, и то по могућности у усправном положају.
3. На контејнеру треба да буду ознаке:
 - 1) Назив или ознака произвођача,
 - 2) Серијски број,
 - 3) Назив установе која је одобрила сплав и број лица која се у њега могу сместити,
 - 4) SOLAS конвенција,
 - 5) Тип комплет опреме за случај нужде,
 - 6) Датум последњег прегледа,
 - 7) Дужина везалке,
 - 8) Маса сплавова за спасавање, ако је већа од 185 kg,
 - 9) Највећа одобрена висина смештаја изнад водене линије (зависно од висине са које је обављено испитивање бацањем и дужине везалке),
 - 10) Упутства за спуштање.

10.6.9.7 Ознаке на самонадувавајућим сплавовима за спасавање

1. Сплавови за спасавање треба да буду означени следећим:
 - 1) Назив или ознака произвођача,
 - 2) Серијски број,
 - 3) Датум производње (месец и година),
 - 4) Назив установе која је сплав одобрила,
 - 5) Назив и место станице где је сплав последњи пут прегледан,
 - 6) Број лица која се смеју сместити, изнад сваког улаза словима висине не мање од 100 mm, и то бојом која се истиче у односу на боју сплава.
2. Неопходно је да постоји могућност означавања сваког сплава за спасавање именом и луком уписа брода на којем се налази, тако да се идентификација брода може променити у било које време, а да се при томе не отвара контејнер.

10.6.9.8 Самонадувавајући сплавови за спасавање који се спуштају сохом

1. Додатно претходно наведеним захтевима, сплав за спасавање који користи одобрени уређај за спуштање, када је окачен о куку или хваталку, треба да издржи оптерећење:
 - 1) четири пута веће од масе укупног броја лица и опреме при температури околине и при устаљеној температури сплавова за спасавање од $(20 \pm 3)^\circ\text{C}$, са затвореним сигурносним вентилима, и

2) 1,1 пута веће масе од укупног броја лица и опреме при температури околине и устаљеној температури сплавова за спасавање од -30°C , са отвореним сигурносним вентилима.

2. Крути делови контејнера сплавова за спасавање који се спуштају уређајем за спуштање треба да се причврсте тако да ни контејнер ни његови поједини делови не падну у воду за време и после надувавања и спуштања сплав који се у њему налази.

10.6.9.9 Додатна опрема самонадувавајућих сплавова за спасавање

1. Поред опреме наведене у тачки 10.6.8.5, сваки самонадувавајући сплав за спасавање треба да има:

1) један слог прибора за затварање рупа у узгонским коморама,

2) једну пумпу или ручни мех за надувавање.

2. Ножеви који се захтевају у тачки 10.6.8.5. став 1.2. треба да буду сигурносне конструкције, као и отварачи за конзерве који се захтевају у тачки 10.6.8.5. став 1.7.

10.6.10 КРУТИ СПЛАВОВИ ЗА СПАСАВАЊЕ

1. Крути сплавови за спасавање морају да испуњавају захтеве наведене у тач. 10.6.8 и 10.6.10.

10.6.10.2 Конструкција крутих сплавова за спасавање

1. Узгон сплавова за спасавање треба да се осигура узгонским материјалом који је саставни део сплава и који се смешта што је могуће ближе боковима сплава. Узгонски материјал треба да има својство лошег ширења пламена или да буде заштићен омотачем који има то својство.

2. Дно сплавова за спасавање не сме да пропушта воду и треба да одржава лица изнад воде и да их штити од хладноће.

10.6.10.3 Капацитет крутих сплавова за спасавање

1. Број лица која се могу сместити у сплавове треба да буде једнак најмањем броју од:

1) Највећег целог броја који се добије дељењем са 0,096 запремине узгонског материјала, у m^3 , помноженог са коефицијентом који се добије ако од 1 одуземо густину тог материјала, или

2) Највећег целог броја који се добије дељењем површине водоравног пресека пода сплава, у m^2 , са 0,372, или

3) Број лица просечне масе 75 kg, у хидротермо оделима и прслуцима за спасавање, који могу удобно да седе са довољно простора изнад главе, не ометајући при томе коришћење опреме на сплаву.

10.6.10.4 Приступ на круте сплавове за спасавање

1. Најмање на једном улазу треба да постоји рампа за укрцавање, која може да издржи лице тежине 100 kg које седи или клечи и не придржава се за било који део сплавова и која омогућава лицима пењање из воде на сплав за спасавање. Рампа за укрцавање сплавова за спасавање која се спушта помоћу уређаја за спуштање и која има више од једног улаза, треба да се налази код улаза који се налази насупрот ужадима за затезање и средствима за укрцавање.

2. Улази који немају рампу за укрцавање треба да имају лестве за укрцавање, код којих се највиша пречка треба да се налази најмање 0,4 m испод водене линије празног сплава за спасавање.

3. Унутар сплавова за спасавање треба да се предвиде средства да би се лицима олакшало увлачење на сплав са лестава за укрцавање.

10.6.10.5 Стабилитет крутих сплавова за спасавање

1. Ако се сплав за спасавање може безбедно користити без обзира која му је страна горња, чврстоћа и стабилитет сплавова треба да буду такви да се сплав може или сам поставити у усправан положај или да га лако може поставити у усправан положај једно лице и по узбурканом и по мирном мору.

2. Стабилитет сплавова за спасавање кад је оптерећен пуним бројем лица и опремом треба да буде такав да се може вући брзином од 3 чвора по мирном мору.

10.6.10.6 Означавање крутих сплавова за спасавање

1. На сплавовима за спасавање треба да буду означени:

- 1) Назив и лука уписа брода којем припада,
- 2) Назив или ознака произвођача,
- 3) Серијски број,
- 4) Назив органа који је одобрио сплав,
- 5) Број лица која се могу сместити, изнад сваког улаза, словима висине најмање 100 mm и бојом супротном од боје сплава,
- 6) SOLAS конвенција,
- 7) Тип опреме за случај нужде,
- 8) Дужина везалке,
- 9) Највећа дозвољена висина смештаја изнад водене линије (висина испитивања бацањем),
- 10) Упутства за спуштање.

10.6.10.7 Крути сплавови за спасавање који се спуштају сохом

Додатно наведеним захтевима, крути сплав за спасавање који се спушта сохом, када је обешен о куку или хваталку мора да има могућност да издржи оптерећење четири пута веће од масе пуног броја лица и опреме.

10.6.11 ОТВОРЕНИ ДВОСТРАНИ САМОНАДУВАВАЈУЋИ СПЛАВОВИ ЗА СПАСАВАЊЕ

10.6.11.1 Општи захтеви

1. Отворени двострани самонадувавајући сплавови за спасавање треба да буду:

- 1) Добро грађени и од добрих материјала,
- 2) Не смеју се оштетити на месту смештаја при температури од -18°C до $+65^{\circ}\text{C}$,
- 3) У стању да се употребе при температури ваздуха од -18°C до $+65^{\circ}\text{C}$ и температури морске воде од -1°C до $+30^{\circ}\text{C}$,
- 4) Отпорни на труљење, отпорни на корозију и не смеју да им штете морска вода, уља или гљивице,
- 5) Стабилни и да задрже свој облик када су надувани и потпуно оптерећени, и
- 6) Опремљени ретрорефлектирајућим материјалима у складу са ИМО Резолуцијом А.658(16).

10.6.11.2 Конструкција

1. Отворени двострани сплав за спасавање треба да буде тако изведен да после пада у воду са висине од 10 m, сплав и опрема задрже своју функционалност. Ако се сплав за спасавање смешта на висини већој од 10 m изнад водене линије при најмањем газу брода, он треба да буде таквог типа, који је са позитивним резултатима издржао испитивање бацањем са висине најмање једнаке висини на којој ће бити смештен.

2. Отворени двострани сплав за спасавање кад плута треба да издржи више узастопних скокова на њега са висине не мање од 4,5 m, мерећи од његовог дна.

3. Отворени двострани сплав за спасавање и његова опрема треба да буду тако изведени да се може теглити брзином од 3 чвора по мирном мору, оптерећен дозвољеним бројем лица и целокупном опремом и са једним завлачним сидром спуштеним у воду.

4. Отворени двострани сплав, када је потпуно надуван треба да омогући да се у њега укрца из воде без обзира на коју се страну окренуо.

5. Главне узгонске коморе треба да буду подељене:

1) Најмање на две посебне преграде од којих се свака пуни кроз свој неповратни вентил.

2) Узгонске коморе треба да буду тако распоређене да у случају оштећења било које преграде или у случају да било која преграда не буде надувана, неоштећене преграде могу да одржавају на води број лица који се може сместити на отвореном двостраном сплаву за спасавање, просечне масе 75 kg, у седећем положају, са позитивним надвођем по читавом ободу сплавова за спасавање.

6. Дно отвореног двостраног сплава за спасавање треба да буде водонепропусно.

7. Отворен двострани сплав за спасавање треба да се надувава неотровним гасом. Надувавање треба да се заврши за 1 минут, при околној температури од 18°C до 20°C и за 3 минута при околној температури -18°C. После надувавања сплав за спасавање оптерећен укупним бројем лица и опреме треба да задржи свој облик.

8. Свака преграда сплава за спасавање треба да издржи притисак три пута већи од радног, не сме да буде изложен притиску већем од двоструког радног притиска, што се постиже или сигурносним вентилима или ограничавањем доведене количине гасова. Да би се у преградама одржао радни притисак, треба да се предвиди могућност њиховог надувавања пумпом или мехом.

9. Површина узгонских комора треба да буде противклизне конструкције. Најмање 25% од ових комора треба да буде у боји јаке видљивости.

10. Број лица која се могу сместити на сплав за спасавање треба да буде једнак најмањем од ова три износа:

1) Највећем целом броју добијеном дељењем запремине главних узгонских комора у надуваном стању (у коју се у ту сврху не укључују лукови, ако постоје), са 0,096, или

2) Највећем целом броју добијеном дељењем унутрашње водоравне површине пресека сплавова за спасавање (у који се у ту сврху могу укључити пречке, ако постоје), до унутрашње ивице узгонских комора, са 0,372, или

3) Броју лице просечне масе 75 kg са прслуцима за спасавање, који могу удобно да седе, унутар узгонских комора, не ометајући коришћење опреме на сплавоима за спасавање.

10.6.11.3 Опрема отворених двостраних самонадувавајућих сплавова за спасавање

1. Конопци за придржавање треба да буду причвршћени околом, са унутрашње и спољне стране сплавова за спасавање.

2. Отворени двострани сплав треба да буде опремљен сигурном ужетом дужине прикладне за аутоматско укључивање у рад система за надувавање када је на води. За отворене двостране сплавова за спасавање капацитета за више од 30 особа, једно додатно уже треба да буде постављено.

3. Прекидна чврстоћа система ужади укључујући средства за његово причвршћење за сплав, осим слабе карике наведене у тачки 10.6.7.6. став 2. треба да износи најмање:

1) 7,5 kN за отворене двостране сплавова капацитета до 8 лица,

- 2) 10 kN за отворене двостране сплавове капацитета 9 до 30 лица
- 3) 15 kN за отворене двостране сплавове, капацитета више од 30 лица.
4. Отворени двострани сплав за спасавање треба да има најмање следећи број рампи које се надувавају и помажу при укрцавању у сплав из мора на било коју да се страну сплав надува:
 - 1) Једну рампу за укрцавање за отворене двостране сплавове за спасавање, капацитета до 30 лица
 - 2) Две рампе за укрцавање за отворене двостране сплавове за спасавање, капацитета више од 30 лица. Рампе за укрцавање треба да буду постављене 180° једна у односу на другу.
5. Отворени двострани сплав за спасавање треба да буде опремљен воденим стабилизаторима који удовољавају следећим захтевима:
 - 1) Површина пресека стабилизатора треба да буде облика једнораког троугла са основицом троугла учвршћеном на узгонску комору отвореног двостраног сплава.
 - 2) Треба да буде такве конструкције да напуни око 60% капацитета у времену од 15 до 25 секунди.
 - 3) Стабилизатори причвршћени за поједину узгонску комору треба да имају укупан капацитет између 125 l и 150 l за отворене двостране сплавове за 10 и мање лица.
 - 4) Стабилизатори који се постављају на поједину узгонску комору за сплавове капацитета више од 10 лица треба да имају, колико је то практично, укупни капацитет од $12 \cdot N$ литара, где је N број лица за које је сплав одобрен.
 - 5) Сваки стабилизатор за воду, када је у развијеном стању, треба да буде причвршћен целом својом горњом ивицом на доњи део доње узгонске коморе.
 - б) Вреће треба да буду распоређене симетрично по обиму сплава, са довољним размаком између врећа како би ваздух могао лако да излази.
 6. Најмање једна светиљка која се укључује ручно и одговара захтевима наведеним у тачки 10.6.8.3. став 3. треба да буде постављена на горњу и доњу површину узгонских комора.
 7. Прикладан систем за самодренажу треба да буде постављен на сваком боку пода сплава и то:
 - 1) Један систем за дренажу за отворене двостране самонадувавајуће сплавове капацитета до 30 лица.
 - 2) Два система за дренажу за отворене двостране самонадувавајуће сплавове за спасавање капацитета више од 30 лица.
 8. Сваки отворени двострани самонадувавајући сплав за спасавање треба да има следећу опрему:
 - 1) Један плутајући колут за спасавање, причвршћен за плутајуће уже за спасавање дужине најмање 30 метара и прекидне силе најмање 1 kN,
 - 2) Два несклопива ножа са ручицом од плутајућег материјала треба да буду причвршћена за сплав конопцем. Ножеви треба да буду смештени у корице тако да, без обзира на коју се страну сплав надува, један нож треба да буде доступан на површини горње узгонске коморе на прикладном месту да омогући да се везалка пресече,
 - 3) Један плутајући испалац,
 - 4) Два сунђера,
 - 5) Једно струјно сидро стално причвршћено за отворени двострани сплав на начин да се ослободи када се сплав надува. Положај струјног сидра треба да буде јасно означен на обе узгонске коморе,
 - б) Два плутајућа весла,
 - 7) Прибор за прву помоћ у водонепропусној кутији која се после употребе може поново чврсто затворити,
 - 8) Једна пиштаљка или неко друго еквивалентно средство за звучну сигнализацију,
 - 9) Две ручне буктиње,
 - 10) Једну непромочиву електричну лампу погодну за сигнализирање Морзовим знацима, заједно са једним комплетом резервних батерија и једном резервном сијалицом у водоотпорном spremнику,

- 11) један комплет прибора за затварање рупа на узгонским коморама,
- 12) Једну пумпу или ручни мех за надувавање,
- 13) Упутства за преживљавање

9. Опрема треба да буде смештена у резервоару који, уколико није саставни део или стално причвршћен за отворени двострани сплав, треба да буде смештен и причвршћен у отворен двострани сплав и да плута у води најмање 30 минута без оштећења његовог садржаја. Независно да ли је spremник опреме саставни део или је стално учвршћен за отворени двострани сплав, опрема треба да буде увек лако приступачна без обзира на коју се страну сплав надува. Везица која повезује резервоар опреме за отворену двострану сплав треба да има прекидну силу од 2 kN, или прекидну силу од 3:1 у односу на масу укупне опреме spremника, у зависности од тога шта је веће.

10.6.11.4 Контејнери отворених двостраних самонадувавајућих сплавова за спасавање

1. Отворени двострани сплав за спасавање треба да буде смештен у контејнеру, који треба да:

- 1) Буде тако изведен да може да издржи све услове коришћења на мору,
- 2) Заједно са смештеним сплавовима са опремом има властити узгон довољан за повлачење везаљке и укључивање у рад система за надувавање сплавова када брод тоне,
- 3) Колико је то практично могуће, буде водонепропустан, изузев изливних отвора на дну контејнера.

2. На контејнеру треба да буду ознаке:

- 1) Назив или ознака произвођача,
- 2) Серијски број,
- 3) Број лица који се може сместити на сплав,
- 4) Није SOLAS - отворен двострани,
- 5) Тип комплекта опреме за случај нужде,
- 6) Датум последњег прегледа,
- 7) Дужина везаљке,
- 8) Дозвољена висина постављања изнад водене линије (у зависности од висине са које је обављено испитивање бацањем и дужином везаљке),
- 9) Упутства за коришћење.

10.6.11.5 Ознаке на отвореним двостраним самонадувавајућим справама за спасавање

1. На отвореном двостраном сплаву за спасавање мора да се означи:

- 1) Назив или ознака произвођача,
- 2) Серијски број,
- 3) Датум производње (месец и година),
- 4) Назив и место станице где је сплав последњи пут прегледан,
- 5) Број лица који сме да се смести на горњој површини сваке узгонске коморе словима висине најмање 100 mm и то бојом која се истиче у односу на боју коморе.

10.6.11.6 Упутства и обавештења

1. Упутства и обавештења која се захтевају као прилог бродском приручнику за вежбе и упутства за одржавање на броду треба да буду у облику прикладном за прилог у споменутом приручнику за вежбе и упутствима за одржавање на броду. Упутства и обавештења треба да буду јасна и сажета и да садрже следеће:

- 1) Општи опис отвореног двостраног самонадувавајућег сплава за спасавање и његове опреме,
- 2) План смештаја,

- 3) Упутства за коришћење укључујући употребу припадајуће опреме,
- 4) Захтеве за одржавање.

10.6.12 ПЛУТАЈУЋЕ НАПРАВЕ

10.6.12.1 Опште одредбе

1. Све плутајуће направе треба да:

- 1) Буду добре конструкције и материјала,
- 2) Буду тако изведене да задржавају свој облик и својства када су изложене временским непогодама на броду као и у води. Неопходно је да буду тако изведене да не захтевају подешавање пре употребе, и
- 3) Буду отпорне на деловање корозије, морске воде, нафте и нафтних деривата.

10.6.12.2 Конструкција

1. Плутајућа направа треба да буде тако изведена да издржи бацање у воду са висине од 10 метара. Ако се плутајућа направа поставља на висини која прелази 10 метара изнад водене линије за стање празног брода које одговара најмањем оперативном газу, она треба да буде у складу са захтевима испитивања на бацање најмање са исте висине.

2. Плутајућа направа треба да буде употребљива и стабилна без обзира на којој страни плута. Направа треба да буде у могућности да држи масу гвожђа од 22,5 kg по метру дуж ивице, окачену за уже у слаткој води, а да ниједан део горњих површина плутајуће направе не урони.

3. Ваздушне коморе и еквивалентне плутајуће направе треба да буду смештене што је могуће ближе боковима направе. Способност плутања не сме да зависи од надувавања. Плутајући материјал не сме да буде подложен штетном деловању нафте и нафтних деривата.

4. Плутајућа направа не сме да пређе тежину од 185 kg, осим ако су предвиђена средства за њено спуштање а да се не подиже ручно. Ако тежина направе прелази 135 kg, треба да се поставе одговарајуће ручке или пречке у ту сврху.

5. Број лица за који је одобрена плутајућа направа треба да буде једнак мањем од:

- 1) Највећег целог броја који се добије дељењем броја килограма гвожђа које направа може да држи у слаткој води са 14,5, или
- 2) Највећег целог броја који се добије дељењем опсега плутајуће направе (у метрима) са 0,3.

10.6.12.3 Опрема плутајуће направе

1. Конопац за придржавање:

1) Плутајући конопац за придржавање треба да буде причвршћен око плутајуће направе тако да образује венце, и да осигурава број ручки једнак броју лица која се за направу могу прихватити.

2) Свака ручка треба да има дубину најмање 150 mm, али не изнад 200 mm. Плутајућа направа чија висина прелази 300 mm треба да има два реда конопаца за придржавање од којих један треба да има места причвршћења испод горњег дела ваздушних комора, а други изнад доњег дела ваздушних комора што је могуће ближе боковима ваздушних комора. Плутајућа направа висине 300 mm или мање треба да има један конопац за придржавање који треба да буде причвршћен на половини висине.

3) Конопци за придржавање треба да буду плутајући пречника не мањег од 14 mm. Они се могу причврстити на плутајућу направу тако да пролазе кроз отворе у оребрењу и да су преплетени да се спречи померање или причвршћени стезачима од челика или кованог гвожђа. Било који начин причвршћења треба да обезбеди довољну чврстоћу која је потребна за подизање плутајуће направе помоћу конопаца за придржавање.

2. Плуताјућа направа треба да има уже дужине најмање једнаке висини од места на којем се налази до водене линије за стање најмањег оперативног газа брода, плус 5 метара.

3. На свим површинама плутајуће направе треба да се постави ретрорефлектујући материјал у складу са ИМО Резолуцијом А.658(16).

4. Означавање плутајуће направе:

1) Свака плутајућа направа треба да има следеће ознаке:

(1) назив произвођача или трговачки назив,

(2) серијски број,

(3) дозвољени број лица који може да прихвати,

(4) највећу дозвољену висину смештања изнад водене линије.

10.6.13 ЧАМАЦ ЗА СПАСАВАЊЕ

10.6.13.1 Конструкција чамца за спасавање

1. Конструкција, облик и однос главних димензија чамца за спасавање треба да омогуће довољан стабилитет на таласима и надвође када је оптерећена дозвољеним бројем лица и целокупном опремом и мора да има могућност безбедног спуштања у неповољним условима трима до 10° и нагиба до 20° на било коју страну брода. Чамац за спасавање треба да има чврст труп и позитиван стабилитет у усправном положају на мирној води када је оптерећен дозвољеним бројем лица и целокупном опремом и ако има отворе у трупу на било којем месту испод водене линије, уз претпоставку да нема губитка узгонског материјала и других оштећења.

2. Сваки чамац за спасавање треба да има трајно причвршћену плочицу одобрења прихваћену од признате организације која, најмање, садржи:

1) Име и адресу произвођача,

2) Тип чамца за спасавање и серијски број,

3) Месец и годину производње,

4) Број лица за који је чамац одобрен,

5) Податке о одобрењу захтеване у тачки 10.6.1. став 1.9, Сваки произведени чамац за спасавање мора да има Потврду или Декларацију (Изјаву) о усклађености која, поред напред наведених тачака, садржи:

6) Број потврде о одобрењу,

7) Материјал конструкције трупа са подацима, који осигуравају да се проблем компатибилности код поправке неће појавити,

8) Укупну масу опремљеног чамца и лица за које је одобрен,

9) Измерену силу тегљења чамца за спасавање, и

10) Изјаву о одобрењу према тач. 10.6.14.-10.6.18.

3. Чврстоћа чамца за спасавање треба да омогући:

1) Безбедно спуштање у воду са дозвољеним бројем лица и целокупном опремом, и

2) Отпуштање и тегљење при пловидби брода брзином до 5 чворова на мирној води.

4. Труп и крути покрови морају да буду од материјала који има својство спорог ширења пламена по површини (MSC/Circ.1006), или од негоривог материјала.

5. Све попречне и бочне клупе или причвршћена седишта треба да буду изведена да издрже:

1) Статичко оптерећење једнако броју лица појединачне масе 100 kg за која су предвиђени простори у складу са захтевима тачке 10.6.13.2. став 2.2,

2) Оптерећење од 100 kg на сваком појединачном седишту ако се чамац за спасавање спушта ужадима у воду са висине најмање 3 метра, и

3) Оптерећење од 100 kg на сваком појединачном седишту, ако се чамац за спасавање спушта слободним падом са висине не мање од 1,3 пута одобрена висина слободног пада.

6. Осим чамаца за спасавање који се спуштају слободним падом, сваки чамац за спасавање који се спушта ужадима треба да издржи без трајних оштећења статичко напрезање:

1) За чамце са металним трупом 1,25 пута веће од укупне масе чамаца за спасавање оптерећене дозвољеним бројем лица и опремом, и

2) За остале чамца 2 пута веће од укупне масе чамаца за спасавање оптерећене дозвољеним бројем лица и опреме.

7. Осим чамаца за спасавање који се спуштају слободним падом, сваки чамац за спасавање који се спушта ужадима треба да буде довољно чврст да издржи, кад је оптерећен дозвољеним бројем лица и целокупном опремом, ако је потребно, водилицама за клизање и бокоштитницима, ударац у бок брода при брзини сударања најмање 3,5 m/s, као и пад у воду са висине од најмање 3 m.

8. Вертикална удаљеност између пода и унутрашње површине покроба или шатора, изнад најмање 50% површине пода треба да износи:

1) Не мање од 1,3 m за чамац за спасавање капацитета до 9 лица,

2) Не мање од 1,7 m за чамац за спасавање капацитета 24 и више лица,

3) Не мање од размака израчунатог линеарном интерполацијом између 1,3 m и 1,7 m за чамац за спасавање капацитета од 9 до 24 лица.

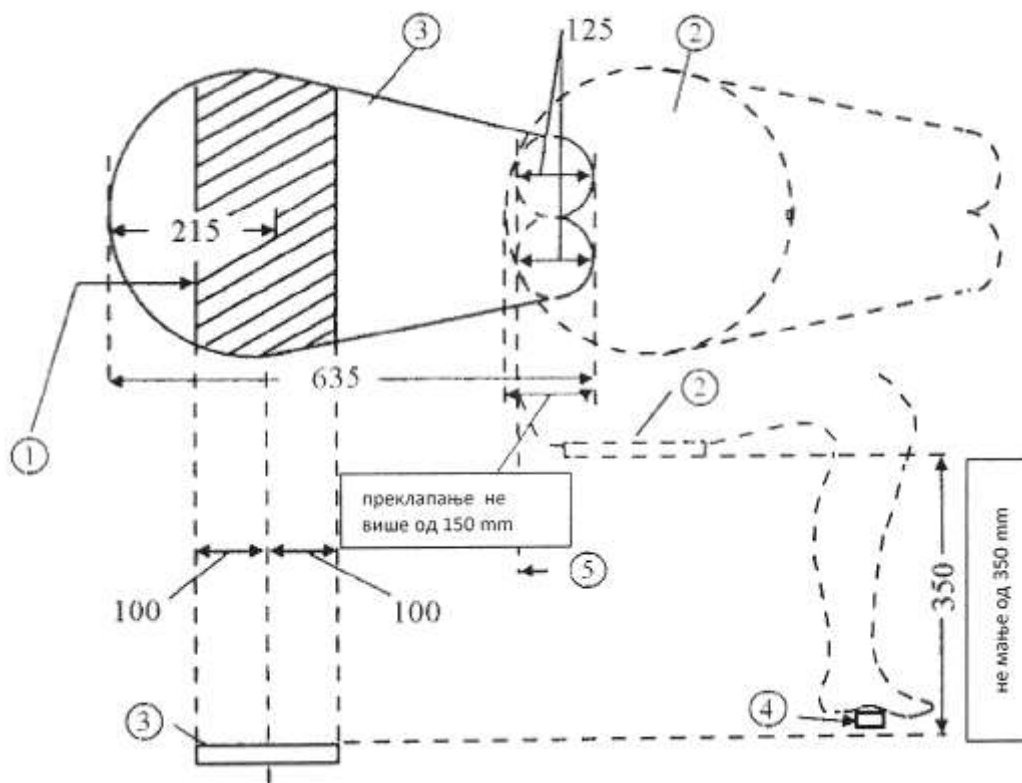
10.6.13.2 Капацитет чамца за спасавање

1. Капацитет чамца за спасавање не сме бити већи од 150 лица.

2. Број лица који се може сместити у чамац за спасавање који се спушта ужадима одређује се према мањем од ових бројева:

1) Према броју лица средње масе од 75 kg опремљених прслуцима за спасавање, која могу нормално да седе не ометајући при томе рад средстава за покретање чамца или било којег другог уређаја у чамцу,

2) Према броју места за седење где се према слици 10.1 могу поставити клупе и седишта. Површине седишта могу да се прекрију, у складу са сликом, ако постоји довољан простор за ноге и ако имају ногоступе, и да размак по висини између горњих и доњих седишта износи најмање 350 mm.

1. најмање подручје седишта се простире 100 mm на обе стране од основице полукруга до пуне ширине седишта
2. горње седиште (ако је постављено)
3. доње седиште
4. наслон за ногу
5. ивица седишта не сме да се протеже испод ове црте

Слика 10.1

3. Свако место за седење у чамцу за спасавање треба да буде јасно означено.

10.6.13.3 Приступ у чамце за спасавање

1. Смештај чамца за спасавање на путничком броду треба да омогући брзо укрцавање свих лица за која је одобрен у не више од 10 минута од момента давања налога за укрцавање. Неопходно је омогућити брзо напуштање чамца за спасавање.

2. Смештај чамца за спасавање на теретном броду треба да осигура укрцавање свих лица која се у исти могу сместити за највише 3 минута, рачунајући од давања упутстава за укрцавање. Истовремено је неопходно осигурати могућност брзог искрцавања лица из чамца.

3. Чамци за спасавање треба да имају лестве за укрцавање које се могу користити на било ком отвору, тако да лица која се налазе у води могу по њима да се попну у чамац. Најнижа стаза треба да се налази најмање 0,4 m испод водене линије празног чамца.

4. Чамац за спасавање треба да буде направљен тако да се беспомоћно лице може подигнути и прихватити било из мора или на носилима.

5. Све површине по којима може да се хода треба да буду противклизне конструкције.

10.6.13.4 Узгон чамца за спасавање

1. Сви чамци за спасавање треба да имају властити узгон, или узгонске материјале, отпорне на деловање мора, нафте или нафтних прерађевина који одржавају чамац у плутајућем стању са пуном опремом и кад је наплављен до нивоа воде изван чамца. Поред тога треба предвидети додатни узгонски материјал, који, за свако лице које може да се смести у чамцу

осигурава узгон од 280 N. Узгонски материјал не сме да се поставља са спољне стране трупа чамца за спасавање, осим ако се ради о материјалу који је вишак напред наведеном захтеву.

10.6.13.5 Надвође и стабилитет чамца за спасавање

1. Сви чамци за спасавање треба да буду стабилни и да имају позитивну вредност GM када су оптерећени са 50% од укупно одобреног броја лица смештених на њиховим нормалним местима на једној страни од симетрале брода.

2. У условима крцања према ставу 1:

1) Сваки чамац за спасавање са отворима на боку у близини разме треба да има надвође које се мери од водене линије до најнижег отвора кроз који чамац може да се наплати, најмање 1,5% дужине чамца, или 100 mm, у зависности од тога шта је веће, и

2) Сваки чамац за спасавање који нема отворе на боку у близини разме, не сме да има већи угао нагиба од 20°, и треба да има надвође мерено од водене линије до најнижег отвора кроз који чамац може да се наплати, најмање 1,5% дужине чамца или 100 mm, у зависности од тога шта је веће.

10.6.13.6 Погон чамца за спасавање

1. Чамац за спасавање треба да има поривни мотор са унутрашњим сагоревањем који се пали компресијом. Не смеју да се примењују мотори који раде на гориво са тачком паљења испод 43°C (експеримент у затвореној посуди).

2. Мотор треба да има или уређај за ручно стављање у погон или уређај за устављање у погон који покрећу два независна извора енергије, који могу да обнављају. Уз то, треба да буду предвиђена и друга потребна помагала за стављање мотора у погон. Уређаји за ручно и друго стављање у погон, и потребна помагала, треба да омогуће стављање у погон мотора и при температури од -15°C за највише 2 минута, рачунајући од почетка стављања у погон. Кућиште мотора, клупе за веслаче и друге препреке не смеју да ометају рад уређаја за стављање у погон. Призната организација може да одобри и другу температуру при којој се врши безбедно стављање у погон мотора.

3. После стављање у погон мотора из хладног стања он треба да ради најмање 5 минута, док чамац није у води.

4. Мотор треба да буде тако конструисан да може несметано да ради и када је чамац наплављена до оса вратила.

5. Конструкција осовинског вода треба да омогући раздвајање вијка од мотора. Треба да постоји могућност пловидбе чамца напред и назад.

6. Конструкција издувне цеви треба да спречи продор воде у мотор за време његовог нормалног рада.

7. Конструкција чамца за спасавање треба да осигура заштиту људи у води и спречи оштећење погонског система од плутајућих предмета.

8. Брзина чамца за спасавање при пловидби напред по мирном мору, оптерећеног дозвољеним бројем лица и целокупном опремом, и када ради окачена опрема коју покреће мотор, треба да износи не мање од 6 чворова и не мање од 2 чвора када тегли највећи сплав за спасавање на броду, оптерећен дозвољеним бројем лица и опремом или одговарајућом заменом. Количина горива треба да буде довољна за 24-часовни рад мотора на чамцу нормално оптерећеном уз брзину од 6 чворова.

9. Мотор, пренос и на мотор окачена опрема, треба да се заштити кућиштем израђеним од материјала који слабо шири пламен или на неки други начин који осигурава сличну заштиту. При том треба заштитити људе од нехотичног додира са усијаним и покретним деловима, а мотор од невремена и деловања мора. Неопходно је предвидети средства за смањење буке мотора. Акумулаторске батерије за стављање у погон мотора треба да буду смештене у водонепропусном кућишту. Неопходно је да се осигура вентилација кућишта.

10. Мотор и његова опрема треба што више да ограничи електромагнетско зрачење, да мотор својим радом не омета рад радио уређаја у чамцу за спасавање.

11. Неопходно је предвидети средства за пуњење акумулаторских батерија уређаја за упућивање мотора, радиостанице и рефлектора. Акумулаторске батерије радиостанице не смеју да се користе као извор енергије за стављање у погон мотора. Неопходно је предвидети средства за пуњење батерија смештених у чамцу за спасавање, из бродског извора енергије напона највише 50 V, која треба да се искључе на месту укрцавања у чамац или помоћу соларног уређаја за пуњење батерије.

12. Упутства за упућивање и коришћење мотора треба да буду у водоотпорном омоту и смештена на добро видљивом месту близу места за управљање мотором.

10.6.13.7 Уређаји чамца за спасавање

1. Чамац за спасавање, осим чамца за спасавање који се спушта слободним падом, треба да има најмање један изливни вентил близу најниже тачке на трупу, који се аутоматски отвара да се испусти вода из чамца, када се чамац налази изван воде, и аутоматски затвара кад је чамац на води. Изливни вентил треба да има поклопац или чеп за затварање који треба да буду за чамац причвршћени узицом или ланчићем. Приступ до изливних вентила треба да буде лаган са унутрашње стране чамца, а место где су смештени треба да буде јасно означено.

2. Чамци за спасавање треба да имају кормило и рудо. Ако се предвиђа и кормиларско коло или неко друго средство за даљинско управљање кормилом, у случају његовог квара треба да постоји могућност управљања кормилом помоћу руда кормила. Кормило треба да буде причвршћено за чамац за спасавање. Рудо треба да буде причвршћено за осовину кормила, или спојено са њим, међутим, ако чамац за спасавање има средство за даљинско управљање кормилом, рудо може бити скидљиво и сигурно причвршћено близу осовине кормила. Кормило и рудо треба да буду тако направљени да се при раду уређаја за отпуштање или раду вијка не могу оштетити.

3. Са спољне стране чамца за спасавање по читавом опсегу изнад водене линије и на дохват лица у води, осим близу кормила и пропелера, треба поставити рукохват у облику венца од плутајућег ужета.

4. Сви чамци за спасавање, осим чамаца који се сами враћају у усправан положај, треба да имају средства у облику бочних кобилица или кобиличних рукохвата који омогућавају придржавање лица за преврнут чамац. Ова средства треба да буду причвршћена за чамац тако да се у случају јаког удараца одвајају од чамца без оштећења чамца.

5. Сви чамци за спасавање треба да имају довољан број водонепропусних кутија или простора за смештај ситних предмета опреме, воде и оброка хране наведених у тачки 10.6.13.8. Чамац за спасавање треба да има средства за прикупљање кишнице, а осим тога, ако призната организација захтева, средства за добијање пијаће воде из морске воде помоћу десалинизатора на ручни погон. Десалинизатор не сме да зависи од сунчеве топлоте или хемикалија, него од морске воде. Неопходно је предвидети spremнике за чување прикупљене кишнице.

6. Сваки чамац за спасавање који се спушта помоћу ужади за качење, осим чамаца за спасавање који се спуштају слободним падом, треба да има уређај за отпуштање који испуњава ове захтеве у односу на став 6.5:

1) Уређај треба да омогућава истовремено отпуштање свих кука.

2) Уређај треба да има две могућности отпуштања:

(1) нормално (of-load) отпуштање које омогућава отпуштање чамца за спасавање кад је на води, или кад нема оптерећења на кукама,

(2) отпуштање при оптерећењу које омогућава отпуштање чамца за спасавање са оптерећењем на кукама. Ово отпуштање треба да омогући отпуштање чамца у свим условима, како без оптерећења када се чамац налази на води, тако и при оптерећењу од 1,1 пута укупне масе чамца оптерећене дозвољеним бројем лица и опреме. Ова могућност отпуштања треба да буде одговарајуће заштићена да се онемогући нехотично или превремено отпуштање. Заштита

треба да садржи специјалну механичку заштиту која се нормално не захтева код отпуштања без оптерећења, и која је додатак за случај нужде. Да се спречи нехотично отпуштање оптерећеног чамца, поступак отпуштања под оптерећењем треба да се обавља промишљено и непрекидно од стране оператера. Да се спречи прерано отпуштање, операција отпуштања при оптерећењу захтева смишљено и трајно деловање оператора. Уређај за отпуштање треба да буде тако изведен да чланови посаде у чамцу за спасавање могу јасно да виде када је уређај за отпуштање исправно и у потпуности сложен и спреман за подизање. Неопходно је да постоје јасна упутства са написаним упозорењима.

(3) да се спречи нехотично отпуштање за време подизања чамца за спасавање, осим ако је кука у потпуности ресетована, кука не сме да задржи било који терет, или полуга или сигурносни клин, не смеју да омогуће повратак куке у ресетовани (затворени) положај без употребе прекомерне силе. Додатни знакови упозорења треба да се поставе поред сваке куке да упозоре чланове посаде на исправан начин ресетовања.

(4) уређај за отпуштање треба да буде тако израђен и постављен да посада из унутрашњости чамца за спасавање може јасно да одреди када је уређај спреман за подизање:

- директним опажањем сваке куке проверити јесу ли покретни делови куке или делови куке који осигуравају (закључавају) покретне делове куке исправно и у потпуности ресетовани, или

- прегледом неподесивог индикатора на свакој куки уверити се да је уређај који осигурава (закључава) покретне делове куке исправно и у потпуности ресетован, или

- једноставни механички индикатор на свакој куки треба да потврди да је уређај који осигурава (закључава) покретне делове куке исправно и у потпуности ресетован,

(5) треба да се предвиде јасна радна упутства са одговарајућим написаним упозорењима употребљавајући одговарајућу боју, сликовна упутства и/или симболе шта је потребно за појашњење. Ако се употребљавају боје, зелено треба да означава исправно ресетовану куку а црвено треба да означава опасност или неправилно ресетовање,

(6) средства управљања уређајем за отпуштање треба да буду обојена уочљивом бојом, која се разликује од боје околине.

(7) треба да се предвиде средства за качење чамца за спасавање како би се ослободио уређај за отпуштање због одржавања,

(8) уграђени структурни спојеви уређаја за отпуштање у чамцу за спасавање треба да се изведу са коефицијентом сигурности б у односу на прекидну чврстоћу употребљених материјала, уз претпоставку да је маса чамца за спасавање укључујући масу свих лица, горива и опреме равномерно распоређена између ужади, осим када коефицијент сигурности опреме за качење може бити заснован на маси чамца када је оптерећен укупном количином горива и опреме плус 1000 kg, и

(9) ако се код спуштања чамца за спасавање и чамца за прикупљање користи систем једноструког ужета и куке у комбинацији са одговарајућом везаљком, не морају се применити захтеви из ст. 6.2. и 6.3 код таквог начина је довољна једнострука могућност отпуштања чамца за спасавање или чамца за прикупљање само ако је потпуно у води.

7. Сваки чамац за спасавање треба да има нараву за причвршћење привеза близу прамца. Направа треба да буде сигурна и стабилна кад је чамац у тегљу са бродом у пловидби према напред брзином од 5 чворова на мирној води. Осим за чамце који се спуштају слободним падом, направа за причвршћење везаљке треба да има и нараву за отпуштање, која омогућава отпуштање везаљке из чамца за спасавање при пловидби брода према напред брзином до 5 чворова на мирној води.

8. Чамац за спасавање који је опремљен уграђеним VHF примопредајником и антеном која се посебно уграђује, треба да има уређај за причвршћење антене у њеном радном положају.

9. Чамац за спасавање који се спушта преко бока, треба да има водилице за спуштање и бокоштитнике који олакшавају спуштање и не допуштају оштећење чамца.

10. Чамац се треба опремити светлом са ручним прекидачем. Светло треба да буде беле боје и да ради непрекидно најмање 12 сати уз јачину светлости не мању од 4,3 cd у свим смеровима горње полулопте. Међутим, ако је светло бљескајуће, треба да бљеска не мање од 50 и не више од 70 пута у минути током 12 сати, уз одговарајућу јачину светлости.

11. Унутар чамца за спасавање треба да буде смештено спољно светло које се ручно укључује и искључује или други извор светлости за осветљавање ноћу током најмање 12 сати, тако да се могу читати упутства за очување живота и обавештење о размештају опреме. За ту намену не смеју да се користе уљане лампе.

12. Чамац за спасавање треба да буде тако израђен да са места управљања чамцем и њеним кормилом постоји добра прегледност према прамцу, крми и оба бока, да се омогући безбедно спуштање и маневрисање чамца за спасавање.

10.6.13.8 Опрема чамца за спасавање

1. Сви делови опреме чамца за спасавање треба да буду на погодан начин причвршћени на одговарајућим местима, чувани у кутијама или у одређеним просторима. Међутим, ако се чамац за спасавање спушта помоћу ужади, чакље за отискивање треба да буду слободне. Опрема треба да је тако причврштена да не омета лица при напуштању брода. Сва опрема чамца за спасавање треба да буде компактна и малих димензија запакована у прикладну и чврсту амбалажу. Ако није другачије одређено, чамац за спасавање треба да има:

1) Довољан број плутајућих весала за пловидбу према напред по мирном мору. Потребно је предвидети палце, рашље или неке друге поуздане уређаје за свако весло. Палци или рашље требају да се причврсте уз чамац узицом или ланцем,

2) Две чакље,

3) Плутајући испалац и два каблића,

4) Упутства за заштиту живота (према ИМО Резолуцији А.657(16)),

5) Компас са кућиштем, светлећи или опремљен средством за осветљење. На потпуно затвореном чамцу за спасавање компас треба да буде уграђен поред места управљања кормилом, а на свим другим чамацма за спасавање треба да има кућиште, ако је потребно да га заштити од деловања временских непогода, као и одговарајућа средства за причвршћење,

6) Завлачно сидро са сидреним ужетом издржљивим на динамички отпор, троструко дужим од чамца и ужетом за враћање сидра. Чврстоћа завлаченог сидра, сидреног ужета и ужета за враћање сидра треба да одговара свим условима на мору,

7) Две привезалке дужине двоструке удаљености између места смештања чамца за спасавање и водене линије код стања најмањег оперативног газа брода, или 15 m (према томе шта је веће). На чамацма за спасавање који се спуштају слободним падом обе везалке треба да се налазе близу прамца спремне за употребу. На другим чамацма за спасавање једна везалка причвршћена за нараву за отпуштање која се захтева у тачки 10.6.13.7. став 7. треба да се постави на прамчаном делу чамца за спасавање, а друга треба да буде причвршћена за прамца чамца за спасавање или близу њега, спремна за употребу,

8) Две секирице, и то по једна на сваком крају чамца,

9) По 3 литар питке воде како је описано у тачки 10.6.8.5. став 1.19. по особи у непропусним посудама, или по 1 литар питке воде по особи, ако на чамцу постоји апарат за претварање морске воде у пијаћу воду, који може да обезбеди једнаку количину пијаће воде за два дана или се 2 литра по особи могу надокнадити десалинизатором на ручни погон, који ради на принципу осмозе како је описано у тачки 10.6.13.7. став 5, и који може да произведе једнаку количину пијаће воде у два дана,

10) Нерђајућу посуду за хватање, са узицом,

11) Нерђајућу градуисану посуду за пијаћу воду,

12) Количину хране описану у тачки 10.6.8.5. став 1.18. која не прелази 10000 kJ, упаковане тако да не пропушта ваздух, која треба да буде смештена у водонепропусном резервоару,

- 13) Четири ракете с падобраном, у складу са захтевима наведеним у тачки 10.6.7.1,
- 14) Шест ручних буктиња, у складу са захтевима наведеним у тачки 10.6.7.2,
- 15) Два плутајућа димна сигнала, у складу са захтевима наведеним у тачки 10.6.7.3,
- 16) Водонепропусну електричну лампу, погодну за сигнализацију Морзевим знаковима, са резервним комплетом батерија и резервном сијалицом у водонепропусној кутији,
- 17) Сигнално огледало са упутствима за сигнализацију бродовима и авионима,
- 18) Примерак илустроване табеле сигнала за спасавање, израђене од материјала отпорног на деловање воде или смештене у омоту отпорном на деловање воде,
- 19) Пишталку или друго еквивалентно звучно сигнално средство,
- 20) Прибор за прву помоћ, у водонепропусној кутији која се после коришћења може водонепропусно затворити,
- 21) Таблете против морске болести, довољно за најмање 48 сати и по једну хигијенску кесу за сваку лице,
- 22) Нож на расклапање, причвршћен за чамац конопцем,
- 23) Три отварача лименки,
- 24) Два плутајућа колута за спасавање, причвршћена за плутајуће уже, дужине најмање 30 метара,
- 25) Ако чамац за спасавање нема аутоматску дренажу, треба се предвидети одговарајућа ручна пумпа,
- 26) Комплет прибора за риболов,
- 27) Комплет алата и резервних делова за мотор,
- 28) Преносиву нараву за гашење пожара одобреног типа, погодну за гашење пожара течног горива,
- 29) Рефлектор који има хоризонтално и вертикално подручје најмање 6° и измерену јачину светлости од 2500 cd, који може непрекидно да ради најмање 3 сата,
- 30) Радарски рефлектор,
- 31) Лична средства за заштиту од губитка топлоте у складу са захтевима наведеним у тачки 10.6.6, у броју довољном за 10% лица која се могу сместити у чамац за спасавање, или најмање два (према томе шта је веће),
- 32) Чамци за спасавање на бродовима који обављају путовања за која, по мишљењу признате организације, није потребна опрема наведена у ст 1.12. и 1.26, не морају да имају ту опрему.

10.6.13.9 Означавање чамца за спасавање

1. Број лица за која је чамац за спасавање одобрен треба да буде јасно и трајно означен.
2. Име и луку припадности брода којем припада чамац за спасавање треба означити на оба бока на прамцу великим штампаним словима.
3. Ознака која омогућава препознавање брода којем припада чамац за спасавање и број чамца, мора да се види одозго.

10.6.14 ДЕЛИМИЧНО ЗАТВОРЕНИ ЧАМЦИ ЗА СПАСАВАЊЕ

1. Делимично затворени чамци за спасавање треба да испуњавају захтеве наведене у тач. 10.6.13 и 10.6.14.
2. Делимично затворени чамци за спасавање треба да имају уграђене круте водонепропусне покрове, који се протежу од прамчане статве не мање од 20% дужине чамца, и од крме не мање од 20% дужине чамца. Чамци за спасавање треба да имају стално причвршћене шаторе, који, заједно са крутим покровом, штите лица од временских непогода. Чамци за спасавање треба да имају улазе на оба краја и на сваком боку. Улази на крутим покровима треба да буду отпорни на деловање временских непогода када су затворени. Шатор треба да буде тако изведен да:

- 1) Има одговарајуће круте секције или ослонце за постављање,
 - 2) Га могу лако поставити два лица,
 - 3) Осигура топлотну изолацију унутрашњег простора, са најмање два слоја материјала, раздвојена ваздушном изолацијом, или помоћу неког другог еквивалентног средства. Треба предвидети средства која омогућавају сакупљање воде у ваздушној изолацији,
 - 4) Је спољна страна чамца врло уочљиве боје, а унутрашња страна боје која делује смирујуће на лица у чамцу,
 - 5) Улази имају могућност затварања са унутрашње и са спољне стране, уз омогућавање вентилације и спречавања продора морске воде, ветра и хладноће унутар чамца. Неопходно је да се предвиде средства за безбедно задржавање улаза у отвореном и затвореном положају,
 - 6) Ако су улази затворени, да осигурају довољну количину ваздуха за лица на чамцу за спасавање,
 - 7) Има средства за прикупљање кишнице, и
 - 8) У случају превртања лица могу напустити чамац за спасавање,
3. Унутрашњост чамца за спасавање треба да буде светле боје која делује смирујуће на лица у чамцу.
4. Ако је у чамцу за спасавање постављен уграђени VHF примопредајник, он се поставља у кабини довољно великој да се могу сместити и опрема и лице које њим рукује. Ако је у чамцу за спасавање предвиђен заштићени простор у складу са захтевима признате организације није потребна одвојена кабина.

10.6.15 ПОТПУНО ЗАТВОРЕНИ ЧАМЦИ ЗА СПАСАВАЊЕ

1. Потпуно затворени чамци за спасавање треба да испуњавају захтеве наведене у тач. 10.6.13 и 10.6.15.

10.6.15.2 Затварање

1. Потпуно затворен чамац за спасавање треба да има крути водонепропусни покров који потпуно затвара чамац за спасавање. Покров треба да буде у складу са следећим захтевима:
 - 1) Мора да пружи заклон лицима,
 - 2) Улаз у чамац треба да буде омогућен кроз отворе који се могу водонепропусно затварати,
 - 3) Осим за чамце за спасавање који се спуштају слободним падом, улазни отвори треба да буду распоређени тако да се радње у вези са подизањем и спуштањем чамца могу обављати из самог чамца,
 - 4) Поклопци улазних отвора треба безбедно и лако да се отварају са унутрашње и спољне стране и неопходно је предвидети уређај за задржавање поклопаца у отвореном положају,
 - 5) Осим за чамце за спасавање који се спуштају слободним падом, треба се омогућити веслање,
 - 6) Уз затворене улазне отворе и без знатнијег продирања морске воде мора се одржавати на води маса чамца са дозвољеним бројем лица, опремом и машинама кад је чамац преврнут,
 - 7) Неопходно је да постоје прозори или прозирне површине кроз које у чамац улази довољно дневне светлости, док су отвори затворени, тако да није потребно вештачко осветљење,
 - 8) Спољна страна чамца треба да буде врло уочљиве боје, а унутрашња страна светле боје која делује смирујуће на лица у чамцу,
 - 9) Треба да постоје рукохвати за које се могу држати лица која се крећу са спољне стране чамца и који се могу користити при укрцавању и искрцавању,
 - 10) Неопходно је омогућити лицима кретање од улаза до својих места без прелажења преко попречних клупа или других препрека, и

11) Када мотор ради и када су улазни отвори затворени, атмосферски притисак унутар чамца за спасавање не сме никада бити већи од 20 hPa изнад или испод спољног атмосферског притиска.

10.6.15.3 Превртање и поновно усправљање

1. Осим у чамцима за спасавање који се спуштају слободним падом, треба да се предвиди сигурносни појас за свако седиште. Сигурносни појас треба безбедно да задржи на месту лице масе 100 kg ако се чамац преврне. Сигурносни појас једног седишта треба да буде различите боје од боје појаса на суседним седиштима. Чамци за спасавање који се спуштају слободним падом треба да имају сигурносне задржаче различите боје за свако седиште, које задржава лице масе 100 kg за време спуштања и ако се чамац преврне.

2. Чамац за спасавање треба да има стабилитет који осигурава да се сам од себе или аутоматски враћа у усправан положај кад је оптерећен укупним или делимичним бројем лица и опреме, када су сви улази и отвори водонепропусно затворени, а лица везана сигурносним појасевима.

3. Чамац за спасавање треба да има могућност одржавања укупног капацитета лица и опреме када је оштећен како је наведено у тачки 10.6.13.1. став 1. и треба да има такав стабилитет да у случају превртања аутоматски задржи положај који омогућава лицима у чамцу бег изнад воде. Ако се чамац за спасавање налази у стабилном стању наплављености, ниво воде унутар чамца, мерен по висини наслона седишта, не сме да прелази 500 mm изнад седишта за свако седеће место.

4. Издувне цеви мотора, водови ваздуха и остали отвори треба да буду тако изведени да вода исцури из мотора када се чамац за спасавање преврне и поново усправи.

10.6.15.4 Погон

1. Управљање мотором и његовим преносом треба да се обавља са места управљања кормилом.

2. Мотор и његови уређаји треба да имају могућност да раде у сваком положају при превртању чамца и наставе да раде после враћања у усправан положај, или се аутоматски зауставе при превртању, а потом се треба поново лако да се стави у погон после усправљања чамца. Системи горива и подмазивања треба да буду тако изведени да из мотора не може да истекне гориво и да не може доћи до истицања више од 250 ml уља за подмазивање из мотора за време превртања.

3. Мотори са ваздушним хлађењем треба да имају систем ваздушних водова за довођење и одвођење ваздуха за хлађење у чамац односно, из чамца. Неопходно је предвидети заклопке са ручним управљањем које онемогућују узимање ваздуха за хлађење из чамца, као и испуст расхладног ваздуха у чамац.

10.6.15.5 Заштита од убрзања

Без обзира на захтеве наведене у тачки 10.6.13.1. став 6, потпуно затворени чамци за спасавање, осим чамца за спасавање који се спуштају слободним падом, треба да имају бокоштитнике, који их штите од штетних убрзања која настају при ударцу чамца, оптерећене дозвољеним бројем лица и опреме, о бок брода брзином судара не мање од 3,5 m/s.

10.6.16 ЧАМЦИ ЗА СПАСАВАЊЕ КОЈИ СЕ СПУШТАЈУ СЛОБОДНИМ ПАДОМ

1. Чамци за спасавање који се спуштају слободним падом треба да испуњавају захтеве наведене у тач. 10.6.13 и 10.6.16.

2. Капацитет чамца који се спушта слободним падом је број лица која се могу сместити на седишта, а да не ометају средства погона или руковање са било којим уређајем или опремом у чамцу. Седишта треба да буду широка не мање од 430 mm. Слободни простор испред наслона треба да буде не мањи од 635 mm. Висина наслона изнад седишта треба да буде не мања од 1000 mm.

3. Захтеви отпловљења - Чамац за спасавање који се спушта слободним падом са одобрене висине треба да настави да се креће у правцу кад се спусти на воду и не сме да дође у додир са бродом после спуштања, при триму до 10° и нагибу до 20° на било коју страну брода, када је чамац у потпуности опремљен и оптерећен:

- 1) Укупним бројем лица,
- 2) Лицима у чамцу када је тежиште највише померено према прамцу,
- 3) Лицима у чамцу тако да је тежиште највише померено према крми, и
- 4) Само својом посадом.

4. Танкери, танкери за хемикалије и бродови за утењени гас који имају коначни угао нагиба већи од 20° израчунат према Међународној конвенцији о спречавању загађивања са бродова, 1973, са изменама 1978. (MARPOL 73/78) и у складу са препорукама ИМО Резолуције MSC.4(48), према потреби, треба да имају чамце за спасавање који се могу спустити слободним падом код коначног угла нагиба и на основу коначне водене линије у том израчунавању.

5. Висина слободног пада која се захтева не сме да прелази одобрену висину слободног пада.

6. Конструкција - Сваки чамац који се спушта слободним падом треба да буде довољно чврст да издржи, при пуном оптерећењу са дозвољеним бројем путника и опреме, спуштање слободним падом са висине не мање од 1,3 пута одобрене висине слободног пада.

7. Заштита од штетног убрзања - Сваки чамац за спасавање који се спушта слободним падом треба да осигура заштиту од штетних убрзања која произлазе из спуштања са одобрене висине у мирну воду, при триму до 10° и нагибу до 20° на било коју страну брода, кад је потпуно опремљена и оптерећена:

- 1) Укупним бројем лица,
- 2) Лицима у чамцу тако распоређеним да је тежиште највише помакнуто према прамцу,
- 3) Лицима у чамцу тако распоређеним да је тежиште највише помакнуто према крми, и
- 4) Само својом посадом.

8. Опрема чамца за спасавање - Сваки чамац за спасавање који се спушта слободним падом треба да има систем за отпуштање који треба да:

1) Има два самостална система за активирање механизма за отпуштање, којима се може руковати из чамца за спасавање и који треба да имају боју која је у контрасту са околином,

2) Буде тако изведен да отпушта чамац у било којем стању оптерећености, од стања кад нема оптерећења до најмање 200% нормалног оптерећења, кад је чамац са потпуном опремом и бројем лица за који је одобрен,

3) Има одговарајућу заштиту од ненамерне или преурађене употребе,

4) Буде тако изведен да се систем може испитати а да се чамац не спусти у море, и

5) Буде изведен са коефицијентом сигурности б у односу на прекидну чврстоћу употребљених материјала.

9. Потврда о одобрењу - Уз захтеве наведене у тачки 10.6.13.1. став 1, потврда о одобрењу чамца за спасавање који се спушта слободним падом треба такође да садржи:

- 1) Одобрену висину слободног пада,
- 2) Захтевану дужину стазе за спуштање,
- 3) Угао стазе за спуштање за одобрену висину слободног пада.

10.6.17 ЧАМЦИ ЗА СПАСАВАЊЕ СА ВЛАСТИТИМ СИСТЕМОМ СНАБДЕВАЊА ВАЗДУХОМ

1. Уз испуњавање захтева наведених у тач. 10.6.15 или 10.6.16, чамац за спасавање са властитим системом снабдевања ваздухом, треба да омогући сигурно дисање лицима и несметан рад мотора у трајању не мање од 10 минута када су сви улази и отвори затворени. За то време притисак ваздуха унутар чамца за спасавање не сме да падне испод спољног атмосферског притиска нити сме да буде виши од њега од 20 hPa. Систем треба да има показиваче за контролу притиска ваздуха који се доводи.

10.6.18 ВАТРООТПОРНИ ЧАМЦИ ЗА СПАСАВАЊЕ

1. Уз удовољавање захтевима наведеним у тачки 10.6.17, ватроотпорни чамац за спасавање кад је на води треба да обезбеди заштиту дозвољеног броја лица у њему кад је изложен непрекидном деловању ватре која окружује чамац не мање од 8 минута.

2. Систем прскања водом - Чамац за спасавање који има систем за прскање водом треба да буде у складу са овим захтевима:

1) Вода за систем треба да се узима из мора помоћу самоусисне моторне пумпе. Треба да постоји могућност укључивања и искључивања тока воде са спољне стране чамца за спасавање,

2) Усис морске воде треба да буде тако изведен да не допушта усис запаљивих течности са површине мора, и

3) Систем треба да буде изведен тако да се може испирати слатком водом и да се осигура потпуно одводњавање.

10.6.19 ЧАМЦИ ЗА ПРИКУПЉАЊЕ

10.6.19.1 Општи захтеви

1. Осим удовољавања захтевима из тачке 10.6.19, сви чамци за прикупљање треба да испуњавају и захтеве наведене од тачке 10.6.13.4. став 1. до тачке 10.6.13.7. став 4. искључујући тачку 10.6.13.6. став 8. Такође морају удовољавати захтеве тачке 10.6.13.7. ст. 6, 7, 9, 12 и тачке 10.6.13.9. Чамац за спасавање може бити и чамац за прикупљање ако је у складу са захтевима из тачке 10.6.19, ако је у складу са захтевима испитивања за чамац за прикупљање и ако његов положај, као и уређаји за спуштање и подизање у смештајни положај на броду испуњавају све захтеве за чамац за прикупљање.

2. Без обзира на захтеве наведене у тачки 10.6.13.4, узгонски материјал који се захтева за чамце за прикупљање може да се постави са спољне стране трупа, уз услов да је на одговарајући начин заштићен од оштећења и да може да издржи наведено у тачки 10.6.19.3. став 3.

3. Чамци за прикупљање могу да буду крути, на надувавање или комбиноване конструкције и треба да:

1) Буду дужине не мање од 3,8 метара и не више од 8,5 m,

2) Имају капацитет довољан за смештај не мање од пет лица на седиштима и једно лице које лежи на носилима, сви са хидротермо оделима и прслуцима за спасавање, ако се захтевају. Без обзира на тачку 10.6.13.1. став 4, седишта, осим за кормилара, могу да се предвиде на поду уз услов да распоред простора за седећа места у складу са тачком 10.6.13.2. став 2.2. користи облике сличне онима наведеним на слици 10.1, уз измену за укупну дужину од 1190 mm, да осигура могућност седења са испруженим ногама. Ниједан део простора за седење не сме да буде на разми, крменом оквиру или на узгонским коморама на боковима чамца.

4. Чамци за прикупљање комбиноване конструкције, крути и на надувавање треба да испуњавају захтеве из тачке 10.6.19 и захтеве признате организације.

5. Ако чамац за прикупљање нема довољан узвој, потребно је на прамцу предвидети покров који прекрива не мање од 15% дужине чамца.

6. Сваки чамац за прикупљање треба да има довољно горива, погодног за распон температура које се очекују у подручјима где брод плови и треба да маневрише брзином од 6 чворова и одржава ту брзину не мање од 4 сата, када је оптерећен пуним бројем лица и опреме.

7. Чамци за прикупљање треба да буду довољно покретљиви и способни да маневришу на отвореном мору, да покупе лица из воде, прикупе сплавове за спасавање и тегле највећи сплав за спасавање који се налази на броду, оптерећен дозвољеним бројем лица и опреме или одговарајућу замену, брзином не мањом од 2 чвора.

8. Чамац за прикупљање треба да има уграђен или ванбродски мотор. Ако је опремљен ванбродским мотором, кормило и рудо могу да буду саставни део мотора. Без обзира на захтеве наведене у тачки 10.6.13.6. став 1, бензински мотори са одобреним системом горива могу да се уграде на чамацама за прикупљање, ако су танкови горива посебно заштићени од ватре и експлозије.

9. Чамци за прикупљање треба да буду опремљени направама за тегљење довољне чврстоће да могу да сакупе или тегле сплавове за спасавање, у складу са ставом 7.

10. Чамац за прикупљање треба да има водонепропусни простор за смештај ситних делова опреме.

11. Ако није изричито другачије наведено, свакака чамац за прикупљање треба да има поуздана средства за дренажу или аутоматску дренажу.

12. Чамац за прикупљање треба да буде тако изведен да пружа добру видљивост према напред, према натраг и на оба бока са контролног места и места управљања за безбедно спуштање и кормиларење, и посебно, добру видљивост места и посаде када учествују у извлачењу лица из воде и тегљењу сплавова за спасавање.

10.6.19.2 Опрема чамца за прикупљање

1. Опрема чамца за прикупљање, осим чакљи, које треба да буду смештене слободно ради одгуравања, треба да буде причвршћена у чамцу за прикупљање привезаљком, или чувана у кутијама, или просторима, полицама или сличној опреми за смештај, или у другим прикладним средствима. Опрема треба да је тако причвршћена да не омета дизање или спуштање чамца. Сви предмети опреме чамца за прикупљање треба да буду што мањи, целовити и у прикладном и чврстом паковању.

2. Свака чамац за прикупљање треба да има:

1) Довољно плутајућих весала или лопатица за пловидбу напред по мирном мору. За свако весло треба предвидети палце, рашље или неке друге одговарајуће уређаје. Палци или рашље треба да буду учвршћени за чамац узицом или ланцем,

2) Плутајући испалац,

3) Компас са кућиштем и осветљењем или опремљен средством за осветљење,

4) Завлачно сидро са конопцем дужине не мање од 10 m, довољне чврстоће и са ужетом за прикупљање сидра, ако је уграђено,

5) Везаљку на прамцу, довољне дужине и чврстоће, причвршћену за уређај за отпуштање у складу са тачком 10.6.13.7. став 7,

6) Плутајући конопац дужине не мање од 50 m, довољне чврстоће за тегљење сплавова за спасавање у складу са тачком 10.6.19.1. став 7,

7) Водонепропусну електричну лампу, са резервним комплетом батерија и резервном сијалицом (у непромочивој кутији) погодну за давање Морзеових знакова,

8) Пиштаљку или неко друго прикладно средство за звучну сигнализацију,

9) Прву помоћ у водонепропусној кутији која се после употребе може чврсто затворити,

10) Два плутајућа колута за избављање са плутајућим конопцем, дужине не мање од 30 m,

11) Рефлектор са водоравним и вертикалним подручјем од најмање 6° и измереном јачином светлости 2500 cd који може да ради непрекидно не мање од 3 сата,

12) Поуздан радарски рефлектор,

13) Лична средства за заштиту од губитка топлоте за 10% лица смештена у чамцу за прикупљање, али не мање од два комада,

14) Преносиву направу за гашење пожара одобреног типа погодну за гашење пожара течног горива.

3. Уз опрему наведену у ставу 2, сваки крути чамац за прикупљање треба да има:

- 1) Чакљу,
- 2) Каблић, и
- 3) Нож или секиру.

4. Уз опрему наведену у ставу 2, сваки самонадувавајући чамац за прикупљање треба да има:

- 1) Плутајући сигурносни нож,
- 2) Два сунђера,
- 3) Поуздан ручни мех или пумпу,
- 4) Комплет прибора за поправку рупа у прикладном резервоару, и
- 5) Сигурносну чакљу.

10.6.19.3 Додатни захтеви за чамце за прикупљање на надувавање

1. Захтеви наведени у тачки 10.6.13.1. ст. 3. и 5. не примењују се на чамце за прикупљање на надувавање.

2. Чамац за прикупљање на надувавање треба да буде тако изведен да кад је обешен о носач или куку:

1) Мора да буде довољно чврст и крут да се може спуштати и дизати са дозвољеним бројем лица и опреме,

2) Треба да буде довољно чврст да издржи оптерећење четири пута веће од масе дозвољеног броја лица и опреме, при околној температури од $20^{\circ}\pm 3^{\circ}\text{C}$ са затвореним сигурносним вентилима,

3) Треба да буде довољно чврст да издржи оптерећење од 1,1 пута масе дозвољеног броја лица и опреме при температури околине - 30°C са отвореним сигурносним вентилима.

3. Чамац за прикупљање на надувавање треба да буде тако изведен да може да издржи:

- 1) Смештај на отвореној палуби док је брод на мору,
- 2) Да плута 30 дана у свим условима на мору.

4. Уз испуњење захтева наведених у тачки 10.6.13.9, чамци за прикупљање на надувавање треба да имају означен серијски број, назив произвођача (или фабрички знак) и датум производње.

5. Узгон чамца за прикупљање на надувавање треба да се постигне или помоћу једне коморе подељене на најмање пет посебних преграда приближно једнаке запремине, или са две посебне коморе од којих ниједна нема више од 60% читаве запремине. Узгонске коморе треба да буду тако распоређене, да неоштећене коморе осигурају ношење укупног броја лица за које је чамац одобрен, појединачне масе од 75 kg, када седе на за то предвиђеним местима, са позитивним надвођем околом чамца, у следећим условима:

- 1) Са испражњеном прамчаном узгонском комором,
- 2) Са потпуно испражњеним узгонским коморама на једном боку чамца за прикупљање,

и

- 3) Са потпуно испражњеним узгонским коморама на једном боку и на прамцу.

6. Ивичне узгонске коморе које формирају чамац за прикупљање на надувавање, када су надуване, треба да обезбеде запремину не мању од $0,17\text{ m}^3$ за свако лице које се може сместити у чамац за прикупљање.

7. Свака узгонска комора треба да има неповратни вентил, ради надувавања ручним мехом, и средства за испуштање ваздуха. Треба се такође уградити сигурносни вентил, осим ако призната организација процени да вентил није потребан.

8. Са доње стране и на изложеним местима са спољне стране чамца за прикупљање на надувавање неопходно је предвидети ребрасте траке.

9. Ако је уграђена одрезана крма, она не сме да буде увучена за више од 20% дужине преко свега чамца за прикупљање.

10. неопходно је предвидети прикладна појачања ради причвршћења везалки на прамцу и крми и конопаца за придржавање са унутрашње и спољне стране чамца.

10.6.19.4 Додатни захтеви за брзе чамца за прикупљање

1. Брзи чамци за прикупљање треба да буду такве конструкције која омогућава сигурно спуштање и подизање у условима лошег времена и тешког мора.

2. Осим ових захтева, сви брзи чамци за прикупљање треба да буду у складу са тачком 10.6.19 осим тачком 10.6.13.1. ст. 5.3. и 6, тачком 10.6.13.7. став 2, тачком 10.6.19.1. ст. 6. и 11,

3. Без обзира на наведено у тачки 10.6.19.1. став 3.1, брзи чамци за спасавање треба да имају труп дужине не мање од 6 метара и не више од 8,5 метара, укључујући надувавајућу структуру или стално постављене одбојнике,

4. Брзи чамци за прикупљање треба да имају довољно горива, погодног за распон температура које се очекују у подручјима где ће брод пловити и да маневрише брзином од 20 чворова на мирној води и да одржава ту брзину не мање од 4 сата са 3 члана посаде и брзином од најмање 8 чворова када је оптерећена пуним бројем лица и опреме.

5. Брзи чамац треба да буде самоусправљив или да постоји могућност да га усправе са два члана посаде,

6. Брзи чамац за прикупљање треба да има уређај за самопражњење или могућност тренутног исушивања воде.

7. Управљање брзим чамцима за спасавање треба да буде кормилом са позиције за кормиларење удаљене од руда кормила. Неопходно је предвидети управљање за случај нужде директно кормилом, воденим млазом или ванбродским мотором.

8. Сваки пут када се чамац преврне погонски мотори треба да се зауставе аутоматски или се зауставити кормиларевим прекидачем за случај нужде. Када се чамац усправи треба да постоји могућност да се мотор стави у погон.

9. Брзи чамац за прикупљање треба да има, ако је то могуће, једноставан, сигуран за руковање, у једној тачки причвршћен фиксни уређај за отпуштање или слично.

10. Крути брзи чамац за спасавање треба да буде такве конструкције да, када је окачен на уређај за подизање, може да издржи оптерећење 4 пута масе укупног броја лица и опреме без видљивих деформација после растерећења.

11. Сваки брзи чамац за прикупљање треба да има непромочиви VHF радио-уређај који се може користити без употребе руку.

10.6.20 УРЕЂАЈИ ЗА СПУШТАЊЕ И УКРЦАВАЊЕ

10.6.20.1 Основни захтеви

1. Осим помоћних уређаја за спуштање чамаца за спасавање који се спуштају слободним падом, сваки уређај за спуштање треба да омогући безбедно спуштање потпуно опремљеног пловила за преживљавање или чамца за прикупљање у неповољним условима трима до 10° и нагиба до 20° на било коју страну брода:

1) Кад је у њих укрцан предвиђени број лице у складу са тач. 10.3.3 или 10.4.3, и

2) Кад је укрцана само посада.

2. Без обзира на захтеве из става 1, уређаји за спуштање чамца за спасавање на танкерима, танкерима за хемикалије и бродовима за утечњеним гасом, који имају коначни угао нагиба већи од 20° израчунат према Међународној конвенцији о спречавању загађивања са бродова, 1973. са изменама 1978. (MARPOL 73/78) и у складу са препорукама ИМО Резолуције

MSC.4(48), према потреби, треба да остану у функцији код коначног угла нагиба на нижој страни брода, узимајући у обзир коначну водену линију оштећеног брода.

3. Уређај за спуштање не сме да зависи ни од ког средства, осим од гравитације или механичке енергији независне од бродског напајања потребног за спуштање пловила за преживљавање или чамца за прикупљање, када су оптерећени укупним бројем лица и опремом или без опреме.

4. Конструкција уређаја за спуштање треба да омогући његово лако одржавање. Сви делови који захтевају редовно одржавање од стране посаде, треба да буду лако доступни и треба да буду погодни за лако одржавање.

5. Уређај за спуштање и припадајућа опрема, осим кочница витла, треба да буду довољне чврстоће да издрже испитивање производним испитним статичким оптерећењем не мањим од 2,2 пута највећег радног оптерећења.

6. Конструкцијски елементи и сви колотурници, ужад за качење, конзоле, карике, причвршћења и сви остали елементи који се користе код уређаја за спуштање, треба да буду пројектовани за коефицијент сигурности израчунат на основу највећег радног оптерећења и прекидну чврстоћу употријебљеног конструкцијског материјала. Коефицијент сигурности не мањи од 4,5 треба да се користи за конструкцијске елементе сохе и витла, а коефицијент сигурности не мањи од 6 треба да се користи за ужад за качење, ланце, карике и колотурнике.

7. Сваки уређај за спуштање, колико је то практично могуће, треба да остане способан за рад у условима залеђивања.

8. Уређај за спуштање чамца за спасавање треба да подигне чамац и његову посаду.

9. Уређај за спуштање чамца за прикупљање треба да омогући подизање чамца са дозвољеним бројем лица и опремом брзином не мањом од 0,3 m/s.

10. Уређаји за спуштање треба да омогућавају сигурно укрцавање у пловила за преживљавање, у складу са тачком 10.6.8.4. ст. 2. и 3 и тачком 10.6.13.3. ст. 1. и 2.

10.6.20.2 Уређаји за спуштање помоћу ужади за качење и витала

1. Сваки уређај за спуштање који користи ужад за качење и витло, осим помоћних уређаја за спуштање чамаца за спасавање који се спуштају слободним падом, треба да буде у складу са захтевима наведеним у тач. 10.6.20.1. и 10.6.20.2.

2. Уређај за спуштање треба да буде тако изведен да га може покренути једно лице са палубе брода и осим помоћних уређаја за спуштање чамаца за спасавање који се спуштају слободним падом, из пловила за преживљавање или чамаца за прикупљање. Пвило за преживљавање или чамац за прикупљање, треба да буду видљиви особи на палуби која рукује уређајем за спуштање.

3. Ужад за качење треба да буде челична, не сме да се уврће и мора да буде заштићена од корозије.

4. У случају вишеделног бубња витла, ако није постављено одговарајуће средство за намотавање, ужад за качење треба да буду тако изведена да се одмотавају и намотавају равномерно при спуштању односно при дизању.

5. Кочнице витала уређаја за спуштање треба да имају довољну чврстоћу да издрже:

1) Статичко испитивање оптерећењем не мањим од 1,5 пута највећег радног оптерећења, и

2) Динамичко испитивање оптерећењем не мањим од 1,1 пута највећег радног оптерећења код највеће брзине спуштања.

6. Потребно је предвидети поуздан ручни погон за дизање сваког пловила за преживљавање и чамца за прикупљање. Ручице или замајац ручног погона не смеју да се врте при спуштању или дизању пловила за преживљавање или чамца за прикупљање механичким погоном.

7. Ако се сохе подижу механичким погоном, потребно је предвидети сигурносне уређаје који искључују погон пре него што соха дође до ослонца, да се избегне превелико напрезање

ужади за качење или сохе, осим ако је мотор изведен тако да не допушта прекомерно оптерећење.

8. Брзина спуштања на воду потпуно оптерећеног пловила за преживљавање и чамца за прикупљање не сме бити мања од брзине добијене према изразу:

$$S = 0,4 + 0,02 \cdot H,$$

где је:

S - брзина спуштања у метрима у секунди

H - висина у метрима од врха сохе до водене линије кад је брод у стању најмањег оперативног газа

9. Брзина спуштања потпуно опремљених сплавова за спасавање без лица, треба да буде на задовољство признате организације. Брзина спуштања осталих средстава за преживљавање, потпуно опремљених али без особа, треба да буде не мања од 70% од захтеване у ставу 8.

10. Максимална брзина спуштања треба да се утврди од стране признате организације, узимајући у обзир конструкцију средства за преживљавање или чамца за прикупљање, заштиту лице од прекомерних сила и напрезање уређаја за спуштање, узимајући у обзир силе инерције за случај наглог заустављања за случај нужде. Уређај за спуштање треба да има средство које осигурава да се не пре ње максимална брзина.

11. Уређај за спуштање треба да има кочницу која омогућава заустављање спуштања пловила за преживљавање или чамца за прикупљање и треба их држати чврсто док су оптерећени пуним бројем лица и опреме. Подлошке кочница требају, где је то потребно, бити заштићене од воде и уља.

12. Ручне кочнице треба да буду такве конструкције да кочница стално делује, осим када руковац или механизам активиран од руковаоца држи полугу кочнице у положају „искључено”.

10.6.20.3 Спуштање слободним израњањем

1. Ако се пловило за преживљавање спушта уређајем за спуштање, и ако се осим тога захтева његово слободно израњање, ослобађање за слободно израњање са места где је пловило за преживљавање смештено треба се обављати аутоматски.

10.6.20.4 Уређаји за спуштање чамаца за спасавање које се спуштају слободним падом

1. Сваки уређај за спуштање треба да буде у складу са захтевима наведеним у тач. 10.6.20.1 и 10.6.20.4.

2. Уређај за спуштање треба да буде тако конструисан и смештен да сам уређај и чамац за спасавање који он опслужује раде као систем који штити лица од штетних сила убрзања, како се захтева у тачки 10.6.16.6 и омогући сигурно отпловљавање од брода како се захтева у тач. 10.6.16.2 и 10.6.16.3.

3. Уређај за спуштање треба да буде тако конструисан да се искључи могућност варничења које настаје услед трења за време спуштања чамца за спасавање.

4. Уређај за спуштање треба да буде тако конструисан и смештен да у положају спремном за спуштање, удаљеност између најниже тачке на чамцу за спасавање коју опслужује и водене површине при најмањем газу брода, не прелази одобрену висину слободног пада чамца за спасавање, узимајући у обзир захтеве наведене у тачки 10.6.16.8.

5. Уређај за спуштање треба да буде тако конструисан да се искључи могућност нехотичног отпуштања чамца за спасавање. Ако се средства која осигуравају чамац за спасавање не могу отпустити из чамца за спасавање, неопходно је да буду тако постављена да се онемогући укрцавање у чамац за спасавање пре њиховог отпуштања.

6. Уређај за отпуштање треба да буде тако конструисан да се захтевају најмање две одвојене радње из чамца за спасавање за његово отпуштање.

7. Сваки уређај за спуштање треба да има помоћна средства за спуштање чамца за спасавање са ужади за качење. Таква средства треба да испуњавају захтеве наведене у тач. 10.6.20.1 (осим става 3.) и 10.6.20.2 (осим става 4.). Уређај за спуштање треба да омогући спуштање чамца за спасавање у неповољним условима трима до само 2° и нагиба до само 5° на било коју страну брода, и не мора да буде у складу са захтевима за брзину наведену у тачки 10.6.20.2. ст. 8. и 9. Ако помоћни уређај за спуштање не зависи од гравитације, акумулиране механичке енергије или неких других ручних средстава, уређај за спуштање треба да буде прикључен на главни извор електричне енергије и извор електричне енергије за случај нужде.

8. Помоћна средства за спуштање треба да имају најмање једну могућност за отпуштање неоптерећеног чамца за спасавање.

10.6.20.5 Уређаји за спуштање сплавова за спасавање

1. Сваки уређај за спуштање сплавова за спасавање треба да буде у складу са захтевима наведеним у тач. 10.6.20.1 и 10.6.20.2, осим ако се укрцавање обавља на месту на којем је смештено, подизање оптерећене сплавова за спасавање и ако је дозвољено извођење ручног закретања уређаја. Уређај за спуштање треба да има куку за аутоматско отпуштање која је конструисана тако да се спречи преурањено отпуштање за време спуштања и треба да отпусти сплав за спасавање тек кад је на води. Кука за отпуштање треба да осигура могућност отпуштања куке под оптерећењем. Отпуштање под оптерећењем треба да:

- 1) Се јасно разликује од аутоматског отпуштања,
- 2) Има две одвојене радње при управљању,
- 3) Са оптерећењем од 150 kg на куки, захтева силу не мању од 600 и не вишу од 700 N за отпуштање терета, или се треба предвидети одговарајућа заштита од нехотичног отпуштања куке, и
- 4) Буде тако изведено да је уређај за отпуштање видљив члановима посаде на палуби кад је у исправном и коначном положају.

10.6.20.6 Лестве за укрцавање

1. Рукохвати се постављају да омогуће сигуран пролаз са палубе на врх лестава и обрнуто.

2. Зазишта лестава треба да:

- 1) Буду направљени од тврдог дрвета, без чворова и других неравнина и без оштрих ивица или од неког другог еквивалентног материјала,
- 2) Имају противклизну површину која се постиже уздужним жлебовима или наношењем одобреног противклизног премаза,
- 3) Буде дужине не мање од 480 mm, ширине не мање од 115 mm и дебљине не мање од 25 mm, искључујући било коју противклизну површину или премаз, и
- 4) Се поставе на једнаким међусобним размацима, не мањим од 300 mm и не већим од 380 mm и треба да буду тако конструисани да стално остају у водоравном положају.

3. Бочна ужад лестава треба да буде необложена и од маниле, дебљине не мање од 65 mm. Ужад треба да буде из једног комада, без спојева испод горњег дела лестви. Могу се користити и други материјали, ако су им димензије, прекидно оптерећење, отпорност на деловање атмосфере, растезање и стезање најмање једнаке ужету од маниле. Крајеви се требају заштитити од одсукавања.

10.6.20.7 Системи за напуштање брода

1. Клизна стаза система за напуштање брода треба да омогући безбедно спуштање лица различитог узраста, величине и физичких способности, која носе одобрене прслуке за спасавање, од станице за укрцавање до плутајуће платформе или пловила за преживљавање.

2. Чврстоћа и конструкција клизне стазе и платформе треба да испуњавају захтеве признате организације.

3. Платформа, ако је предвиђена, треба да:

1) Има достатан узгон за радно оптерећење. За случај надувавајуће платформе, главне узгонске коморе, које у овом случају укључују надувавајуће структурне елементе седишта и пода, треба да испуњавају захтеве наведене у тачки 10.6.9 који се заснивају на капацитету платформе, осим ако се капацитет добија дељењем корисне површине наведене у ставу 3.3. са 0,25.

2) Буде стабилна на води и треба да омогући сигурну радну површину руковаоцима системом,

3) Има довољну површину која омогућава сигурно укрцавање у најмање два сплава за спасавање и на коју се може сместити, најмање, број лица за који се претпоставља да ће истовремено бити на платформи. Ова корисна површина платформе треба да буде, најмање, једнака површини која се добије када се 20% од укупног броја лица за која је одобрен систем за напуштање брода, подели са четири, или површини од 10 m², у зависности од тога шта је веће. Међутим, призната организација може да одобри другачији распоред који удовољава свим прописаним захтевима у погледу конструкције.

4) Има самодренажу,

5) Буде подељена тако да губитак гасова у једној комори не смањује њену употребну вредност као средства за напуштање. Узгонске коморе треба да буду подељене или заштићене од оштећења које може да настане у додиру са боком брода,

6) Има систем за стабилизовање, у складу са захтевима признате организације,

7) Има могућност да се задржи ужетом за привлачење или неким другим системом за одржавање положаја који треба да буду тако изведени да се аутоматски премештају и, ако је потребно, да се могу наместити према положају који захтева напуштање, и

8) Има места за причвршћење сидреног ужета и ужета за привлачење довољне чврстоће да се може причврстити највећа сплав која припада систему.

4. Ако клизна стаза омогућава непосредан приступ у пловило за преживљавање, треба да има уређај за брзо отпуштање.

5. Конструкција система за напуштање брода - Систем за напуштање брода треба да:

1) Буде такав да може да га отпусти једно лице,

2) Омогући укупном броју лица за која је намењен пребацивање са брода у надувавајуће сплавове за спасавање, у року од 30 минута када се користи на путничком броду и у року од 10 минута. Када се користи на теретном броду, рачунајући од тренутка кад је дат знак за напуштање брода,

3) Буде конструисан тако да сплавови за спасавање могу сигурно да се причврсте за платформу или да их отпусти од платформе једно лице, било из сплавова или са платформе,

4) Омогући отпуштање у неповољним условима трима до 10° и нагиба до 20° на било коју страну брода,

5) Ако је клизна стаза коса, да има угао нагиба у односу на хоризонталу:

(1) у распону од 30° до 35° кад је брод у вертикалном положају и при најмањем газу, и

(2) код путничког брода, највише 55° у завршној фази наплављености која је одређена захтевима наведеним у Техничким правилима, Део IV - Преграђивање.

6) Има капацитет према распореду напуштања одређеном у луци,

7) Омогући одговарајућа средства напуштања при стању мора са ветром снаге од 6 Vf,

8) Колико је то практично могуће, треба да остане способан за рад у условима залеђивања, и

9) Буде тако изведен да је потребно врло мало рутине за одржавање. Сваки део који одржава посада брода, треба да буде лако доступан и лако за одржавање.

6. Ако брод има један или више система за напуштање брода, најмање 50% таквих система треба да се подвргне испитном отпуштању после постављања. Ако су испитивања задовољила, неиспитани системи морају да се отпусте у року од 12 месеци после постављања.

10.6.20.8 Самонадувавајући сплавови за спасавање придружени системима за напуштање брода

1. Сваки самонадувавајући сплав који је придружен систему за напуштање брода треба да:

- 1) Буде у складу са захтевима наведеним у тачки 10.6.9,
- 2) Буде смештен близу резервоара система за напуштање брода тако да његов положај осигура пад даље од система за напуштање брода и припадајуће платформе за укрцавање,
- 3) Се појединачно отпусти са свог лежишта заједно са опремом која омогућава његово привезивање уз платформу,
- 4) Буде смештен у складу са тачком 10.2.7,
- 5) Има спојену ужад или ужад која се лако спаја за привлачење уз платформу.

10.6.20.9 Спремници система за напуштање брода

1. Клизна стаза и платформа треба да се држе у резервоару који треба да буде:

- 1) Тако конструисан да издржи тешке услове на мору, и
- 2) Колико је то могуће, водонепропусан, осим отвора за дренажу на дну резервоара.

2. На контејнеру треба да буду ознаке:

- 1) Име или ознака произвођача,
- 2) Серијски број,
- 3) Назив установе која га је одобрила и капацитет система,
- 4) SOLAS,
- 5) Датум производње (месец, година),
- 6) Датум и место сервисирања ("last service"),
- 7) Највећа дозвољена висина постављања изнад водене линије, и
- 8) Место постављања на броду.

3. Упутства о спуштању и руковању треба да се означе на контејнеру или у његовој близини.

10.6.20.10 Означавање система за напуштање брода

1. На систему за напуштање брода морају да буду означени:

- 1) Име произвођача,
- 2) Серијски број,
- 3) Датум производње (месец, година),
- 4) Назив установе која га је одобрила,
- 5) Име и место сервисне станице у којој је извршен задњи сервис и датум извршења,
- 6) Капацитет система.

10.6.21 СПРАВА ЗА ДОБАЦИВАЊЕ УЖЕТА

1. Справа за добацивање ужета мора да:

- 1) Омогући бацање ужета са прихватљивом тачношћу:
- 2) Има најмање четири ракете од којих свака може да добаци уже бар 230 m при мирном времену,
- 3) Има најмање четири ужета са прекидном чврстоћом не мањом од 2 kN,

4) Има кратка упутства или сликовне приказе, који објашњавају коришћење справе за добацивање ужета.

2. Ракета која је намењена за испаливање пиштољем или комплет ако су ракета и уже заједно, чувају се у водонепропусној кутији. Уз то за ракете које се испалују пиштољем, уже и ракета заједно са средствима паљења треба да се држе у spremнику, који пружа заштиту од временских непогода.

10.6.22 ОПШТИ СИСТЕМ УЗБУНЕ ЗА СЛУЧАЈ НУЖДЕ

1. Општи систем узбуне за случај нужде треба да омогућава чујност општег сигнала за узбуну који се састоји од седам или више кратких звукова после којих следи један дуги звук бродске пиштаљке или сирене, и електричног звона или другог еквивалентног уређаја за упозоравање, који се напаја из главног извора електричне енергије и извора електричне енергије за случај нужде, у складу са правилима признате организације (видети правила за класификацију бродова, део који се односи на електричну опрему). Систем треба да обезбеди управљање са заповедничког моста и осим за бродску пиштаљку, истовремено и са осталих стратешких места. Знак узбуне треба да се чује у свим стамбеним просторијама, сталним радним местима и на отвореним палубама. Знак узбуне се емитује, пошто је укључен, све док се не искључи ручно, или док привремено не буде прекинут, ради емитовања поруке преко бродског разгласа.

2. Најнижи ниво звучног притиска за општи сигнал узбуне за случај нужде у унутрашњим и спољним просторима треба да буде најмање 80 dB(A) и 10 dB(A) изнад нивоа буке околине за време нормалног рада уређаја кад брод плови у умереним временским приликама. У кабинама које немају звучнике треба да постоји електронички уређај за пренос узбуне, нпр. зујалица или слично.

3. Ниво звучног притиска у кабинама близу лежајева као и у купаоницама треба да буде најмање 75 dB(A) и најмање 10 dB(A) изнад нивоа буке околине.

10.6.23 СИСТЕМ ЈАВНОГ РАЗГЛАСА

1. Систем јавног разгласа се састоји од уграђених звучника који омогућавају емитовање порука у свим просторијама где су чланови посаде или путници или једни и други, као и на зборним местима. Систем треба да омогућава пренос порука са заповедничког моста и других сличних места на броду како то призната организација оцени потребним. Треба да буде уграђен према локалним условима буке и не сме да захтева никакву радњу од стране примаоца порука. Систем треба да буде заштићен од неовлашћене употребе. Потпалубни пролаз, палубна спрема, болница и пумпна станица не морају да буду покривени системом јавног разгласа.

2. Кад брод плови у нормалним условима, најмањи ниво звучног притиска за емитовање обавештења за случај нужде треба да буде:

1) У унутрашњим просторијама 75 dB(A) и најмање 20 dB(A) изнад нивоа говора који ствара интерференцију,

2) У спољним просторима 80 dB(A) и најмање 15 dB(A) изнад нивоа говора који ствара интерференцију.

3) Тамо где звучник има могућност локалног искључивања, треба да постоји могућност његовог укључивања из управљачких станица укључујући и кормиларницу.

10.7 РАЗНО

10.7.1 ПРИМЕНА

1. Захтеви овог дела Техничких правила примењују се на:

- 1) Путничке бродове у међународној пловидби,
- 2) Теретне бродове бруто тонаже 500 и више.

10.7.2 ПРИРУЧНИК ЗА ВЕЖБЕ

1. Ови захтеви се односи на све бродове.

2. У свакој трпезарији и просторији за одмор или у свакој кабини посаде треба да се налази приручник за вежбе у складу са захтевима тачке 10.7.1. став 3.

3. Приручник за вежбе, који може да се састоји од неколико свезака, садржи упутства и обавештења са лако разумљивим изразима и сликовним приказима где је то потребно, о средствима за спасавање која се налазе на броду и најбољим начинима за преживљавање. Уместо приручника, сваки део ове упутства може да се предочи аудиовизуелном методом. Детаљно треба да буде објашњено следеће:

- 1) Облачење прслука за спасавање и хидротермо заштитних одела, шта је примењиво,
 - 2) Прикупљање на назначеним местима,
 - 3) Укрцавање, спуштање и ослобађање пловила за преживљавање и чамаца за прикупљање и где је примењиво употреба система за напуштање брода,
 - 4) Начин спуштања из пловила за преживљавање,
 - 5) Отпуштање пловила за преживљавање са уређаја за спуштање,
 - 6) Начини и примена средстава за заштиту на местима за спуштање, где је примењиво,
 - 7) Расвета на местима спуштања пловила за преживљавање,
 - 8) Употреба опреме за преживљавање,
 - 9) Употреба опреме за откривање,
 - 10) Уз помоћ сликовних приказа, употребу радио опреме средстава за спасавање,
 - 11) Употреба лекова,
 - 12) Коришћење мотора и припадних делова,
 - 13) Дизање пловила за преживљавање и чамаца за прикупљање, укључујући њихов смештај и причвршћење,
 - 14) Опасности од временских непогода и коришћење топле одеће,
 - 15) Најделотворнији начин коришћења опреме пловила за преживљавање у сврху преживљавања,
 - 16) Начини проналажења и спасавања преживелих, укључујући употребу спасилачке опреме хеликоптера (куке, корпе, носила), навлачног колута за избављање и обалних уређаја за спасавање и направе за добацавање ужета,
 - 17) Остале радње које су описане у распореду за узбуну и у упутствима за случај нужде,
 - 18) Упутства за поправку средстава за спасавање за случај нужде.
4. Сваки брод опремљен системом за напуштање брода треба да има помагала за вежбе која се користе у систему.

10.7.3 УПУТСТВА ЗА ОДРЖАВАЊЕ НА БРОДУ

1. Упутства за одржавање средстава за спасавање на броду морају да буду лако схватљива, са сликовним приказима где је то потребно и, где је то прихватљиво, треба да укључе за свако средство:

- 1) Контролни попис за обављање прегледа који се захтевају у тачки 10.2.14.7,
- 2) Упутства за одржавање и поправку,
- 3) Распоред периодичног одржавања,
- 4) Дијаграм места за подмазивање и препоручена мазива,
- 5) Попис замењивих делова,
- 6) Попис резервних делова, и
- 7) Дневник уписа прегледа и одржавања.

10.7.4 РАСПОРЕД ЗА УЗБУНУ И ПОСТУПЦИ ЗА СЛУЧАЈ НУЖДЕ

1. Распоред за узбуну треба да обухвати појединости општег система узбуне за случај нужде и система јавног разгласа, наведеног у тач. 10.6.22 и 10.6.23, као и радње које треба да предузму посада и путници после давања сигнала за узбуну. Распоредом за узбуну се такође утврђује како ће се дати наредба за напуштање брода.

2. Сваки путнички брод треба да има поступке на местима боравка за лоцирање и спасавање путника који су остали заглављени у својим кабинама.

3. Распоредом за узбуну треба да се одреде задужења појединим члановима посаде, укључујући:

1) Затварање водонепропусних врата, противпожарних врата, вентила, излива, бочних окана, светларника, прозора и других сличних отвора на броду,

2) Посаду пловила за преживљавање и других средстава за спасавање,

3) Припремање и спуштање пловила за преживљавање,

4) Опште припреме других средстава за спасавање,

5) Прикупљање путника,

6) Употребу опреме за комуникацију,

7) Оснивање група за гашење пожара, и

8) Посебне дужности додељене у вези са руковањем противпожарном опремом и уређајима.

4. Распоредом за узбуну треба да се одреде официри задужени да се средства за спасавање и противпожарни уређаји правилно одржавају и да су увек спремни за коришћење.

5. Распоредом за узбуну треба да се одреде заменици кључних лица која могу да буду неспособна, водећи рачуна да разни случајеви за случај нужде могу да захтевају разне акције.

6. Распоредом за узбуну треба да се утврде дужности за случај нужде чланова посаде у односу на путнике. Те дужности треба да обухвате:

1) Узбуњивање путника,

2) Проверавање да ли путници прикладно обучени и јесу ли исправно обукли прслуке за спасавање,

3) Прикупљање путника на места за прикупљање,

4) Одржавање реда у пролазима и степеништима и надзор над кретањем путника, и

5) Проверавање да ли унета довољна количина покривача у пловило за преживљавање.

7. Распоред за узбуну се прави пре испловљења брода. Пошто је распоред за узбуну направљен, ако дође до било које измене у саставу посаде, што изискује промену у распореду, заповедник треба да исправи распоред или направити нови.

8. Облик распореда за узбуну на путничким бродовима треба да буде одобрен.

9. Бродови са посадом коју чини заповедник и не више од два лица не морају да имају распоред за узбуну.